

ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΣΧΟΛΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
SCHOOL OF INTERNATIONAL STUDIES, COMMUNICATION & CULTURE

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
DEPARTMENT OF INTERNATIONAL, EUROPEAN AND AREA STUDIES

ΠΜΣ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ»
MASTER OF ARTS IN «STRATEGIC SECURITY STUDIES»

**Το ισραηλινό λόμπι στις ΗΠΑ. Παρούσα κατάσταση, μελλοντικές
προοπτικές, συνέπειες για την Ελλάδα**

**The Israel lobby in the USA. Current situation, future prospects,
consequences for Greece**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
MASTER THESIS

Σπυρίδων Η. Γεωργίου

Αθήνα, Δεκέμβριος 2023

Τριμελής Επιτροπή

Χαράλαμπος Παπασωτηρίου, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου (Επιβλέπων)

Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Κωνσταντίνος Υφαντής, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Copyright © Σπυρίδων Η. Γεωργίου, 2023

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

Δήλωση περί μη λογοκλοπής

Δηλώνω υπεύθυνα ότι η συγκεκριμένη διπλωματική εργασία έχει συγγραφεί από εμένα προσωπικά και δεν έχει υποβληθεί ούτε έχει εγκριθεί στο πλαίσιο κάποιου άλλου μεταπτυχιακού ή προπτυχιακού τίτλου σπουδών, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό.

Οι πηγές στις οποίες ανέτρεξα για την εκπόνησή της αναφέρονται στο σύνολό τους, δίνοντας πλήρεις αναφορές στους συγγραφείς, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που χρησιμοποιήθηκαν από το Διαδίκτυο.

Σε κάθε περίπτωση, αναληθούς ή ανακριβούς δήλωσης, υπόκειμαι στις συνέπειες που προβλέπονται στον Κανονισμό Σπουδών του Μεταπτυχιακού Προγράμματος καθώς και στις διατάξεις που προβλέπει η Ελληνική και Ενωσιακή Νομοθεσία περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

Ο ΔΗΛΩΝ

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ τη σύζυγο μου Ευγενία και τις κόρες μου Μιχαέλα και Ραφαέλα, για την αμέριστη υπομονή και υποστήριξη που επέδειξαν ως προς το πρόσωπό μου κατά τη διάρκεια της φοίτησης μου στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Σπουδών και ιδιαίτερα της συγγραφής της παρούσας διπλωματικής εργασίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Οι τρέχουσες συζητήσεις για τις σχέσεις ΗΠΑ-Ισραήλ, την Ισραηλινο-Παλαιστινιακή σύγκρουση και την αμερικανική πολιτική στη Μέση Ανατολή γενικότερα, σπάνια λαμβάνουν χώρα χωρίς αναφορά στο φιλο-ισραηλινό λόμπι στις ΗΠΑ. Το λεγόμενο Λόμπι του Ισραήλ συχνά κατηγορείται για την υποστήριξη και την ενθάρρυνση της ισραηλινής επίθεσης εναντίον των Παλαιστινίων και του Λιβάνου, για την απροθυμία της Αμερικής να πιέσει ή και να επικρίνει το Ισραήλ, ακόμη και για την εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ το 2003 αλλά και τις πιο πρόσφατες απειλές κατά του Ιράν. Για το συγκεκριμένο λόμπι έχει δημιουργηθεί και μια βιομηχανία ιστοσελίδων στο διαδίκτυο, αφιερωμένη στην αποκάλυψη και στην αναφορά των μηχανορραφιών και ατασθαλιών του Ισραηλινού Λόμπι. Το «Λόμπι» κατηγορείται εδώ και καιρό από υποστηρικτές των Παλαιστινίων στις ΗΠΑ, γι' αυτό που αντιλαμβάνονται ως «προκατάληψη» της Αμερικής υπέρ του Ισραήλ και για τη συνακόλουθη αποτυχία της να καταστήσει το Ισραήλ υπεύθυνο για την επιθετικότητά των στρατιωτικών ενεργειών του και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς επίσης να το πιάσουν να προβεί στις απαραίτητες παραχωρήσεις προς τους Παλαιστίνιους για χάρη της ειρήνης.

Κανένα άλλο εθνικοαμερικανικό λόμπι δεν έχει δυσφημιστεί τόσο όσο το «Ισραηλινό Λόμπι», που προσωποποιήθηκε από την AIPAC, τη μεγαλύτερη και πιο αποτελεσματική ομάδα φίλο-ισραηλινών. Το Ισραηλινό Λόμπι κατηγορήθηκε ως η ενσάρκωση μιας κακοδαιμονίας που έχει διαστρεβλώσει και "πειρατεύσει" τις πολιτικές των κυβερνήσεων των ΗΠΑ, ως επιζήμιες για τα αμερικανικά συμφέροντα και εναντίον μιας ειρηνικής επίλυσης αναφορικά με τη σύγκρουση Ισραήλ/Αράβων/Παλαιστινίων. Η εργασία αυτή αρχικά μεταφέρεται πίσω ιστορικά, για να αντιπαραβάλει ευθέως τη στιγμή που ανέπτυξε τη δύναμή της, παρατηρώντας την αμερικανική εβραϊκή κοινότητα κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος, τη δημιουργία του εβραϊκού κράτους το 1948, την κρίση του Σουέζ το 1956, τον πόλεμο των έξι ημερών το 1967, τον πόλεμο του Γιομ Κιπούρ το 1973 και τέλος τον πόλεμο στο Ιράκ το 2003. Η έρευνα δεν αναφέρεται στα συγκεκριμένα αίτια των συγκρούσεων, αλλά εξετάζει το ρόλο που διαδραμάτισε το υπόψη λόμπι κατά τη διάρκεια αυτών των γεγονότων. Επειδή η έρευνα είναι ιδιαίτερα ιστορική, περιλαμβάνει αρκετές πρωτογενείς πηγές προς υποστήριξη του επιχειρήματός της. Είναι δε σημαντική γιατί διερευνά ένα θέμα που δεν συζητήθηκε. Το Ισραηλινό Λόμπι παρατηρείται συνεχώς ως η οντότητα που υφίσταται σήμερα, αλλά οι μελετητές παραβλέπουν την ιστορία του και τον τρόπο με τον οποίο έγινε αυτή η ισχυρή οντότητα. Περαιτέρω, ερευνάται η μελλοντική εξέλιξη του Ισραηλινού Λόμπι, όπως διαφαίνεται μέσα από τις ίδιες του τις δράσεις. Αναλύονται επίσης και οι συνέπειες που έχουν αυτές οι δράσεις στην Ελλάδα, τόσο αναφορικά με την προσέγγιση της Τουρκίας όσο και με την πολυσυζητημένη και επιθυμητή προμήθεια F-16 Viper της Τουρκίας από τις ΗΠΑ. Περαιτέρω, παρουσιάζεται η "φιλική" προσέγγιση του Ισραηλινού Λόμπι προς την Ελλάδα τα τελευταία δύο χρόνια, όπου η χώρα μας αναδεικνύεται σε βασικό σταθεροποιητικό και ενεργειακό παράγοντα των Βαλκανίων. Συμπερασματικά αποδεικνύεται ότι το λόμπι του Ισραήλ είναι απλώς μια ομάδα συμφερόντων -αν και με μεγάλη επιρροή- και λειτουργεί με τον τρόπο που λειτουργούν άλλες ισχυρές ομάδες συμφερόντων. Είναι επίσης σημαντικό να τονιστεί ότι το λόμπι δεν είναι συνώνυμο με τους Εβραίους Αμερικανούς.

ABSTRACT

Current discussions of US-Israel relations, the Israeli-Palestinian conflict, and US Middle East policy in general rarely take place without reference to the pro-Israel lobby in the United States. The so-called Israel Lobby is often accused of supporting and encouraging Israeli aggression against the Palestinians and Lebanon, America's reluctance to pressure or even criticize Israel, even for the US invasion of Iraq in 2003, and the latest threats against Iran. For this particular lobby an industry of websites has been created on the internet, dedicated to exposing and reporting the machinations and misdeeds of the Israel Lobby. The Lobby has long been blamed by Palestinian supporters in the United States for what they perceive as America's pro-Israel "bias" and its consequent failure to hold Israel accountable for the aggressiveness of its military actions and human rights violations, as well as pressuring it to make the necessary concessions to the Palestinians for the sake of peace.

No other national American lobby has been so discredited as the "Israel Lobby", personified by AIPAC, the largest and most effective pro-Israel group. The Israel Lobby has been accused of being the embodiment of an evil demon that has distorted and "hijacked" the policies of the United States governments, as being detrimental to American interests and against a peaceful resolution of the Israeli/Arab/Palestinian conflict. This work first moves back historically to directly contrast the moment it developed its power, observing the American Jewish community during the Holocaust, the creation of the Jewish state in 1948, the Suez Crisis in 1956, the Six days in 1967, the Yom Kippur War in 1973 and finally the Iraq War in 2003. The research does not address the specific causes of the conflicts, but examines the role played by the lobby in question during these events. Because the research is primarily historical, it includes several primary sources to support its argument. It is important because it explores a topic that has not been discussed. The Israel Lobby is constantly observed as the entity it exists today, but scholars overlook its history and how it became the powerful entity it is. Furthermore, the future development of the Israel Lobby, as seen through its own actions, is investigated. The consequences of these actions in Greece are also analyzed, both regarding the approach of Turkey and the much-discussed and desired supply of Turkey's F-16 Viper from the United States. Furthermore, the "friendly" approach of the Israeli Lobby towards Greece in the last two years is presented, where our country emerges as a key stabilizing and energy factor in the Balkans. In conclusion it turns out that the Israel lobby is just an interest group - albeit a very influential one - and it works the way other powerful interest groups do. It is also important to emphasize that the lobby is not synonymous with Jewish Americans.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
ΣΚΟΠΟΣ	4
ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ	4
ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ	6
1.1 Βιβλιογραφική ανασκόπηση.....	6
1.2 Μεθοδολογία	9
1.3 Εννοιολογικό πλαίσιο της εργασίας.....	10
1.4 Θεωρίες των λόμπι και εφαρμογή τους στο Ισραηλινό Λόμπι	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΛΟΜΠΙ	14
2.1 Η περίοδος του Ολοκαυτώματος.....	14
2.2 Ο Αμερικανικός Εβραίος κατά Ολοκαυτώματος - Ταπεινή Αρχή του Λόμπι.....	15
2.3 Αμερικανοί σιωνιστές - 1948.....	16
2.4 Η Δημιουργία του λόμπι: η ίδρυση της AIPAC και η επιρροή της	17
2.5 Πόλεμος Σουέζ - 1956	21
2.6 Πόλεμος των «6 ημερών» - 1967	22
2.7 Πόλεμος με Αίγυπτο, Γιομ Κιπούρ - 1973.....	24
2.8 Η περίπτωση του Ιράκ - 2003	25
2.9 Επικριτές του Λόμπι.....	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3. ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΥ ΛΟΜΠΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	27
3.1 Μέλη Ισραηλινού Λόμπι	27
3.2 Παρούσα κατάσταση	29
3.3 Μελλοντικές προοπτικές	31
3.4 Δραστηριοποίηση του Ισραηλινού Λόμπι σε θέματα που αφορούν στην Ελλάδα ...	33
α. Ισραηλινό λόμπι και Τουρκία.....	33
β. Ως προς την πώληση F- 16 Viper στην Τουρκία.....	34
γ. Επαναφορά του Eastmed στο προσκήνιο	35
δ. Το Ισραηλινό Λόμπι και οι φιλικές διαθέσεις ως προς την Ελλάδα.....	36
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	38
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	42

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α»: ΠΗΓΕΣ – ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	43
ΠΗΓΕΣ	43
Αρχεία	43
Ιστοσελίδες	43
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	43
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Β»: ΕΙΚΟΝΕΣ.....	53

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η μοναδικότητα των αμερικανο-ισραηλινών σχέσεων ήταν πάντα ένας από τους κύριους γρίφους για τις χώρες της Μέσης Ανατολής. Η ιεράρχηση του Ισραήλ κατέστησε σαφές ότι η ασφάλεια του Ισραήλ είναι ένας από τους κύριους καθοριστικούς παράγοντες της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής στη Μέση Ανατολή. Οι Ηνωμένες Πολιτείες (ΗΠΑ) ήταν η πρώτη χώρα που αναγνώρισε το κράτος του Ισραήλ την ημέρα της ίδρυσής του στις 14 Μαΐου 1948 (Παράρτημα Β, Εικόνα 1)¹. Το χριστιανικό σιωνιστικό κίνημα ζήτησε την ίδρυση ενός εβραϊκού κράτους². Το Σικάγο έγινε μάρτυρας της ίδρυσης της Εβραϊκής Αποστολής του Σικάγο, η οποία πιστεύεται ότι είναι η πρώτη αποστολή του εβραϊκού ευαγγελισμού στις ΗΠΑ³, και η οποία μπορεί να περιγραφεί ως το πρώτο φιλοϊσραηλινό λόμπι στις ΗΠΑ. Αυτή η αποστολή οδηγήθηκε από τον William Blackstone, ο οποίος έφερε μια αναφορά στον Πρόεδρο Benjamin Harrison το 1891, υπογεγραμμένη από 413 Αμερικανούς, ζητώντας του να εκστρατεύσει για την επιστροφή τους στο Ισραήλ⁴. Αυτό συνέβη έξι χρόνια πριν από την ίδρυση της Εβραϊκής Υπηρεσίας (Jewish Agency) από τον Theodor Herzl το 1897. Κατά την περίοδο του Ολοκαυτώματος, η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα ζούσε υπό τον φόβο και την αποσύνδεση από τον «Ευρωπαϊκό Εβραίο», όπως αποκαλούνταν οι Εβραίοι θύματα του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Μέχρι το 1948, οι Αμερικανοσιωνιστές ήταν ενωμένοι για την υπόθεση του κράτους του Ισραήλ, αλλά μετά την επίτευξη του στόχου τους το «φιλο-λόμπι» τους εξαφανίστηκε. Κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1956, το Ισραηλινό Λόμπι φαίνεται να ήταν σε μεγάλο βαθμό ανενεργό και μέχρι το 1967 δεν έπαιξε σημαντικό ρόλο αφού το αμερικανικό περιβάλλον ήταν ήδη φιλοϊσραηλινό. Μόνο μετά το 1967 βλέπουμε μια σημαντική αλλαγή συμπεριφοράς μεταξύ της Αμερικανικής Εβραϊκής Κοινότητας. Μέχρι τον πόλεμο του 1973, το Ισραηλινό Λόμπι ήταν ενεργό στην πολιτική σκηνή και μπορούσε να επηρεάσει ξένες χώρες για ζητήματα πολιτικής που σχετίζονται με το Ισραήλ. Μετά το 1973, το λόμπι του Ισραήλ είναι σε θέση να αναπτυχθεί και να γίνει πιο επιθετικό στη μέθοδό του λόγω της νέας ηγεσίας. Με την περίπτωση του πολέμου στο Ιράκ το 2003, αυτή η δύναμη έγινε εμφανής.

Σε αυτή την εργασία αξιολογείται η ανάπτυξη του Ισραηλινού Λόμπι από τα τέλη της δεκαετίας του 1930, συγκεκριμένα κατά τα χρόνια του Ολοκαυτώματος μέχρι σήμερα, εξετάζοντας θεωρίες για το λόμπι και τις εθνοτικές ομάδες στην αμερικανική πολιτική σκηνή. Σύμφωνα με τους Walt και Mearsheimer, το Ισραηλινό Λόμπι αποτελείται από διαφορετικά «άτομα και οργανώσεις» υπέρ του Ισραήλ που στοχεύουν να μετατοπίσουν την

¹ US National Archives (1948), "Press Release Announcing U.S. Recognition of Israel," Έγινε πρόσβαση στις 28 Μαρτίου 2023 από: <https://cutt.us/AEsEx>

² ICEJ (2010). "The History of Christian Zionism". International Christian Embassy of Israel. Έγινε πρόσβαση στις 28 Μαρτίου 2023 από: <https://icejusa.org/history-of-christian-zionism/>

³ Rood, P. (2013) "The Forgotten Founder," *Biola Magazine*, November 4, Έγινε πρόσβαση στις 28 Μαρτίου 2023 από: <https://cutt.us/TlfgX>

⁴ Moorhead, J. (2010) "The Father of Zionism: William E. Blackstone?" *Journal of the Evangelical Theological Society* 53(4) (σ.787), Έγινε πρόσβαση στις 28 Μαρτίου 2023 από: <http://bitly.ws/BsDF>

αμερικανική «εξωτερική πολιτική σε μια φιλοϊσραηλινή κατεύθυνση»⁵. Η Alison Weir⁶ απαριθμεί πενήντα πέντε οργανισμούς που υπάγονται στο Ισραηλινό Λόμπι.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος της βιβλιογραφίας που αναφέρεται στο Ισραηλινό Λόμπι αντιμετωπίζει το θέμα από τη γωνία της εξωτερικής πολιτικής συζήτησης. Όταν μιλάμε για το «φιλοϊσραηλινό λόμπι» είναι σημαντικό να διευκρινίσουμε γιατί δεν χρησιμοποιούνται οι όροι «ισραηλινό λόμπι» ή «εβραϊκό λόμπι». Αυτό συμβαίνει απλώς και μόνο επειδή το φιλοισραηλινό λόμπι δεν αποτελείται αποκλειστικά από Ισραηλινούς ή από Εβραίους. Πολλά μέλη αυτού του λόμπι δεν είναι ούτε Ισραηλινοί ούτε Εβραίοι, αλλά εξακολουθούν να υποστηρίζουν τα συμφέροντα του Ισραήλ. Για παράδειγμα, πολλά μέλη και υποστηρικτές του φιλοϊσραηλινού λόμπι είναι Αμερικανοί νεοσυντηρητικοί, Χριστιανοί Σιωνιστές και Ευαγγελικοί⁷. Επομένως, θα ήταν πιο σωστό να ονομάζεται αυτή η ομάδα «φιλοϊσραηλινό λόμπι». Η εργασία αυτή αναφέρεται σε έξι βασικούς οργανισμούς που αποτελούν μέρος του λόμπι: την Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων του Αμερικανικού Ισραήλ (AIPAC), τη Σιωνιστική Οργάνωση της Αμερικής (ZOA), τη Διάσκεψη των Προέδρων των Μεγάλων Αμερικανοεβραϊκών Οργανώσεων (CoP), το Εβραϊκό Συμβούλιο για Δημόσιες Υποθέσεις (JCPA), την Επιτροπή Έκτακτης Ανάγκης για το Ισραήλ (ECI) και την Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή (AJC)⁸. Αυτοί οι οργανισμοί έχουν επιλεγεί με βάση το γεγονός ότι εμφανίζονται συνεχώς σε όλη τη βιβλιογραφία. Θα αξιολογηθούν χρησιμοποιώντας υπάρχουσες θεωρίες σχετικά με το λόμπι καθώς και την επιρροή αυτών.

Ένας πρώην «αναπληρωτής σύμβουλος εθνικής ασφάλειας στο Ισραήλ» δήλωσε: «Η AIPAC δεν είναι απλώς ένα λόμπι... Είναι ένα θαυμάσιο δημιουργήμα της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας και άλλων υποστηρικτών του Ισραήλ, και έχει γίνει ένα ζωτικό συστατικό της σχέσης ΗΠΑ-Ισραήλ από μόνη της»⁹. Αυτό το απόσπασμα είναι σημαντικό επειδή προβάλλει τη δύναμη που κατέχει αυτή τη στιγμή η AIPAC, μια ισχυρή φιλοισραηλινή ομάδα. Ωστόσο, υποδηλώνει επίσης ότι η AIPAC δεν λειτουργούσε πάντα ως μέλος του Ισραηλινού Λόμπι.

Ως εκ τούτου, αυτό το πόνημα στοχεύει στη διερεύνηση και κατανόηση της εξέλιξης και του μετασχηματισμού του Ισραηλινού Λόμπι με την πάροδο του χρόνου. Επιπλέον, στοχεύει να παρουσιάσει ότι το ισραηλινό λόμπι δεν ήταν πάντα σε θέση να επηρεάσει την εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών και δεν πέτυχε πάντα τους στόχους του. Η εργασία αυτή θα εξετάσει πώς και πότε οι οργανώσεις, που συνδέονται με το Ισραηλινό Λόμπι, άρχισαν να σημειώνουν επιτυχία στις προσπάθειές τους να «ενθαρρύνουν τους νομοθέτες να υποστηρίζουν ευνοϊκή νομοθεσία, να δημιουργήσουν νομοθεσία που να είναι

⁵ Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008). *The Israel Lobby and U.S. Foreign Policy*. New York, NY: Farrar, Straus and Giroux. (σ.5)

⁶ Weir, A. (2014). *Introduction to the Israel Lobby*. Vancouver, WA: If Americans Knew. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://yplus.ps/wp-content/uploads/2021/01/Weir-Alison-Against-Our-Better-Judgment-The-Hidden-History-of-How-the-U.S.-Was-Used-to-Create-Israel.pdf>

⁷ Robins, W. (2018) "Why Do American Evangelicals Love Israel?" *Schusterman Center for Israel Studies – Brandeis University*, April 2. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://cutt.us/d2C8i>

⁸ Weir, A. (2014)

⁹ Freilich, C. (2015). "AIPAC Had No Choice". *The Jerusalem Post*. July 10. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από <http://www.jpost.com/Opinion/AIPAC-had-no-choice-421209>

σύμφωνη με τα συμφέροντά τους, να αλλάζουν τη διατύπωση ενός νομοσχεδίου και να δώσουν εξέχουσα θέση στην ημερήσια διάταξη μιας επιτροπής για ευνοϊκά νομοσχέδια και τροπολογίες»¹⁰.

Η εργασία αυτή θα εξηγήσει, επίσης, τους δεσμούς μεταξύ της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας, κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος, καθώς και του Ισραηλινού Λόμπι του σήμερα. Ως εκ τούτου, θα αναδείξει το τρόπο με τον οποίο η κύρια εστίαση του Αμερικανικού Εβραϊσμού κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος - η αναζήτηση της ασφάλειας των Ευρωπαίων Εβραίων που βλάπτονταν από τους Ναζί¹¹ - έχει πλέον μετατραπεί σε υποστήριξη του Ισραήλ, επηρεάζοντας την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ¹². Ο σκοπός είναι να κατανοήσουμε τον τρόπο με τον οποίο το Ισραηλινό Λόμπι μπόρεσε να εξελιχθεί σε σημείο ισχύος στην αμερικανική πολιτική.

Επιπρόσθετα, θα εξετασθεί η παρούσα κατάσταση στην οποία βρίσκεται το Ισραηλινό Λόμπι, με την πιθανή μελλοντική του εξέλιξη. Μέσα από τη διερεύνηση θεμάτων που αφορούν στην Ελλάδα, θα διατυπωθούν ορισμένοι παράγοντες που είναι βασικοί για την εξωτερική πολιτική της χώρας μας και αποτελούν συνέπειες της επιρροής του Ισραηλινού Λόμπι.

Επομένως, είναι σημαντικό τώρα να τεθούν κάποια βασικά και κρίσιμα ερωτήματα: πώς γίνεται η μετάβαση από το φόβο του αντισημιτισμού, τη μη ύπαρξη ηγεσίας, ενότητας ή εξουσίας -όχι μόνο στην περίπτωση των οργανώσεων αλλά και στην περίπτωση της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας στο σύνολό της- και από την ανικανότητα ανάληψης δράσης (επειδή οι Εβραίοι στην κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν ήταν πολύ ανήσυχοι ή ενεργοί στην ανάληψη της υπόθεσης των Ευρωπαίων Εβραίων προσφύγων), στο να αποκτήσουν φωνή, δύναμη, εμπιστοσύνη για να επηρεάσουν την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ με το Ισραήλ; Τί συνέβη για να ξεκινήσει η αλλαγή αυτή και πώς έφτασε το Ισραηλινό Λόμπι στο σημείο που βρίσκεται τώρα;

Ο στόχος αυτής της εργασίας είναι να παρατηρήσει την εξέλιξη του Ισραηλινού Λόμπι. Το κύριο ερευνητικό ερώτημα που επιχειρεί να απαντήσει η εργασία είναι: «Το Ισραηλινό Λόμπι έχει τη δυνατότητα να ασκεί ισχυρή επιρροή στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ;» Συναφώς, υφίστανται και δευτερεύοντα ερευνητικά ερωτήματα που επιχειρεί να απαντήσει η εργασία:

α. Αν το Ισραηλινό Λόμπι δεν επηρέαζε πάντα την πολιτική των ΗΠΑ, τότε και πώς αυτή η αλλαγή έλαβε χώρα;

β. Ποια είναι η παρούσα κατάσταση επιρροής στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, του Ισραηλινού Λόμπι;

γ. Ποιο μέλλον διαφαίνεται για το Ισραηλινό Λόμπι;

¹⁰ Hojnacki, M. και Kimball, D. (1998). "Organized Interests and the Decision of Whom to Lobby in Congress". *The American Political Science Review*, 92(4), (σ.775-790). doi: <https://www.jstor.org/stable/2586303> Σελ.777

¹¹ Lewis, S.W. (1999). "The United States and Israel: Evolution of an Unwritten Alliance". *Middle East Journal*, 53(3), (σ.364-378), doi: <http://www.jstor.org/stable/4329351>

¹² Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008)

δ. Ποιες είναι οι συνέπειες για την Ελλάδα ως προς τα θέματα που αφορούν την εξωτερική της πολιτική;

Η εργασία δομείται ως εξής. Στο Κεφάλαιο 1, παρουσιάζεται το θεωρητικό υπόβαθρο στο οποίο βασίστηκε η συγγραφή της εργασίας. Στη βιβλιογραφική ανασκόπηση, αναμεταδίδονται σύγχρονες ακαδημαϊκές συζητήσεις σχετικά με τη δύναμη και την επιρροή του λόμπι του Ισραήλ και συσχετίζονται με τις γενικές θεωρίες του λόμπι και το ρόλο των εθνοτικών ομάδων πίεσης στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ. Στη συνέχεια, θα χρησιμοποιηθεί αυτή η συζήτηση για να παραχθεί ένα εννοιολογικό πλαίσιο για την ανάλυση της ανάπτυξης και της εξέλιξης του Ισραηλινού Λόμπι από το 1939 έως σήμερα. Στη συνέχεια παρουσιάζεται η μεθοδολογία με την οποία πραγματοποιήθηκε αυτή η έρευνα. Αναπτύσσεται το εννοιολογικό πλαίσιο της εργασίας και παρουσιάζονται οι θεωρίες του λόμπι.

Στο Κεφάλαιο 2 της εργασίας, αναπτύσσεται η ιστορία του Ισραηλινού Λόμπι. Επίσης παρουσιάζεται η αποσύνδεση μεταξύ του Αμερικανικού Εβραϊσμού και του Ευρωπαϊκού Εβραϊσμού κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος και το λόγο πίσω από αυτό το υπάρχον ρήγμα. Επιπλέον, το κεφάλαιο θα συζητήσει τη στάση της αμερικανικής κυβέρνησης όσον αφορά τους Εβραίους πρόσφυγες που δραπέτευσαν από τους Ναζί. Θα παρουσιασθούν κατά χρονική σειρά σημαντικά γεγονότα- συρράξεις μέσα από τις οποίες το Ισραηλινό Λόμπι ανέπτυξε την επιρροή του. Το Κεφάλαιο 3, πραγματεύεται την παρούσα κατάσταση του Ισραηλινού Λόμπι. Στοιχειοθετεί την πιθανή εξέλιξη του. Και επιπρόσθετα, υλοποιείται μία διερεύνηση των θεμάτων που αφορούν στην Ελλάδα και επηρεάζονται από τη στάση του Ισραηλινού Λόμπι. Στο Κεφάλαιο Συμπεράσματα, αναπτύσσονται τα συμπεράσματα της εργασίας και απαντώνται τα ερευνητικά ερωτήματα.

ΣΚΟΠΟΣ

Ο σκοπός αυτής της εργασίας είναι διττός. Αρχικά, να αποκρυπτογραφήσει τη μορφοποίηση της επιρροής του Ισραηλινού Λόμπι στις ΗΠΑ, από το 1930 έως και σήμερα, και εν συνεχεία να διερευνήσει την πιθανή μελλοντική εξέλιξη του λόμπι καθώς και τις συνέπειες των δραστηριοτήτων του λόμπι σε θέματα που αφορούν στην Ελλάδα.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Για την παρούσα έρευνα έχουν τεθεί οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α. Το Ισραηλινό Λόμπι στις ΗΠΑ απαριθμεί πάνω από 50 οργανώσεις, ομάδες με φίλο-ισραηλινά χαρακτηριστικά.

β. Το Ισραηλινό Λόμπι έχει κατά καιρούς επηρεάσει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ.

γ. Η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ ακολουθεί μια φιλική προσέγγιση ως προς το Ισραήλ.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Εξετάσθηκαν οι παρακάτω παράγοντες:

α. Ιστορικοί παράγοντες, μέσα από την επίσημη εξέλιξη των ομάδων που απαρτίζουν το Ισραηλινό Λόμπι, με ανάλυση όπως στο Κεφάλαιο 2.

β. Πολιτικοί παράγοντες, που αφορούν ξεκάθαρα στις πολιτικές που ακολουθεί το Ισραηλινό Λόμπι προκειμένου να επηρεάσει την εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών υπέρ του Ισραήλ, όπως στο Κεφάλαιο 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

1.1 Βιβλιογραφική ανασκόπηση

Η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα είχε μια προφανή έλλειψη ισχύος κατά την περίοδο του Ολοκαυτώματος. Η πρώτη πιο τυπική πηγή που χρησιμοποιείται για την κατανόηση της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας είναι ο Sarna¹³. Τα δύο τελευταία κεφάλαια αυτού του βιβλίου εξετάζουν τη σύγχρονη αμερικανική εβραϊκή ιστορία ειδικά κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Μια άλλη πηγή με τίτλο "Jewish Artists in New York: The Holocaust Years"¹⁴ μιλά επίσης με μεγάλη λεπτομέρεια για τον αντισημιτισμό στις Ηνωμένες Πολιτείες και παρέχει ακόμη και ονόματα διάσημων αντισημιτών και συγκεντρώσεων που οργανώθηκαν για να καταγγείλουν τους Εβραίους. Η δύναμη αυτού του βιβλίου είναι ότι μιλάει για συγκεκριμένα γεγονότα και στοιχεία που δείχνουν πόσο κυρίαρχο ήταν το φαινόμενο. Μια τελική πηγή είναι ο Bolkosky¹⁵. Ο συγγραφέας μελετά μια συγκεκριμένη περίπτωση της αντισημιτιστικής αντίδρασης των Αμερικανοεβραίων που ζούσαν στο Ντιτρόιτ, ως προς τους Εβραίους Ευρωπαίους Πρόσφυγες που κατέφυγαν εκεί από το Ολοκαύτωμα. Αν και ο συγγραφέας μιλάει λεπτομερώς για τις προσπάθειες που γινόντουσαν για να βοηθηθούν οι Ευρωπαίοι Εβραίοι, κάνει μια εξαιρετικά επικριτική δήλωση: «*Ήταν σαν να ζούσαν οι Εβραίοι της Ευρώπης και οι Εβραίοι της Αμερικής σε διαφορετικούς πλανήτες. Καμία σωτηρία δεν ήρθε από τους Συμμάχους, και οι Αμερικανοεβραίοι παρέμειναν διχασμένοι*»¹⁶. Αυτή η συγκεκριμένη περίπτωση είναι πολύ σημαντική, γιατί υπογραμμίζει όλα τα σημεία που αναφέρθηκαν από την βιβλιογραφική ανασκόπηση και επεξηγεί αυτά τα σημεία μέσω ενός ιστορικού παραδείγματος. Επομένως, η δύναμη αυτής της υπόθεσης είναι διπλή: ο συγγραφέας χρησιμοποιεί μια συγκεκριμένη ιστορική περίπτωση των Αμερικανοεβραίων και Εβραίων προσφύγων στο Ντιτρόιτ και δεύτερον, χρησιμοποιεί πολύ κρίσιμες πηγές για να υποστηρίξει την υπόθεση, όπως συνεντεύξεις με πρόσωπα από εβραϊκές οργανώσεις, τα πρακτικά της συνάντησης αυτών των οργανώσεων και ομιλίες.

Ένα από τα πρώτα έργα που παρουσίασαν την ιδέα της ακραίας δύναμης του Ισραηλινού Λόμπι ήταν το βιβλίο του Paul Findley (1985) με τίτλο "*They Dare to Speak Out*"¹⁷. Σε αυτό το βιβλίο, ο Findley παρέχει τη δική του προσωπική εμπειρία με το

¹³ Sarna, J. (2004). *American Judaism: A History*. New Have, CT: Yale University Press.

¹⁴ Baigell, M. (2002). *Jewish Artists in New York: The Holocaust Years*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.

¹⁵ Bolkosky, S. (2000). "Detroit's Reactions to the Holocaust and the New Immigrants". *Judaism: A Quarterly Journal of Jewish Life and Thought*, 49(3), (σ.309-321). Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://go.gale.com/ps/i.do?id=GALE%7CA66353967&sid=googleScholar&v=2.1&it=r&linkaccess=abs&issn=00225762&p=LitRC&sw=w&userGroupName=anon%7E609e114b>

¹⁶ Ο.π. (σ. 315)

¹⁷ Findley, P. (1985a). *They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby*. Chicago, Ill: Lawrence Hill Books. Διαθέσιμο στο: https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=jCO7siJkxSEC&oi=fnd&pg=PP1&ots=yYuZNoSenP&sig=Q-aJlXWOIBICHXdCl7TCBoSZuvI&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Ισραηλινό Λόμπι καθώς και τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζει την αμερικανική πολιτική και στη συνέχεια την εφαρμόζει στην εμπειρία άλλων γερουσιαστών¹⁸.

Μια άλλη κριτική μελέτη από μία Αμερικανή ερευνήτρια, την Rubenberg C., υποστήριξε ότι «η αντικειμενική δύναμη των φιλοϊσραηλινών ομάδων αυξήθηκε τρομερά τα χρόνια μετά το 1967»¹⁹, παρέχοντας ρητά ένα ιστορικό σημείο αναφοράς που υπογραμμίζει την εμφάνιση του Ισραηλινού Λόμπι ως δύναμη στην αμερικανική πολιτική σκηνή. Η Rubenberg χρησιμοποιεί ένα μείγμα πηγών που κυμαίνονται από ομιλίες μέχρι ακαδημαϊκά βιβλία και βιογραφίες για να τεκμηριώσει τη σχέση μεταξύ Ισραήλ και Ηνωμένων Πολιτειών και περιλαμβάνει ένα κεφάλαιο για το Ισραηλινό Λόμπι. Περιγράφει τον κύριο στόχο του λόμπι, ότι δηλαδή είναι σε θέση να «διαβεβαιώσει το Ισραήλ ότι τα συμφέροντά του έγιναν αμερικανική πολιτική, ακόμη και όταν τα συμφέροντα των ΗΠΑ διακυβεύτηκαν στην πορεία»²⁰. Αυτή η δήλωση είναι κρίσιμη, επειδή παρουσιάζει το Ισραηλινό Λόμπι ως έχοντας την ασυνήθιστη δύναμη να προωθήσει την αμερικανική εξωτερική πολιτική, ακόμα κι αν μπορεί να είναι αντίθετη με τα συμφέροντα των ΗΠΑ. Το βάθος και η ποικιλία των πηγών που χρησιμοποιούνται σε αυτό το έργο υποστηρίζουν έντονα το επιχείρημά της, παρόλο που αφιερώνει μόνο ένα κεφάλαιο στο Ισραηλινό Λόμπι.

Παρόμοια με την Rubenberg, ο Tivnan και ο Lind ασχολούνται επίσης με την ακραία δύναμη του Ισραηλινού Λόμπι στις Ηνωμένες Πολιτείες. Και οι δύο συγγραφείς παρέχουν ελάχιστο ιστορικό πλαίσιο και προοπτική για τη δημιουργία του Ισραηλινού Λόμπι. Όσον αφορά τον Tivnan, δηλώνει ότι οι περισσότεροι Αμερικανοεβραίοι προτιμούσαν να παραμείνουν Αμερικανοί. Ωστόσο, δεν δίνει έμφαση σε καμία από τις απαραίτητες λεπτομέρειες για έναν τέτοιο ισχυρισμό²¹. Αυτό υποστηρίζει περαιτέρω το σημείο ότι η βιβλιογραφία για το Ισραηλινό Λόμπι τείνει να παραβλέπει την ιστορική αμερικανική εβραϊκή κοινότητα.

Αναφορικά με τον Lind, εξηγεί ότι το Ισραηλινό Λόμπι δεν είναι ένας οργανισμός και ότι το αποτελούν διαφορετικές «ομάδες». Δηλώνει επίσης ότι «το λόμπι του Ισραήλ δεν ενώνεται με μια συναίνεση σχετικά με τις ισραηλινές πολιτικές αλλά με μια συναίνεση σχετικά με τις πολιτικές των ΗΠΑ έναντι του Ισραήλ»²². Στο άρθρο του, αναφέρει δύο βασικούς παράγοντες που, πιστεύει, επιτρέπουν στο Ισραηλινό Λόμπι να αποκτήσει τέτοια κυριαρχία: νομισματική δύναμη και εμβέλεια εντός της κυβέρνησης²³. Ο Lind ισχυρίζεται ότι το

¹⁸ Barron, A. (1985). "Confronting the Pro-Israel Lobby: They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby, by Paul Findley". *Journal of Palestine Studies*, 15(1), (σ.128-130), doi: [10.2307/2536585](https://doi.org/10.2307/2536585)

¹⁹ Rubenberg, C. (1986). *Israel and the American National Interest*. Chicago, IL: University of Illinois. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: https://www.google.gr/books/edition/Israel_and_the_American_National_Interes/Zvo6KRkRTvUC?hl=el&gbpv=1&dq=Israel+and+the+American+National+Interest&printsec=frontcover (Σελ. 15)

²⁰ Ο.π.

²¹ Viorst, M. (1987). "Tivnan: The Lobby: Jewish Political Power and American Foreign Policy (Book Review)". *Middle East Journal*; Washington, 41(4) (σ. 644). Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.proquest.com/openview/1029b93c2d32c24851654efc6f579cc8/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1821138>

²² Lind, M. (2002). "Distorting U.S. Foreign Policy: The Israel Lobby and American Power". *Washington Report on Middle East Affairs*, (σ.26 – 31). Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.wrmea.org/2002-may/distorting-us-foreign-policy-the-israel-lobby-and-american-power.html>

²³ Lind, M. (2002) και Rubenberg, C. (1986).

Ισραηλινό Λόμπι είναι «πολύ ισχυρό», αλλά παρόμοια με την περίπτωση του Tivnan, δεν συζητά τους λόγους πώς και πότε συνέβη αυτή η αλλαγή.

Το βιβλίο με τίτλο “*The Israel Lobby and U.S. Foreign Policy*” των John Mearsheimer και Stephen Walt, δίνει πολλές απαντήσεις στα κενά που άφησαν ανοιχτά οι Rubenberg, Tivnan και Lind. Αυτό το βιβλίο, προκάλεσε μια καταιγίδα κριτικής και ήταν «ρηξικέλευθο» επειδή ήταν το πρώτο του είδους του που συζήτησε τον ρόλο του λόμπι στην διαμόρφωση της πολιτικής των ΗΠΑ²⁴. Στο βιβλίο τους, οι Mearsheimer και Walt²⁵, εξετάζουν κάθε σημαντικό γεγονός στη Μέση Ανατολή στα τέλη του 20^{ου} αιώνα και στις αρχές του 21^{ου} αιώνα και τα συνδέουν με το Ισραηλινό Λόμπι. Η ποικιλία των πηγών που χρησιμοποιούνται σε αυτό το βιβλίο είναι τεράστια, συμπεριλαμβανομένων άρθρων εφημερίδων κυβερνητικών και εγγράφων του Κογκρέσου, ομιλιών προέδρων και δημοσιεύσεων ερευνητικών κέντρων για να παρέχουν μια ισχυρή βάση για την επιχειρηματολογία τους.

Σε απάντηση στο προκλητικό βιβλίο των Walt και Mearsheimer, ο Lieberman²⁶ προσπάθησε να αντικρούσει το επιχείρημα ότι το Ισραηλινό Λόμπι έχει την ικανότητα να επηρεάσει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ. Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένες ειρωνείες στις διαψεύσεις του που πρέπει να σημειωθούν. Για παράδειγμα, το ADL (Anti-Defamation League) θεωρείται βασικό συστατικό του Ισραηλινού Λόμπι²⁷. Εκτός από τον Lieberman, υπάρχουν αρκετοί άλλοι συγγραφείς που υποστηρίζουν τη μειωμένη ικανότητα του Ισραηλινού Λόμπι να επηρεάσει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ²⁸.

Υπάρχει η φωνή του Freedland²⁹, ο οποίος υιοθετεί τη μέση λύση, δηλώνοντας ότι το λόμπι δεν ελέγχει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, αλλά εξακολουθεί να έχει ισχυρή ύπαρξη στις ΗΠΑ. Όπως ο Freedland, έτσι και ο Verbeeten³⁰ υποστηρίζει ότι το Ισραηλινό Λόμπι δεν ελέγχει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, αλλά εξακολουθεί να είναι «σε θέση να την περιορίσει ή να την τροποποιήσει [εξωτερική πολιτική] με τρόπους που ωφελούν το Ισραήλ». Η διαμάχη δείχνει ότι η έλλειψη γνήσιας συζήτησης σχετικά με την έκταση και την ικανότητα του Ισραηλινού Λόμπι να επηρεάσει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, είναι η εφαρμογή θεωριών για το πώς λειτουργούν τα λόμπι και πώς λαμβάνει χώρα η επιρροή του Ισραηλινού Λόμπι. Αυτή η εφαρμογή των θεωριών για το Ισραηλινό Λόμπι είναι

²⁴ McDonald, K. (2006). “The Israel Lobby: A Case Study in Jewish Influence”. *The Occidental Quarterly*, 7(3), (σ. 33 – 56). Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <http://kevinmacdonald.net/M&WReview.pdf> (Σελ. 33)

²⁵ Mearsheimer, J. και Walt, M. (2008)

²⁶ Lieberman, R. (2009). “The “Israel Lobby” and American Politics”. *Perspectives on Politics*, 7(2), (σ. 235 – 257). doi: <http://www.jstor.org/stable/40406928>

²⁷ Weir, A. (2014)

²⁸ Ross, D. (2006). “The Mind-Set Matters”. *Foreign Policy*, July/August 155(16). doi: <http://www.jstor.org/stable/25462064>. Ben-Ami, S. (2006). “The Complex Truth”. *Foreign Policy*, 155 (16), (σ. 62 - 63), doi: <http://www.jstor.org/stable/25462064>. Shultz, G. (2009). “The ‘Israel Lobby’ Myth”. *U.S. News*. September 9. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <http://www.usnews.com/opinion/articles/2007/09/09/the-israel-lobby-myth>

²⁹ Freedland, J. (2009). “Discard the Mythology of ‘the Israel Lobby’, the Reality is Bad Enough”. *The Guardian*. March 18, Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <http://www.theguardian.com/commentisfree/2009/mar/18/jonathan-freedland-israel-lobby>

³⁰ Verbeeten, D. (2006). “How Important is the Israel Lobby?” *The Middle East Quarterly*, 13(4), (σ. 37 – 44). <http://www.meforum.org/1004/how-important-is-the-israel-lobby>

απαραίτητη, γιατί θα επιτρέψει να γίνει πιο εύκολα κατανοητό πόσο ισχυρό είναι πραγματικά το λόμπι, καθώς και πότε αλλά και πώς έγινε η αλλαγή.

1.2 Μεθοδολογία

Η μέθοδος που χρησιμοποιείται για την παρατήρηση της ανάπτυξης του Ισραηλινού Λόμπι σε αυτή την εργασία είναι η θεωρία της κατευθυνόμενης ανίχνευσης διεργασιών³¹. Οι θεωρίες για το πώς λειτουργούν τα λόμπι θα χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση της δύναμης και της εξέλιξης του λόμπι³². Ως εκ τούτου, θα εξεταστεί το Ισραηλινό Λόμπι καθώς και εάν συμμορφώνεται με αυτές τις θεωρίες. Ανιχνεύοντας την εξέλιξη του Ισραηλινού Λόμπι με την πάροδο του χρόνου και παρατηρώντας την ικανότητά του να αποκτά εξουσία, αυτή η μέθοδος θα επιτρέψει την αυξημένη κατανόηση όχι μόνο των λόμπι γενικά, αλλά και για το εάν το Ισραηλινό Λόμπι λειτουργεί σωστά εντός της θεωρίας ή λαμβάνει ακραία μέτρα για να παλέψει για τα συμφέροντά του.

Για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα, θα χρειαστεί να ανιχνευθεί η ιστορία και η ανάπτυξη του Ισραηλινού Λόμπι για στοιχεία επιρροής και πρόσβασης, σύμφωνα με τους Hojnacki και Kimbal³³ και με τις θεωρίες για το λόμπι. Η πιο κατάλληλη μέθοδος για να γίνει αυτό είναι μέσω της ανάλυσης ιστορικού περιεχομένου³⁴, η οποία θα επιτρέψει τη διεξαγωγή σχολαστικής έρευνας εξετάζοντας κρίσιμες περιόδους της ιστορίας, χρησιμοποιώντας το φακό των θεωριών λόμπι που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

Διενεργώντας την ανάλυση αυτή, θα είναι δυνατόν να καθοριστεί το σημείο καμπής για το Ισραηλινό Λόμπι, καθώς και πώς συνέβη αυτό. Προκειμένου να μελετηθεί το θέμα του Ισραηλινού Λόμπι, η εξέλιξή του και η επιρροή του, απαιτείται εκτενής έρευνα. Αυτό θα πραγματοποιηθεί μέσω της βιβλιογραφικής ανασκόπησης ακαδημαϊκών και ιστορικών βιβλίων που ερευνούν τη δημιουργία του λόμπι. Κατά τη συζήτηση της τρέχουσας κατάστασης του λόμπι, η παρατήρηση της χρηματοδότησης καθώς και των οικονομικών συνεισφορών που παρέχονται από το Ισραηλινό Λόμπι σε συγκεκριμένους γερουσιαστές των ΗΠΑ θα είναι κρίσιμη γιατί θα δείξει ξεκάθαρα ποιοι γερουσιαστές παίρνουν το μέρος του λόμπι. Όπως αναφέρθηκε στην Εισαγωγή της εργασίας αυτής, οι πέντε οργανισμοί από το Ισραηλινό Λόμπι που θα αναφερθούν είναι η Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων του Αμερικανικού Ισραήλ (AIPAC), η Σιωνιστική Οργάνωση της Αμερικής (ZOA), η Διάσκεψη των Προέδρων των Μεγάλων Αμερικανοεβραϊκών Οργανώσεων (CoP), το Εβραϊκό Συμβούλιο Δημοσίων Υποθέσεων (JCPA), η Επιτροπή Έκτακτης Ανάγκης για το Ισραήλ (ECI) και η Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή (AJC)³⁵, λόγω της συνεχούς επανεμφάνισής τους στη βιβλιογραφία.

³¹ Collier, D. (2011). "Understanding Process Tracing". *Political Science and Politics*. 44(4), (σ. 823-830). Ανακτήθηκε στις 26/03/23 από: <https://polisci.berkeley.edu/sites/default/files/people/u3827/Understanding%20Process%20Tracing.pdf>

³² Hojnacki, M, και Kimball, D. (1998)

³³ Ο. π.

³⁴ Thies, C. G. (2002). "A Pragmatic Guide to Qualitative Historical Analysis in the Study of International Relations". *International Studies Perspectives*, 3(4), (σ. 351–372). doi: <http://www.jstor.org/stable/44218229>

³⁵ Weir, A. (2014)

1.3 Εννοιολογικό πλαίσιο της εργασίας

Οι ρίζες του όρου «lobbying» εκτείνονται πίσω στο 16^ο αιώνα, όταν η είσοδος δίπλα στη βρετανική Βουλή των Κοινοτήτων (House of Commons) έγινε το μέρος όπου τα μέλη του κοινού προσπάθησαν να συναντηθούν και να συζητήσουν θέματα και να προωθήσουν μια ημερήσια διάταξη με τους νομοθέτες³⁶. Οι δραστηριότητες ομάδων πίεσης και υπεράσπισης (λόμπι) θεωρούνταν πάντα αναπόσπαστο μέρος μιας ζωντανής δημοκρατίας.

Τα Ομοσπονδιακά Έγγραφα του 1787 που συντάχθηκαν από τους Τζέιμς Μάντισον, Αλεξάντερ Χάμιλτον και Τζον Τζέι, εξέτασαν το ζήτημα του τρόπου επιρροής της κοινής γνώμης. Όρισαν μια παράταξη (με ειδικά συμφέροντα) ως «έναν αριθμό πολιτών, είτε πρόκειται για μειοψηφία είτε για πλειοψηφία του συνόλου, που ενώνονται και ενεργοποιούνται από κάποια κοινή παρόρμηση πάθους ή συμφέροντος, αντίθετη προς τα δικαιώματα των άλλων πολιτών, ή προς στα μόνιμα και συγκεντρωτικά συμφέροντα της κοινότητας»³⁷. Πρότειναν ότι οι φατρίες θα μπορούσαν να αποτραπούν αν ανταγωνίζονται με άλλες φατρίες, και επομένως η ισχυρή δύναμη μιας φατρίας θα μπορούσε να εξουδετερωθεί από μια άλλη φατρία ή φατρίες. Οι δραστηριότητες ομάδων πίεσης και υπεράσπισης θεωρούνταν πάντα αναπόσπαστο μέρος μιας ζωντανής δημοκρατίας.

Για το σκοπό αυτής της εργασίας, σημειώνουμε τέσσερις τύπους λόμπι που ορίζεται από τον νόμο FARA των ΗΠΑ του 1938 (Νόμος για την εγγραφή ξένων πρακτόρων)³⁸:

- «Εσωτερικό λόμπι» - άμεσες προσπάθειες εκ μέρους των ομάδων συμφερόντων να επηρεάσουν τους νομοθέτες και τους βοηθούς τους.
- «Εξωτερικό λόμπι» - έμμεσες προσπάθειες ομάδων συμφερόντων να κινητοποιήσουν τους πολίτες για να πιέσουν το κοινό.
- Λόμπι που βασίζονται σε «εθνοτικές ομάδες» που προσπαθούν να επηρεάσουν τις αποφάσεις της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, και
- «Ξένο λόμπι» -. Σύμφωνα με τον προαναφερόμενο νόμο, απαιτείται ότι οι πράκτορες που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των ξένων δυνάμεων, είναι νομικά υποχρεωμένοι να εγγραφούν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και να ταυτοποιηθούν σωστά στο αμερικανικό κοινό.

Το 1953, μια απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ όρισε στενά τις «δραστηριότητες λόμπι» μόνο όταν αυτές είναι «άμεσες»: «Το λόμπι από μόνο του είναι κακό και επικίνδυνο. Συμφωνούμε ότι η άσκηση πίεσης μέσω προσωπικής επαφής μπορεί να είναι κακή και να αποτελεί πιθανό κίνδυνο στις νομοθετικές διαδικασίες». Ωστόσο, «Το έμμεσο λόμπι από την πίεση της κοινής γνώμης στο Κογκρέσο δεν είναι κακό και επικίνδυνο είναι μια καλή και υγιής ουσία της δημοκρατικής διαδικασίας»³⁹.

³⁶ Elton, G. R. (1979). "Parliament in the Sixteenth Century: Functions and Fortunes". *The Historical Journal*, 22(2), (σ. 255–278). doi: <http://www.jstor.org/stable/2638864>

³⁷ Hamilton, A., Jay, R., Madison, J. (2001) "Federalist Papers (1787)", ed. Carey, G.W., McClellan, J. Indianapolis, (σ. lix). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://oll.libertyfund.org/title/jay-the-federalist-gideon-ed>

³⁸ US Congress (1938). *Foreign Affairs Registration Act*. 8 June. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.govinfo.gov/content/pkg/COMPS-1448/pdf/COMPS-1448.pdf>

³⁹ US Supreme Court (1953). *United States v. Rumely*, 345 U.S. 41. No. 87. 9 March. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/345/41/>

Ενώ πάντα υπήρχε εθνοτικό λόμπι, μεταξύ αυτών και Αρμένιοι, Κουβανοί και Ιρλανδοί Αμερικανοί, υπήρξαν μόνο δύο λόμπι που αναφέρονται ρητά με το όνομα μιας συγκεκριμένης χώρας -το λόμπι του Ισραήλ και το λόμπι της Κίνας (φιλο-ταϊβανικό πριν από το 1992). Το λόμπι της Κίνας, ιδρύθηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1940 από εξόριστους στην ηπειρωτική Κίνα και Αμερικανούς και κατάφερε να επηρεάσει την κοινή γνώμη και τις διοικήσεις (κυρίως κατόπιν κληροδοτήματος του εθνικιστικού καθεστώτος του Τσιάνγκ Κάι-σεκ) να αρνηθούν όχι μόνο για να αναγνωρίσουν τη νομιμότητα της (Κομμουνιστικής) Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, αλλά και να συντονιστούν με αξιωματούχους των ΗΠΑ σε μια εκστρατεία αντικομμουνισμού στις ΗΠΑ και στο εξωτερικό⁴⁰.

Οι επικριτές του Ισραήλ έχουν υποκαταστήσει πολλές φορές τους Εβραίους με το Ισραήλ, όταν περιγράφουν αυτό που ορίζουν ως οργανωμένη ομάδα - λόμπι το οποίο διαθέτει δυσανάλογη επιρροή στις κυβερνητικές αποφάσεις. Αν και τέτοιοι ισχυρισμοί κυριαρχούν στα μέσα ενημέρωσης, προωθούνται χωρίς στοιχεία. Αυτές οι κατηγορίες απηχούν τις απόψεις των Αμερικανών απομονωτών, που εκτόξευσαν κατηγορίες εναντίον των Εβραίων για εξαναγκασμό των Ηνωμένων Πολιτειών να εισέλθουν στον Α΄ και Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, μεμονωμένοι Αμερικανοεβραίοι ως «διεθνικοί παράγοντες» εκδήλωσαν ενέργειες για να κινητοποιήσουν τον Αμερικανικό Εβραίο σε ένα μαζικό κίνημα για να μεσολαβήσει στην κυβέρνηση Ρούσβελτ, προκειμένου να ανακουφίσει τα βάσανα των ομοθρήσκων τους στην κατεχόμενη από τους Ναζί Ευρώπη. Αυτές οι ενέργειες, ωστόσο, δεν ήταν κληροδοτήμα μιας ξένης δύναμης, όπως το Ισραήλ⁴¹.

1.4 Θεωρίες των λόμπι και εφαρμογή τους στο Ισραηλινό Λόμπι

Ενώ πολλές διασπορικές κοινότητες συνδέονται με την αρχική τους πατρίδα ή με αυτή των προγόνων τους, είναι αναμφισβήτητη η μοναδική σχέση μεταξύ του Παγκόσμιου Εβραϊσμού (της εβραϊκής διασποράς) και του ανασυσταθέντος εβραϊκού κράτους του Ισραήλ μετά από 2.000 χρόνια εξορίας. Μέσω της πίστης, της προσευχής και της τελετουργίας, και μπροστά στις αντιξοότητες, η συντριπτική πλειονότητα των Εβραίων δεν εγκατέλειψε ποτέ την «προσκόλληση» της στη Γη του Ισραήλ, μια ανασυσταθείσα εβραϊκή πατρίδα, και για κάποιους, την τελική επιστροφή τους. Ο εβραϊκός νόμος, οι Ραβίνοι και οι λαϊκοί ηγέτες ανέκαθεν καθοδήγησαν ότι οι Εβραίοι έπρεπε να υπακούουν στους νόμους και να δείχνουν την πίστη τους στις αντίστοιχες χώρες υποδοχής τους. Ωστόσο, σε όλη την ιστορία, οι αντισημίτες κατηγορήσαν τους Εβραίους ότι ήταν απιστοί στις χώρες υποδοχής τους. Μετά την ίδρυση του Ισραήλ το 1948 κατήγγειλαν τους Εβραίους ότι είχαν διπλή πίστη και πίστη στο Ισραήλ. Όταν οι συγγραφείς συζητούν συγκεκριμένα για την επιρροή του Ισραηλινού Λόμπι στην εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών, αποτυγχάνουν

⁴⁰ Erskine, K. C. (2018). "American Public Diplomacy with Chinese Characteristics: The Genesis of the China Lobby in the United States, and how Missionaries Shifted American Foreign Policy between 1938 and 1941." *The Journal of American-East Asian Relations*, 25(1), (σ. 33–59). doi: <https://www.jstor.org/stable/26549229>

⁴¹ Shapiro, E.S. (1984) "The Approach of War: Congressional Isolationism and Anti-Semitism, 1939–1941," *American Jewish History*, 74(1), (σ.45–65). doi: <https://www.jstor.org/stable/23882497>

να το τεκμηριώσουν μέσω των τεχνικών λόμπι, σαν κι αυτές που αναφέρουν οι Hojnacki και Kimball⁴². Επομένως, η οπτική του Ισραηλινού Λόμπι μέσα από τα κριτήρια που εγκαθιδρύουν ένα ισχυρό λόμπι, σύμφωνα με τους Hojnacki και Kimball⁴³, παρουσιάζει μια νέα προοπτική. Η νέα αυτή οπτική, αποδυναμώνει τα επιχειρήματα συγγραφέων, οι οποίοι αντιτίθενται πολύ στο επιχείρημα ότι το ισραηλινό λόμπι έχει επιρροή στην εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών⁴⁴, επειδή αυτοί οι αντιτιθέμενοι συγγραφείς δεν χρησιμοποιούν γενικά κριτήρια των λόμπι για να υποστηρίξουν τα επιχειρήματά τους. Επομένως, για να κατανοήσουμε και τις δύο μεθόδους με τις οποίες λειτουργεί το Ισραηλινό Λόμπι, τους ισχυρισμούς που τίθενται εναντίον του, καθώς και την ίδια την ιστορία του λόμπι, είναι σημαντικό να συζητηθεί πώς λειτουργούν και πώς σχηματίζονται τα λόμπι γενικά, καθώς και την ιδιαιτερότητα των ομάδων λόμπι που εκπροσωπούν εθνικές μειονότητες.

Ο Shain, εστιάζει στο πώς «το αμερικανικό πολιτικό σύστημα»⁴⁵ ασπάζεται το γεγονός ότι διαφορετικές εθνικές ομάδες διαδραματίζουν ρόλο στην πολιτική σκηνή και μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην «εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ». Αυτό που είναι πολύ σημαντικό σε αυτό το σημείο είναι ότι ο συγγραφέας αναφέρεται σε πολυάριθμους τύπους ομάδων συμφερόντων που υπάρχουν στην Αμερική: «Ελληνικής, Αρμενικής, Ιρλανδικής ή Εβραϊκής καταγωγής... Αφρικανικής, Αραβικής, Κουβανικής, Φιλιππινέζικης, Αϊτινής, Κορεάτικης και Μεξικανικής»⁴⁶. Ως εκ τούτου, αρχικά εστιάζει στη γενική ιδέα του λόμπι, αλλά παρέχει επίσης ιστορικά παραδείγματα για το πώς διαφορετικές εθνικές ομάδες έχουν παίξει ρόλο, στον αντίκτυπο της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Οι πηγές του αποτελούνται από ακαδημαϊκά βιβλία και περιοδικά καθώς και άρθρα εφημερίδων. Ως εκ τούτου, η έρευνά του υποστηρίζεται με εξαιρετικά επιχειρήματα.

Ενώ ο Shain⁴⁷ ξεκινά δίνοντας γενικά παραδείγματα ομάδων συμφερόντων, οι Hojnacki και Kimball⁴⁸ προχωρούν ένα βήμα παραπέρα ορίζοντας πολύ συγκεκριμένα τι σημαίνει να ανήκεις σε ένα λόμπι, αφιερώνοντας μια ολόκληρη ενότητα στο θέμα, κάτι που αποτελεί σημαντική δύναμη του άρθρου τους. Τονίζουν ότι μια κυρίαρχη ιδέα σχετικά με τη συμπεριφορά των λόμπι είναι ότι γενικά «είναι πιο πιθανό να ασκήσουν πίεσεις στους συμμάχους τους σε μια επιτροπή παρά στους αντιπάλους τους ή στα αναποφάσιστα μέλη τους»⁴⁹. Δηλώνουν περαιτέρω ότι αυτή η συμπεριφορά αλλάζει, όταν το λόμπι ή ο οργανισμός αρχίζει να έχει συνδέσεις όπως το Ισραηλινό Λόμπι. Ο Lind⁵⁰, για παράδειγμα, υπογράμμισε πώς το Ισραηλινό Λόμπι έχει πρόσβαση σε χρήματα και σίγουρα τα

⁴² Hojnacki, M, και Kimball, D. (1998)

⁴³ Ο.π.

⁴⁴ Ross, D. (2006). "The Mind-Set Matters". *Foreign Policy*, July/August 155(16). doi: <http://www.jstor.org/stable/25462064>. Ben-Ami, S. (2006). "The Complex Truth". *Foreign Policy*, 155 (16), (σ. 62 – 63), doi: <http://www.jstor.org/stable/25462064>. Shultz, G. (2009,). "The 'Israel Lobby' Myth". *U.S. News*. September 9. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <http://www.usnews.com/opinion/articles/2007/09/09/the-israel-lobby-myth>

⁴⁵ Shain, Y. (1994). "Ethnic Diasporas and U.S. Foreign Policy". *Political Science Quarterly*, 109(5), (σ. 811 – 841). doi: <http://www.jstor.org/stable/2152533> (σ. 812)

⁴⁶ Shain, Y. (1994). "Ethnic Diasporas and U.S. Foreign Policy". *Political Science Quarterly*, 109(5), (σ. 811 – 841). doi: <http://www.jstor.org/stable/2152533> (σ. 812)

⁴⁷ Ο. π.

⁴⁸ Hojnacki, M, και Kimball, D. (1998)

⁴⁹ Ο.π. (Σελ. 775)

⁵⁰ Lind, M. (2002).

χρησιμοποιεί για τα δικά του συμφέροντα. Επιπλέον, το «Open Secrets»⁵¹, ένας οργανισμός που συλλέγει δεδομένα για κεφάλαια που παρέχονται από διαφορετικές «ομάδες συμφερόντων», παρουσιάζει τα ονόματα όλων των διαφορετικών μέλη του Κογκρέσου, καθώς και το χρηματικό ποσό που καταβλήθηκε από το Ισραηλινό Λόμπι κατά τις εκλογές του 2022 (Παράρτημα «B», Εικόνα 2). Στην προαναφερόμενη ιστοσελίδα, υπάρχουν και στοιχεία για κάθε ένα μέλος του Κογκρέσου, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών Joe Biden, με τα ακριβή ποσά που έλαβαν για την καμπάνια τους. Το συνολικό ποσό που διέθεσε το Ισραηλινό Λόμπι στα μέλη του Κογκρέσου, ανέρχεται σε πάνω από 4 εκατ. δολάρια (4.083.081 \$).

Όσον αφορά στους Grossman και Helpman, παρέχουν λεπτομερή βήματα ως προς το πώς ακριβώς ασκούν επιρροή τα λόμπι και προσπαθούν να αποκτήσουν αυτό που θέλουν. Ισχυρίζονται ότι τα λόμπι συλλέγουν δεδομένα που υποστηρίζουν άμεσα τους σκοπούς τους και τα παρουσιάζουν «σε ισχυρούς πολιτικούς». Τα λόμπι στοχεύουν επίσης στο ευρύ κοινό προκειμένου «να κερδίσουν τη συμπάθεια των ψηφοφόρων». Τρίτον, και πολύ σημαντικό, τα λόμπι περιστασιακά ενεργούν ενοχλητικά σε μια προσπάθεια «να εξαναγκάσουν παρά να πείσουν»⁵². Τέλος, τα λόμπι παρέχουν χρήματα σε οποιονδήποτε βρίσκεται στην πολιτική εικόνα και μπορεί να προωθήσει το σκοπό τους.

Ως εκ τούτου, αυτές οι θεωρίες που αναφέρθηκαν προηγουμένως σχετικά με το πώς λειτουργούν τα λόμπι, πώς αποκτούν επιρροή και ποια η σημασία των χρημάτων σε σχέση με το λόμπι είναι σημαντικές, επειδή επιτρέπουν την αξιολόγηση της δύναμης του Ισραηλινού Λόμπι σήμερα. Ωστόσο, επιτρέπουν επίσης την εξέταση και παρατήρηση της διαδικασίας της εξέλιξης της ισχύος του λόμπι με την πάροδο του χρόνου και τότε έγινε βασικός φορέας στη δημιουργία αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Ο Tivnan ανέφερε το 1967 ως σημείο καμπής για το Ισραηλινό Λόμπι. Ωστόσο, δεν συζητά τις λεπτομέρειες για το γιατί έγινε αυτό. Καταπιάνεται επίσης με το ζήτημα του Ισραηλινού Λόμπι απευθύνοντας ένα κεφάλαιο σε κάθε πρόεδρο των ΗΠΑ. Ωστόσο, αφιερώνει ένα ολόκληρο κεφάλαιο στην Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων του Αμερικανικού Ισραήλ (AIPAC)⁵³. Επομένως, με το παράδειγμα του Tivnan είναι εμφανής η προφανής αποτυχία σύνδεσης των θεωριών λόμπι με το Ισραηλινό Λόμπι, ένα θέμα που φαίνεται να υπολείπεται στο μεγαλύτερο μέρος της βιβλιογραφίας που το εξετάζει. Συνεπώς, είναι σημαντικό να εξερευνηθεί η ιστορία του λόμπι του Ισραήλ από την αρχή, για να διαπιστωθεί αν ήταν πάντα η ισχυρή οντότητα που εμφανίζεται να είναι σήμερα.

⁵¹ Opensecrets (2022). Pro-Israel – Lobbying 2022. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.opensecrets.org/industries/lobbying.php?cycle=2022&ind=q05>

⁵² Grossman, G. και Helpman, E. (1994). *Electoral Competition and Special Interest Politics*. NBER Working Paper Series. Cambridge, MA: National Bureau of Economic Research. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: https://www.nber.org/system/files/working_papers/w4877/w4877.pdf

⁵³ Viorst, M. (1987)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΛΟΜΠΙ

2.1 Η περίοδος του Ολοκαυτώματος

Κοιτάζοντας την Αμερικανική Εβραϊκή Κοινότητα κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος αποκαλύπτεται ότι αυτή η κοινότητα ήταν ακριβώς το αντίθετο από το Ισραηλινό Λόμπι σήμερα. Η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα είχε μια προφανή έλλειψη ισχύος κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Ο Sarna⁵⁴ υπογραμμίζει τον αντισημιτισμό, που ήταν εμφανής στις Ηνωμένες Πολιτείες εκείνη την εποχή. Όσον αφορά τον κυρίαρχο αντισημιτισμό, και άλλες πηγές είναι σαφώς ευθυγραμμισμένες μεταξύ τους και υπογραμμίζουν τα προβλήματα που αντιμετώπισε η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος⁵⁵. Χρόνια πριν από την έναρξη του Ολοκαυτώματος, υπήρχαν σαφείς ενδείξεις αντισημιτισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες αφού «*Αμερικανοί υποστηρικτές του Χίτλερ παρέλασαν στην Ουάσιγκτον, ... όπου ο επικεφαλής της γερμανοαμερικανικής ομάδας κατηγορήσε την αμερικανική εβραϊκή κοινότητα ότι σαμποτάρει τόσο τη γερμανική όσο και την αμερικανική οικονομία, μποϊκοτάροντας τα γερμανικά αγαθά*»⁵⁶. Ως εκ τούτου, η πηγή κάνει λόγο για συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα που απεικονίζουν ξεκάθαρα τον αντισημιτισμό στην αμερικανική κοινωνία. Περαιτέρω, ο συγγραφέας τονίζει ότι οι Εβραίοι στο Ντιτρόιτ συμβουλευτήκαν να μην μιλούν «*ενάντια στις γερμανικές πολιτικές*» μέσα από τις «*εθνικές και εβραϊκές οργανώσεις του Ντιτρόιτ*»⁵⁷. Σαν αποτέλεσμα, αυτό προκάλεσε μια σύγκρουση μεταξύ τέτοιων εβραϊκών οργανώσεων αφού, για παράδειγμα, «*οι ηγέτες της Αμερικανοεβραϊκής Επιτροπής... αντιτάχθηκαν στις προσπάθειες του Αμερικανοεβραϊκού Κογκρέσου να οργανώσει μαζικές συναντήσεις διαμαρτυρίας*»⁵⁸, που σημαίνει έλλειψη συνοχής και συνεργασίας μεταξύ των εβραϊκών οργανώσεων.

Οι πηγές μιλούν γενικά για το Ισραηλινό Λόμπι σήμερα, αλλά δεν το συνδέουν ποτέ ξανά με την αμερικανική εβραϊκή κοινότητα του παρελθόντος, συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος. Ο Τίνναμ προσπαθεί να το κάνει, αλλά μεγεθύνει υπερβολικά το ρόλο των εβραϊκών οργανώσεων καθώς και τις ταχύτητες μέσα από τα συμβάντα⁵⁹, που οδηγούν σε μία υπολείπουσα έρευνα. Ως εκ τούτου, οι συγγραφείς που μιλούν για το Ισραηλινό Λόμπι και την επιρροή του στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ τείνουν να παραβλέπουν την προηγούμενη αδυναμία της κοινότητας. Ωστόσο, όταν αναγνωρίζεται και λαμβάνεται υπόψη η προηγούμενη κατάσταση της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας, αυτό μεγεθύνει την κατανόηση της αίσθησης ισχύος που έχει φτάσει σήμερα το Ισραηλινό Λόμπι.

Κατά συνέπεια, αυτές οι πληροφορίες οδηγούν σε ένα σημαντικό και ανεξερευνήτο ερώτημα: πώς το Ισραηλινό Λόμπι μετατράπηκε σε «*υπέροχη δημιουργία*», της

⁵⁴ Sarna, J. (2004).

⁵⁵ Baigell, M. (2002).

⁵⁶ Bolkosky, S. (2000). (σ. 309)

⁵⁷ Ο.π. (σ. 310)

⁵⁸ Ο.π.

⁵⁹ Viorst, M. (1987).

Αμερικανικής Εβραϊκής Κοινότητας⁶⁰ που ήταν και το ίδιο εξαιρετικά αδύναμο σε αυτό το σημείο της ιστορίας, συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος; Η κατάσταση άρχισε να εξελίσσεται μετά το 1967⁶¹. Επομένως, σε ποιο σημείο μετά το 1939 η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα άρχισε να αναπτύσσει αποτελεσματικά τις δυνάμεις που εξηγούσαν οι Hojnacki και Kimball⁶²;

2.2 Ο Αμερικανικός Εβραίος κατά Ολοκαυτώματος - Ταπεινή Αρχή του Λόμπι

Παρόλο που ορισμένες αμερικανικές εβραϊκές οργανώσεις προσπάθησαν να βοηθήσουν τους Ευρωπαίους Εβραίους, αυτές οι προσπάθειες επικεντρώθηκαν στην υποστήριξη της εισόδου τους στην Παλαιστίνη μέσω οργανώσεων όπως η American Jewish Joint Distribution Committee (JDC) και όχι στην άσκηση πίεσης στη κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, για να αναλάβει δράση ή να δεχθεί πρόσφυγες. Δεν υπήρχαν στοιχεία για λόμπι ή οργανώσεις πίεσης όπως υπάρχουν σήμερα. Γενικά, οι Αμερικανοεβραίοι ένιωσαν αδιαφορία, αλλά και φόβο μήπως ξεχωρίσουν στην αμερικανική κοινωνία⁶³. Ως εκ τούτου, υπήρχε η αίσθηση της επιλογής της αφομοίωσης και της επιθυμίας να κρυφτούν πίσω από τον αντισημιτισμό.

Το 1939, συνέβη ένα περιστατικό που υπογράμμισε ότι δεν υπήρχε καμία πίεση από την αμερικανική εβραϊκή κοινότητα στον πρόεδρο των ΗΠΑ με κανέναν τρόπο. Το St. Louis είχε «περισσότερους από 900 Εβραίους» στο πλοίο. Αυτοί οι Ευρωπαίοι Εβραίοι θεωρήθηκαν πρόσφυγες που ήθελαν απλώς να ξεφύγουν από τους Ναζί στη Γερμανία, οι οποίοι κατέστρεψαν συναγωγές και κατέσχεσαν περιουσιακά στοιχεία που ανήκαν σε Εβραίους. Ωστόσο, το αίσιο τέλος αυτής της ιστορίας για τους πρόσφυγες φαινόταν να είναι πολύ παρατεταμένο. Φτάνοντας στον προορισμό, την Κούβα, οι αξιωματικοί δεν επέτρεψαν σε αυτούς τους Ευρωπαίους Εβραίους να εγκαταλείψουν το πλοίο. Είναι ενδιαφέρον ότι «*οι Κουβανοί είχαν ήδη αποφασίσει να ανακαλέσουν όλες σχεδόν τις βίζες - πιθανότατα από φόβο μήπως πλημμυρίσουν από περισσότερους πρόσφυγες που φεύγουν από την Ευρώπη*». Αυτή η δήλωση δείχνει στην πραγματικότητα ότι αυτοί οι Εβραίοι πρόσφυγες είχαν αρχικά δραπετεύσει από τη Γερμανία και είχαν νομίμως βίζα εισόδου στην Κούβα. Ωστόσο, οι Κουβανοί αγνόησαν αυτά τα έγγραφα. Όταν ο καπετάνιος του πλοίου διαπίστωσε ότι δεν είχε νόημα να παραμείνουν στην Κούβα, αφού δεν θα επιτρεπόταν στους Ευρωπαίους Εβραίους να μπουν μέσα, οδήγησε το πλοίο στη Φλόριντα. Παρά ταύτα, το αποτέλεσμα ήταν μια άλλη απογοήτευση, καθώς «*οι αρχές των ΗΠΑ αρνήθηκαν επίσης το δικαίωμα να ελλιμενιστούν, παρά τις άμεσες εκκλήσεις προς τον Πρόεδρο Φράνκλιν Ρούσβελτ*». Η μόνη εναλλακτική λύση που είχε απομείνει για τον καπετάνιο του πλοίου ήταν να επιστρέψει στη Γερμανία. Ως εκ θαύματος, τέσσερις ευρωπαϊκές χώρες αποφάσισαν να διανείμουν τους Εβραίους πρόσφυγες μεταξύ τους: «*Βέλγιο, Γαλλία, Ολλανδία και Ηνωμένο Βασίλειο*». Όλα τα εύσημα πρέπει να δοθούν στην Αμερικανική Εβραϊκή Κοινή Επιτροπή Διανομής (JDC),

⁶⁰ Freilich, C. (2015).

⁶¹ Rubenberg, C. (1986).

⁶² Hojnacki, M, και Kimball, D. (1998)

⁶³ Sarna, J. (2004)

η οποία κανόνισε με τις κυβερνήσεις αυτών των τεσσάρων χωρών να καλύψει όλα τα έξοδα για τους πρόσφυγες⁶⁴.

Γιατί είναι σημαντική η ιστορία του St. Louis; Πώς σχετίζεται με την εξέλιξη του Ισραηλινού Λόμπι στην εξουσία; Πρωτίστως, εάν το Ισραηλινό Λόμπι ήταν υπαρκτό και ισχυρό την εποχή του St. Louis, μπορεί να ήταν σε θέση να πιέσει την κυβέρνηση των ΗΠΑ να επιτρέψει στους Ευρωπαίους Εβραίους να ζητήσουν άσυλο στις ΗΠΑ, ωστόσο, προφανώς δεν υπήρχε αρκετή πίεση από τους Αμερικανούς της εβραϊκής κοινότητας να λάβει μια τέτοια απόφαση. Παρόλο που η Αμερικανική Εβραϊκή Κοινή Επιτροπή Διανομής (JDC) μπόρεσε να βοηθήσει αυτούς τους Ευρωπαίους Εβραίους χωρίζοντάς τους μεταξύ των τεσσάρων ευρωπαϊκών χωρών που αναφέρθηκαν προηγουμένως, το έκανε εκτός της σφαίρας των ΗΠΑ. Θα μπορούσε να τους βοηθήσει μόνο στην Ευρώπη. Ως εκ τούτου, όπως έχει δηλώσει προηγουμένως ο Freilich⁶⁵, το λόμπι του Ισραήλ δεν υπήρχε πάντα και είχε δημιουργηθεί σε μια συγκεκριμένη περίοδο στην ιστορία. Η ιστορία του SS St. Louis δείχνει ότι η Αμερικανική Εβραϊκή Κοινότητα δεν είχε την οργάνωση ή την επιρροή για να πείσει τον πρόεδρο των ΗΠΑ να δεχτεί αυτόν τον ελάχιστο αριθμό Ευρωπαίων Εβραίων που δραπετεύαν για να σώσουν τη ζωή τους.

Μέχρι τη δεκαετία του 1940, υπήρξαν ανοιχτά αντισημιτικές «συγκεντρώσεις». Για παράδειγμα, το Χριστιανικό Μέτωπο στόχευε τόσο τις συναγωγές όσο και τις «εβραϊκές επιχειρήσεις». Σε αντίδραση σε αυτές τις ενέργειες εχθρότητας και επιθετικότητας, είπαν στους Αμερικανούς Εβραίους να προσπαθήσουν να ενταχθούν στην αμερικανική κοινωνία χωρίς να «τραβήξουν...την προσοχή ως Εβραίοι»⁶⁶. Κατά συνέπεια, τους ζητήθηκε να διατηρήσουν διακριτική την ταυτότητα και τη θρησκεία τους για να παραμείνουν ασφαλείς. Ο Αμερικανοεβραίος, κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος, ήθελε να παραμείνει αποσυνδεδεμένος τόσο από τα γεγονότα όσο και από τους Ευρωπαίους Εβραίους πρόσφυγες που δραπετεύαν από αυτά τα γεγονότα στην Αμερική. Για να τονίσουμε την ανάγκη για αφομοίωση που ένιωθαν οι Αμερικανοεβραίοι, ουσιαστικά δεν ήθελαν να τους βλέπουν ως «Εβραίους», αλλά ήθελαν να τους βλέπουν ως «Αμερικανούς».

2.3 Αμερικανοί σιωνιστές - 1948

Οι Αμερικανοσιωνιστές κατά τη διάρκεια του 1948 πρέπει να εξεταστούν λεπτομερώς, καθώς αποτελούν κεντρικό παράγοντα για την κατανόηση του ρόλου που έπαιξαν καθώς και της ύπαρξής τους ως προκατόχων του Ισραηλινού Λόμπι. Η καλύτερη μέθοδος για τον προσδιορισμό αυτού του ρόλου είναι κοιτάζοντας τις πρωτογενείς πηγές από τη εν λόγω χρονική περίοδο. Προς τα τέλη Ιανουαρίου 1947, σε ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα New York Times, ο συγγραφέας αναφέρει τον «Dr. Emanuel Neumann, [ο οποίος ήταν] αντιπρόεδρος του Σιωνιστικές Οργανώσεις της Αμερικής» και όπως δήλωσε «στις Ηνωμένες Πολιτείες οι Σιωνιστές είναι έτοιμοι να ρίξουν "εκατομμύρια" δολάρια στη χρηματοδότηση "παράνομης" μετανάστευσης Εβραίων στην Παλαιστίνη»,

⁶⁴ Lanchin, M. (2014). "SS St Louis: The ship of Jewish Refugees Nobody Wanted". BBC News, May 13. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.bbc.com/news/magazine-27373131>

⁶⁵ Freilich, C. (2015).

⁶⁶ Baigell, M. (2002) (σ.4)

υπογραμμίζοντας ότι είχαν την οικονομική δυνατότητα να το πράξουν⁶⁷. Επομένως, αντιπροσωπεύει μια μετατόπιση στη συμπεριφορά, με την οποία το ζήτημα της Παλαιστίνης συζητούνταν ανοιχτά και μάλιστα επιθετικά. Αν και οι Σιωνιστές είχαν πάρει πιο επιθετικό τόνο και φαινόταν να λαμβάνει χώρα μια έντονη δραστηριότητα, δεν είχαν ακόμη καμία επιρροή.

Ένα χρόνο αργότερα, στις 10 Μαΐου 1948, τέσσερις μόνο μέρες πριν από το νέο Ισραηλινό κράτος, επρόκειτο να δημιουργηθεί η Σιωνιστική Οργάνωση της Αμερικής η οποία προσπαθούσε ακόμα να κερδίσει περισσότερα μέλη σε αυτό που ανέφεραν ως «Εβδομάδα Απελευθέρωσης»...[η οποία έπαιρνε θέση] για την υποστήριξη του εβραϊκού κράτους στην Παλαιστίνη»⁶⁸ που ήταν στο χείλος της δημιουργίας. Η σημασία του παραπάνω αποσπάσματος είναι ότι παρουσιάζει όχι μόνο την αποφασιστικότητα των Αμερικανοσιωνιστών να δουν το Ισραήλ να δημιουργείται, αλλά και τη μέθοδο της έκκλησης στην αμερικανική εβραϊκή κοινότητα προκειμένου να συσπειρωθεί και για αυτόν τον σκοπό. Έτσι, είναι εμφανές ήδη από το 1947, ένα χρόνο πριν δημιουργηθεί το κράτος, ότι αυτοί οι Σιωνιστές αγωνίζονταν για τη γέννηση του Ισραήλ και προσπαθούσαν να οργανωθούν για αυτόν τον μοναδικό σκοπό. Αυτό που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι αυτό το Σιωνιστικό Λόμπι σίγουρα δεν έμοιαζε με το Λόμπι του Ισραήλ του σήμερα. Αυτό που γίνεται πιο ξεκάθαρο, ωστόσο, είναι ότι οι «σιωνιστές ηγέτες» μπόρεσαν να συσπειρώσουν το λαό. Από τη βιβλιογραφία, πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι γενικά, αυτοί οι Σιωνιστές είχαν την τάση να επικεντρώνονται στην εκτελεστική εξουσία, και ωθώντας τους ανθρώπους να γράψουν τόσες πολλές επιστολές και να εκφράσουν πώς ένιωθαν, τους ενθάρρυναν επίσης να βομβαρδίσουν και την εκτελεστική εξουσία για να πείσουν τον πρόεδρο Truman⁶⁹.

2.4 Η Δημιουργία του λόμπι: η ίδρυση της AIPAC και η επιρροή της

Όταν ερευνούμε την προέλευση του Ισραηλινού Λόμπι, είναι ξεκάθαρο ότι στην αρχή - στο σημείο του Ολοκαυτώματος - δεν υπήρχε καθόλου λόμπι. Αυτό που είναι πολύ αξιοσημείωτο είναι ότι εκεί ήταν μια σειρά από διαφορετικές αμερικανικές εβραϊκές οργανώσεις, αλλά όχι κάτι περισσότερο από αυτό. Ο βαθμός διασύνδεσης μεταξύ αυτών των διαφορετικών οργανισμών επίσης δεν είναι σαφής, και αυτό καταδεικνύεται μέσω του παραδείγματος του Isaiah Kenen. Ένας βασικός παράγοντας που πρέπει να αναφερθεί όταν συζητείται το Ισραηλινό Λόμπι είναι ο Kenen. Αν και αρχικά δεν ήταν Αμερικανός πολίτης, κέρδισε την υπηκοότητα στις ΗΠΑ και άρχισε να διεξάγει δραστηριότητες για την υποστήριξη του Ισραήλ. Το 1926, ο Kenen μετακόμισε στις ΗΠΑ και έγινε δημοσιογράφος του Δημαρχείου, πολιτικός συγγραφέας και ανταποκριτής εφημερίδας, ενώ μέχρι το 1941,

⁶⁷ Egan, C. (1947). "U.S. Zionists to Aid 'Illegal' Entrants". *The New York Times*, January 22 (σ. 8). Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.nytimes.com/1947/01/22/archives/us-zionists-to-aid-illegal-entrants-neumann-says-they-are-ready-to.html>

⁶⁸ US Zionists (1948). "'Liberation Week' Begun by Zionists". *The New York Times*, May 10, (σ. 16). Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.nytimes.com/1948/05/10/archives/liberation-week-begun-by-zionists-enrollment-of-members-sought-750.html>

⁶⁹ Cohen, M. J. (1982). "Truman and Palestine, 1945-1948: Revisionism, Politics and Diplomacy". *Modern Judaism*, 2(1), (σ. 1-22). doi: <http://www.jstor.org/stable/1396127>

ο Kenen είχε γίνει πρόεδρος της Σιωνιστικής Περιφέρειας του Κλίβελαντ⁷⁰. Ο Kenen ήταν μέρος πολλών διαφορετικών εβραϊκών οργανώσεων. Μεταξύ αυτών των εβραϊκών οργανώσεων, οι πιο σημαντικές είναι: «μέλος της Σιωνιστικής Οργάνωσης της Αμερικής, και σημειώνει ρητά ότι «ήταν [για] πολλά χρόνια από το 1947». Στη συνέχεια, έγινε «εκτελεστικός γραμματέας» στο Αμερικανικό Εβραϊκό Συνέδριο «από...1943... έως το 1948», την ίδια περίοδο μεταξύ 1947 και το 1948 ήταν ο «Διευθυντής Πληροφοριών της Νέας Υόρκης» στην Εβραϊκή Υπηρεσία για την Παλαιστίνη⁷¹. Ως εκ τούτου, ήταν σαφώς πολύ δραστήριος σε πολυάριθμες αμερικανικές εβραϊκές οργανώσεις, και συχνά ταυτόχρονα.

Εξ ου και η δουλειά του Kenen, που αναφέρθηκε στο προηγούμενο απόσπασμα, δείχνει ότι επρόκειτο να προωθήσει τα ισραηλινά συμφέροντα στις αμερικανικές πολιτικές, και πληρωνόταν από το Ισραήλ για να το κάνει, αφού ήταν μέλος της αποστολής τους στον ΟΗΕ⁷². Η θέση που πήρε στη συνέχεια ο Kenen είναι αυτή που άνοιξε το δρόμο για την Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων του Αμερικανικού Ισραήλ (AIPAC). Ο Kenen είχε γίνει ο «αντιπρόσωπος της Ουάσιγκτον και εγγεγραμμένος λομπίστας του Αμερικανικού Σιωνιστικού Συμβουλίου (AZC)...» το 1951⁷³, και ως εκ τούτου είχε απομακρυνθεί από την κυβέρνηση του Ισραήλ⁷⁴. Η εστίαση του AZC ήταν να προωθήσει τα συμφέροντα του Ισραήλ για «οικονομική...[και] στρατιωτική... βοήθεια» καθώς και τις τροποποιήσεις της αμερικανικής πολιτικής που επικεντρώνονται στο Ισραήλ. Το 1954, το AZC μετατράπηκε «σε μια ξεχωριστή οντότητα...: την Αμερικανική Σιωνιστική Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων (AZPAC)». Έτσι, ο Kenen φέρεται ως ο «ιδρυτής» της AZPAC.⁷⁵

Η αλλαγή του ονόματός του το 1959 σε Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων του Αμερικανικού Ισραήλ (American Zionist Committee for Public Affairs- AZPAC) αποξένωσε τη Σιωνιστική Οργάνωση της Αμερικής, μια από τις πρώτες επίσημες σιωνιστικές οργανώσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες και σημαντικό εκπρόσωπο στον Παγκόσμιο Σιωνιστικό Οργανισμό, που θεώρησε ότι η AIPAC κινδύνευε να παραδώσει τον έλεγχο σε Εβραίους οι οποίοι ήταν πρόθυμοι να βοηθήσουν στη χρηματοδότηση εβραϊκών φιλανθρωπικών οργανώσεων, σχολείων και κιμπούτζ, αλλά ήταν λιγότερο αφοσιωμένοι στην παραδοσιακή σιωνιστική ιδέα του Ισραήλ, ως κυρίαρχου εβραϊκού κράτους⁷⁶. Οι δύο

⁷⁰ Waxman, D. (2016) "5. THE FRACTURING OF THE PRO-ISRAEL LOBBY". *Trouble in the Tribe: The American Jewish Conflict over Israel*, Princeton: Princeton University (σ. 147-173). doi: <https://doi.org/10.1515/9781400880355-007>

⁷¹ US Department of Justice. (2009). *Exhibit A to registration and exemption statements*. Έγινε πρόσβαση στις 29 Μαρτίου 2023 από: <http://irmep.org/ILA/Kenen/IOI/KenenFA-1/default.asp>

⁷² FBI (2008). *FBI files on the shift AIPAC founder Isaiah L. Kenen made from registered foreign agent to stealth lobbying*. Έγινε πρόσβαση στις 29 Μαρτίου 2023 από: <http://www.ccun.org/News/2008/December/6%20n/FBI%20files%20on%20the%20shift%20AIPAC%20founder%20Isai%20L.htm>

⁷³ Schoolman, A. (1997). *Guide to the Papers of Isaiah Leo Kenen (1905- 1988), undated, 1919-1985*. Έγινε πρόσβαση στις 29 Μαρτίου 2023 από: <http://findingaids.cjh.org/?pID=364960>

⁷⁴ Smith, G. (2007). "Where Did AIPAC Come From?" στο *Foreign Agents: The American Israel Public Affairs Committee from the 1963 Fulbright Hearings to the 2005 Espionage Scandal*. New York: IRmep. Έγινε πρόσβαση στις 29 Μαρτίου 2023 από: https://ifamericansknew.org/us_ints/pg-fa.html

⁷⁵ Schoolman, A. (1997)

⁷⁶ Loeffler, J. (2015) "Nationalism without a Nation?: On the Invisibility of American Jewish Politics." *Jewish Quarterly Review*, 105 (3) (σ. 367-398). *Project MUSE*, doi: <https://doi.org/10.1353/jqr.2015.0019>

οργανώσεις αρνούνταν να συνεργαστούν για αρκετά χρόνια. Ανταγωνιστικά στελέχη υπήρχαν επίσης μεταξύ AZPAC/AIPAC και της Διάσκεψης των Προέδρων των Μεγάλων Εβραϊκών Οργανώσεων, που ιδρύθηκε επίσης το 1954⁷⁷. Θα άρχιζαν να συνεργάζονται τακτικά μόνο μετά το 1967, όταν ο πόλεμος των έξι ημερών άλλαξε τις αντιλήψεις των ΗΠΑ για τη δύναμη και τη σημασία του Ισραήλ⁷⁸.

Ενώ η AIPAC διατύπωσε τα οφέλη των ισχυρών δεσμών ΗΠΑ-Ισραήλ, η Ουάσιγκτον είχε καθορίσει την πολιτική της έναντι της Ιερουσαλήμ με βάση τα εθνικά συμφέροντα των ΗΠΑ. Ο Πρόεδρος Harry Truman υποστήριξε την ανεξαρτησία του Ισραήλ - όπως και η πλειοψηφία των κρατών στα Ηνωμένα Έθνη - αλλά μόνο κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης Eisenhower άρχισε να αναπτύσσεται μια θερμή διμερής σχέση. Ενώ η AIPAC μπορεί να επικρότησε το αποτέλεσμα, η επιρροή της στην αρχική ανάπτυξη των σχέσεων ΗΠΑ-Ισραήλ ήταν περιορισμένη. Κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης του Eisenhower, η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα είχε μικρή πρόσβαση στον Λευκό Οίκο. Η κυβέρνησή του θεώρησε την υπέρ -του- Ισραήλ πίεση, ως εμπόδια που πρέπει να ξεπεραστούν παρά ως παράγοντες διαμόρφωσης πολιτικής και ήταν αποφασισμένος να αγνοήσει «την πίεση που ασκούσαν οι εβραϊκές ομάδες»⁷⁹.

Μεταξύ 1953 και 1956, η κυβέρνηση του Eisenhower αντιμετώπιζε το Ισραήλ αρνητικά, παρά τις προσπάθειες των υποστηρικτών του εβραϊκού κράτους. Σε υπομνήματα, συζητήσεις, συνομιλίες και αναφορές, οι Αμερικανοί αξιωματούχοι παρουσίασαν την Ιερουσαλήμ - και όχι τα αραβικά κράτη - ως το κύριο εμπόδιο για την ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Οι σχέσεις ΗΠΑ-Ισραήλ ήταν τεταμένες και γεμάτες διαφωνίες. Τόσο οι Αμερικανοί όσο και οι Ισραηλινοί αξιωματούχοι ένιωσαν ότι τα εθνικά τους συμφέροντα διίστανται. Η Ουάσιγκτον περίμενε ότι η Ιερουσαλήμ θα παραχωρούσε μονομερώς εδάφη στο Νεγκέβ, θα σταματούσε τις επιδρομές αντιποίνων κατά της Αιγύπτου και της Ιορδανίας, θα περιορίζε την εβραϊκή μετανάστευση και θα αποδεχόταν την επιστροφή απροσδιόριστου αριθμού Παλαιστινίων προσφύγων. Αλλά οι Ισραηλινοί αρνήθηκαν να συμμορφωθούν με όλες αυτές τις απαιτήσεις⁸⁰.

Η κυβέρνηση Eisenhower γνώριζε ότι η στάση της απέναντι στο Ισραήλ ήταν ανισόρροπη, αλλά δικαιολόγησε τη θέση της υποστηρίζοντας ότι τα ευρύτερα συμφέροντά της στη Μέση Ανατολή επέβαλλαν στενότερους δεσμούς με τα αραβικά κράτη. Η κυβέρνηση Eisenhower προσπάθησε να αποφύγει οποιαδήποτε πολιτική που θα μπορούσε να δικαιώσει την σχεδόν παρανοϊκή αντίληψη των Αράβων για την ευνοιοκρατία των ΗΠΑ προς το Ισραήλ. Η Ουάσιγκτον αρνήθηκε τα όπλα του Ισραήλ και απείλησε το εβραϊκό κράτος με οικονομικές κυρώσεις το 1953 λόγω της κρίσης του νερού με τη Συρία και των στρατιωτικών αντιποίνων του στο Σινά κατά των αιγυπτιακών επιδρομών. Το State Department περίμενε από το Ισραήλ να προβεί σε σαρωτικές προσαρμογές στα σύνορα και

⁷⁷ Schoolman, A. (1997)

⁷⁸ Wertheimer, J. (1995) (σ.54)

⁷⁹ US Government (1986) "Memorandum of conversation between John Foster Dulles and David Ben-Gurion, May 14, 1953", στο *Foreign Relations of the United States: Dwight D. Eisenhower*, 9 (-), *The Near and Middle East*. Washington: Government Printing Office, (σ. 39). Έγινε πρόσβαση στις 29 Μαρτίου 2023 από: <https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1952-54v09p1>

⁸⁰ Evensen, B.J. (2000) "Review of Decade of Transition: Eisenhower, Kennedy, and the Origins of the American- Israeli Alliance". *American Jewish History*, 88 (1), Project MUSE, doi: <https://doi.org/10.1353/ajh.2000.0008>

να εκχωρήσει το έδαφος του Νεγκέβ προκειμένου να καταστεί δυνατή μια χερσαία γέφυρα μεταξύ Αιγύπτου και Ιορδανίας. Επιπλέον, ο Λευκός Οίκος καταδίκασε το Ισραήλ το 1956 για συμμετοχή στην αγγλογαλλική εκστρατεία του Σουέζ και το ανάγκασε να υποχωρήσει από το Σινά το 1957⁸¹. Γενικά, η AIPAC δεν ήταν σε θέση να επηρεάσει τον γενικό προσανατολισμό της πολιτικής του Eisenhower.

Ο Λευκός Οίκος εγκατέλειψε τον μη πρακτικό σχεδιασμό του για έναν ευρύ δια-αραβικό συνασπισμό και αντ' αυτού προσπάθησε να συνεργαστεί μεμονωμένα με εκείνες τις περιφερειακές δυνάμεις που είχαν προδιάθεση να αντισταθούν στη σοβιετική διείσδυση. Σε αυτό το νέο παράδειγμα, το Ισραήλ ήταν σύμμαχος, όχι ευθύνη, ακόμη και όταν συνεχιζόταν η αραβο-ισραηλινή σύγκρουση. Η κυβέρνηση του Eisenhower μπορεί να μην πρόσφερε απροκάλυπτη υποστήριξη για το εβραϊκό κράτος - δεν υπήρχαν εγγυήσεις ασφαλείας ή συμφωνίες όπλων - αλλά υπήρξε μια άμβλυνση των στάσεων απέναντι στις ανησυχίες του Ισραήλ σχετικά με τα σύνορα και τους πρόσφυγες⁸².

Με την ανάληψη των καθηκόντων του το 1961, ο John F. Kennedy, ίσως ενθαρρυνμένος από την κύρια εβραϊκή υποστήριξη για το Δημοκρατικό Κόμμα, ξεπάγωσε περαιτέρω τον πάγο μεταξύ Ουάσιγκτον και Ιερουσαλήμ. Σε αντίθεση με τον Eisenhower, ο Kennedy μίλησε ανοιχτά για την ενσυναίσθησή του προς το Ισραήλ και τα αίτια του Αμερικανικού Εβραϊσμού. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960, η κυβέρνηση Kennedy άρχισε να σπάει το ταμπού των ΗΠΑ για την πώληση εξελιγμένων όπλων στην Ιερουσαλήμ⁸³. Η κυβέρνηση Kennedy δημιούργησε ένα νέο προηγούμενο στις ΗΠΑ, ωστόσο, όταν πούλησε αντιαεροπορικούς πυραύλους Hawk στο εβραϊκό κράτος το 1962 μετά την παράδοση των σοβιετικών βομβαρδιστικών μεγάλου βεληνεκούς στην Αίγυπτο. Ωστόσο, η συνολική στρατηγική του Kennedy για τη Μέση Ανατολή ήταν ουδέτερη όσον αφορά την αραβο-ισραηλινή σύγκρουση. Η φιλική στροφή του προς το Ισραήλ δεν αποτελούσε αντιστροφή της πολιτικής του Eisenhower, παρά μια συνεχής αναγνώριση ότι η εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ δεν εξαρτιόταν από τον αραβικό εθνικισμό⁸⁴. Το λόμπι της AIPAC μπορεί να ενίσχυσε τέτοια συμπεράσματα, αλλά δεν διαμόρφωσε την πολιτική του Λευκού Οίκου.

Με τον καιρό, η στρατηγική κλίση προς το εβραϊκό κράτος εντάθηκε. Η κυβέρνηση Lyndon B. Johnson συνήψε επίσης συμφωνία εξοπλισμών με την Ιερουσαλήμ. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960, ο Λευκός Οίκος άρχισε να θεωρεί όλο και περισσότερο το Ισραήλ ως ένα αξιόπιστο στρατηγικό πλεονέκτημα ικανό να βοηθήσει την Ουάσιγκτον στην προσπάθειά της να μειώσει τη σοβιετική επιρροή στην περιοχή. Κατά τη διάρκεια της πρώτης θητείας του Προέδρου Richard Nixon (1969-1972), η βοήθεια των ΗΠΑ προς το Ισραήλ έγινε κύριο χαρακτηριστικό των διμερών σχέσεων, παρόλο που ο Nixon, όπως ο Eisenhower, ήταν αδιάφορος αν όχι ανταγωνιστικός προς τους Εβραίους ψηφοφόρους και

⁸¹ Hassan, S. (2016). "Politics of the Zionist Lobby in the United States of America". *Proceedings of the Indian History Congress*, 77 (-), (σ. 846-854). doi: <https://www.jstor.org/stable/26552715>

⁸² Little, D. (1993) "The Making of a Special Relationship: The United States and Israel, 1957-68," *International Journal of Middle East Studies*, Nov. , 25 (4) (σ. 563- 585), (σ. 564).

⁸³ Bustami, Z. (1990). The Kennedy/Johnson Administrations and the Palestinians. *Arab Studies Quarterly*, 12(1/2), (σ. 101-120). doi: <http://www.jstor.org/stable/41858940>

⁸⁴ Gomborg, A. (2013) "The Roots of the U.S.-Israel Relationship: How the Cold War Tensions Played a Role in U.S. Foreign Policy in the Middle East". *Honors Theses*. 670. Doi: <https://digitalworks.union.edu/theses/670>

τις αιτίες τους. Η ανάπτυξη των δεσμών ΗΠΑ-Ισραήλ υπό τον Νixon, παρά την προσωπική του αμφιθυμία απέναντι στο Ισραήλ και τον Αμερικανικό Εβραϊσμό, ήταν απόδειξη ότι το ισραηλινό λόμπι και η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα δεν καθόρισαν τη μορφή των σχέσεων⁸⁵. Πράγματι, η AIPAC αναπτύχθηκε με το ρυθμό ανάπτυξης των σχέσεων ΗΠΑ-Ισραήλ και όχι το αντίστροφο.

Μεταξύ 1973 και 1987, η AIPAC γνώριζε περισσότερη αποτυχία παρά επιτυχία στον επηρεασμό βασικών αποφάσεων των ΗΠΑ που είχαν αντίκτυπο στην ασφάλεια του Ισραήλ. Η AIPAC επιτυγχάνει επιρροή -ή προστατεύει τη συνάφεια- στην Ουάσιγκτον εκφωνώντας τη γενική σημασία του Ισραήλ και προωθώντας θέσεις σύμφωνα με τις υπάρχουσες αντιλήψεις του Λευκού Οίκου για τα εθνικά συμφέροντα των ΗΠΑ. Η κυβέρνηση Νixon υποστήριξε το Ισραήλ με αερομεταφορά κατά τη διάρκεια του πολέμου του Γιομ Κιπούρ το 1973 -προς ικανοποίηση της AIPAC- γιατί ο Λευκός Οίκος απεχθανόταν να δει μια φιλοδυτική δημοκρατία να υποκύπτει στη στρατιωτική επίθεση καλά εφοδιασμένων σοβιετικών πελατειακών κρατών, όπως η Αίγυπτος και η Συρία⁸⁶. Ωστόσο, το 1981, η κυβέρνηση Reagan πούλησε εξελιγμένα αεροσκάφη προειδοποίησης και συστήματος διοίκησης (AWACS) στη Σαουδική Αραβία -ενώπιον της μεγάλης αντίθεσης από την AIPAC- επειδή ο Λευκός Οίκος θεώρησε ότι κάτι τέτοιο θα βελτιώνει τις σχέσεις με μετριοπαθή αραβικά κράτη χωρίς να διακυβεύεται αδικαιολόγητα η κατάσταση ασφάλειας του Ισραήλ ή η περιφερειακή ισορροπία δυνάμεων. Όταν ο Ρόναλντ Ρίγκαν έγινε πρόεδρος, στον απόηχο της πτώσης του Σάχη του Ιράν, θεώρησε το Ισραήλ ως το μόνο πραγματικά αξιόπιστο περιουσιακό στοιχείο της κυβέρνησης των ΗΠΑ στην περιοχή. Υποστήριξε ότι το Ισραήλ έχει τη δημοκρατική βούληση, την εθνική συνοχή, την τεχνολογική ικανότητα και τη στρατιωτική ισχύ για να αναδειχθεί ως ο έμπιστος σύμμαχος της Αμερικής⁸⁷.

2.5 Πόλεμος Σουέζ - 1956

Η κρίση του Σουέζ ξεκίνησε στις 29 Οκτωβρίου 1956, όταν οι ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις ώθησαν την Αίγυπτο προς τη Διώρυγα του Σουέζ, έναν πολύτιμο πλωτό δρόμο που έλεγχε το πετρέλαιο που χρησιμοποιούσε η Ευρώπη. Τον Ιούλιο του ίδιου έτους, ο Αιγύπτιος πρόεδρος Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ είχε εθνικοποιήσει το κανάλι. Ως έκφραση των αιτημάτων για πλήρη ισότητα και ελευθερία από την αποικιακή κυριαρχία στη μεταπολεμική εποχή, η εθνικοποίηση της Διώρυγας του Σουέζ από τον Νάσερ έκανε έκκληση στις αντιμπεριαλιστικές αρχές του Εργατικού Κόμματος, οι οποίες είχαν οξυνθεί κατά τη δεκαετία του 1950.

Ο Eisenhower, ως Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, αντιτάχθηκε σε μια επίθεση κατά της Αιγύπτου. Αντίθετα, οι Ισραηλινοί επιθυμούσαν εξ' αρχής την εμπλοκή τους σε πόλεμο. Στους Ισραηλινούς προστέθηκαν γαλλικές και βρετανικές δυνάμεις, οι οποίες

⁸⁵ Tominaga, E. (2016). "The failure in the search for peace: America's 1968 sale of F-4 Phantoms to Israel and its policy towards Israel and Jordan". *International Relations of the Asia-Pacific*, 16(2), (σ. 303–327). doi: <https://www.jstor.org/stable/26156069>

⁸⁶ Hall, R.& Wayman, F. (1990)

⁸⁷ Bard, M. (1988) "Interest Groups, the President, and Foreign Policy: How Reagan Snatched Victory from the Jaws of Defeat On AWACS," *Presidential Studies Quarterly*, 18 (3), (σ. 583-600). Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/how-reagan-snatched-victory-from-the-jaws-of-defeat-on-awacs>

ουσιαστικά κατέστρεψαν τις σχέσεις τους με τις Ηνωμένες Πολιτείες και παραλίγο να εμπλέξουν τη Σοβιετική Ένωση στη σύγκρουση. Στο τέλος, η Αίγυπτος βγήκε νικήτρια και οι κυβερνήσεις της Βρετανίας, της Γαλλίας και του Ισραήλ απέσυραν τα στρατεύματά τους, στα τέλη του 1956 και στις αρχές του 1957. Το συμβάν αυτό υπήρξε ένα κομβικό γεγονός μεταξύ των υπερδυνάμεων του Ψυχρού Πολέμου.⁸⁸

Πριν γίνει πραγματικά ο πόλεμος του Σουέζ, το Ισραήλ, η Βρετανία και η Γαλλία είχαν ήδη αποφασίσει για το σχέδιό τους για «επίθεση...στην Αίγυπτο». Είναι ενδιαφέρον ότι αυτό συνέβη σε ένα πολύ κρίσιμο σημείο γιατί συνέβη με την «επανεκλογή» του Eisenhower. Επομένως, στο “μυαλό του” το Ισραήλ θεωρούσε ότι αυτό θα εμπόδιζε τον Eisenhower να προσπαθήσει να εμπλακεί σε αυτό το θέμα. «Με τις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ μόλις λίγες μέρες μακριά, [το Ισραήλ] βασιζόταν στις κομματικές πιέσεις από το αμερικανικό λόμπι της για να κρατήσει τον υποψήφιο Αϊζενχάουερ στο περιθώριο. Όλα ήταν λάθος υπολογισμός»⁸⁹.

Κατά τις εκλογές του 1956 στις Ηνωμένες Πολιτείες, το Ισραηλινό Λόμπι θεωρούσε ότι ο Eisenhower θα έφευγε από την εξουσία. Γι’ αυτό το λόγο, δεν είχε χρησιμοποιήσει σωστά τις τακτικές του, ούτε καν είχε επεξεργαστεί το θέμα με σαφήνεια, αφού όχι μόνο είχαν παρεξηγήσει αλλά και υποτιμούσαν τον Eisenhower. Αυτό που είναι ακόμη πιο ειρωνικό από αυτό είναι το γεγονός ότι περισσότεροι Αμερικανοεβραίοι ψήφισαν υπέρ του Eisenhower το 1956 (40 %) από εκείνους που τον είχαν υποστηρίξει το 1952 (36%)»⁹⁰. Όλο αυτό το γεγονός, υπογραμμίζει ότι το Ισραηλινό Λόμπι δεν ήταν αρκετά ισχυρό ώστε να επηρεάσει το εκλογικό αποτέλεσμα και δεν είχε καμία επιρροή ή ικανότητα αλλαγής της απόφασης του Eisenhower.

2.6 Πόλεμος των «6 ημερών» - 1967

«Τον Μάιο του 1967 οι σοβιετικές και συριακές υπηρεσίες πληροφοριών ανέφεραν ότι το Ισραήλ προετοίμαζε μια μεγάλης κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση κατά της Συρίας για τη συνδρομή της στις δραστηριότητες των Παλαιστινίων ανταρτών», και παρόλο που αυτές οι πληροφορίες ήταν λανθασμένες, ο Νάσερ αποφάσισε να αναλάβει δράση. Το πρώτο βήμα που έκανε ήταν η αποστολή αιγυπτιακών «στρατευμάτων στο Σινά. Στη συνέχεια, ο Νάσερ ζήτησε «όλες οι δυνάμεις του ΟΗΕ να αποσυρθούν από το Σινά». Το Ισραήλ απάντησε στην κίνηση του Νάσερ διεξάγοντας πόλεμο που έλαβε χώρα στις 5 Ιουνίου 1967. Το αποτέλεσμα του πολέμου ήταν μια συντριπτική ήττα για τις αραβικές χώρες που είχαν συμμετάσχει. Το

⁸⁸ Plitnick, M., & Toensing, C. (2007). “The Israel Lobby” in Perspective. *Middle East Report*, 243, (σ.42–47). doi; <http://www.jstor.org/stable/25164790>

⁸⁹ Findley, P. (1985α). *They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby*. Chicago, Ill: Lawrence Hill Books. Διαθέσιμο στο: https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=jCO7siJkxSEC&oi=fnd&pg=PP1&ots=yYuZNoSenP&sig=Q-aJIXWOIBICHXdcI7TCBoSZuvi&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

⁹⁰ Burns, W.J. (1985). *Economic Aid and American Policy toward Egypt, 1955-1981*. Albany: State University of New York (σ.21-22). Διαθέσιμο στο: <https://books.google.gr/books?id=ddsT1VVqTQkC&pg=PA21&lpg=PA21&dq=israel+lobby+election+eisenhower+1956&source=bl&ots=FMiUlqDA2A&sig=ACfU3U3hFcxY7lr7TAYN-5KbqHcPmNt4uA&hl=el&sa=X&ved=2ahUKewi19OjFioL-AhWP-qQKHQR9Cfc4ChDoAXoECBYQAw#v=snippet&q=ELECTIONS&f=false>

Ισραήλ είχε πλέον κερδίσει μια τεράστια ποσότητα γης: «*Ανατολική Ιερουσαλήμ, Δυτική Όχθη, Λωρίδα της Γάζας, Σινά και Υψίπεδα Γκολάν*»⁹¹. Η Αίγυπτος είχε υποκινήσει έναν πόλεμο που δεν μπορούσε να κερδίσει, και η Ιορδανία και η Συρία, προσπαθώντας να βοηθήσουν, πέρασαν επίσης στην πλευρά των ηττημένων.

Μέχρι το Νοέμβριο του 1967, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ενέκρινε την Απόφαση υπ. αριθμόν 242 σύμφωνα με την οποία το Ισραήλ επρόκειτο να επιστρέψει τη γη που είχε καταλάβει κατά τη διάρκεια του πολέμου. Ωστόσο, αυτή η επίλυση δεν ήταν επιτυχής επειδή δεν συμφώνησαν όλα τα μέρη⁹². «*Από τον Πόλεμο των Έξι Ημερών του 1967, ένα σημαντικό χαρακτηριστικό - και αναμφισβήτητο το κεντρικό σημείο - της πολιτικής της Αμερικής για τη Μέση Ανατολή ήταν η σχέση της με το Ισραήλ*»⁹³.

Οι σχέσεις ΗΠΑ-Ισραήλ ενισχύθηκαν από το 1967 έως το 1989⁹⁴ για έναν πολύ προφανή λόγο: τη Σοβιετική Ένωση. Το Ισραήλ είχε συντρίψει τους συμμάχους της Σοβιετικής Ένωσης σε δύο πολέμους κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου, που ενίσχυσαν το κύρος των ΗΠΑ⁹⁵. Οι ΗΠΑ, αναφορικά με τα γεγονότα του 1967, είχαν δύο επιλογές: θα μπορούσαν είτε να υποστηρίξουν το κράτος του Ισραήλ, είτε να ενεργήσουν όπως είχαν κάνει στην προηγούμενη σύγκρουση και να συμπαραταχθούν στο αντίπαλο κράτος. Αυτό που είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί είναι ότι ο Αμερικανός πρόεδρος Τζόνσον φαινόταν διστακτικός σε όλη αυτή τη συγκεκριμένη κατάσταση. Όταν ο Τζόνσον αποφάσισε τελικά να αναλάβει δράση, ζητώντας από το Νάσερ να αποφύγει επεισόδια που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε πόλεμο, ήταν πολύ αργά γιατί ο Νάσερ είχε ήδη κλείσει τα Στενά του Τιράν⁹⁶.

Με τον «Πόλεμο των Έξι Ημερών» του 1967 μεταξύ του Ισραήλ και των Αράβων γειτόνων του, οι Εβραίοι στις Ηνωμένες Πολιτείες απασχολήθηκαν με τα θέματα της Μέσης Ανατολής για πρώτη φορά από τη δεκαετία του 1940⁹⁷. Ποιος ήταν ο ρόλος του λόμπι σε αυτή τη σύγκρουση; Τί ενέργειες έκανε το Ισραηλινό Λόμπι ως προς τον Τζόνσον, έτσι ώστε να ενισχύσει τη στάση του και να σταθεί ο Πρόεδρος πιο σταθερά δίπλα στο Ισραήλ; Κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου, υπήρχαν οι φιλοϊσραηλινές ομάδες συμφερόντων, αλλά ο ρόλος τους ήταν ασήμαντος κατά τη διάρκεια της κρίσης. Το λόμπι υπήρχε ως οντότητα εκείνη την εποχή, πολύ διαφορετική από τη χρονική περίοδο του Ολοκαυτώματος, αλλά δεν είχε κανένα σημαντικό ρόλο επειδή η αρχική στάση του προέδρου των ΗΠΑ ήταν να ταχθεί με το Ισραήλ.⁹⁸

⁹¹ Cleveland, W., and Bunton, M. (2009). *A History of the Modern Middle East*. Boulder, CO: Westview Press. Διαθέσιμο στο:

[https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=O9JVDgAAQBAJ&oi=fnd&pg=PT8&dq=Cleveland,+W.,+and+Bunton,+M.,+\(2009\).+A+History+of+the+Modern+Middle+East.+Boulder,+CO:+Westview+Press&ots=QkE3XnxXmg&sig=iXUQOWYCEvDUzyk77tkqP7Z8TQ&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=O9JVDgAAQBAJ&oi=fnd&pg=PT8&dq=Cleveland,+W.,+and+Bunton,+M.,+(2009).+A+History+of+the+Modern+Middle+East.+Boulder,+CO:+Westview+Press&ots=QkE3XnxXmg&sig=iXUQOWYCEvDUzyk77tkqP7Z8TQ&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false) (σ.338)

⁹² Ο.π. (σ. 342)

⁹³ Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008) (σ.7)

⁹⁴ Ο.π. (σ. 51)

⁹⁵ Ο.π. (σ. 52)

⁹⁶ Cleveland, W., and Bunton, M. (2009)

⁹⁷ Zeitz, J. M. (2000). “‘If I am not for myself ...’: The American Jewish Establishment in the Aftermath of the Six Day War,” *American Jewish History* 88(2), June 2000 (σ. 253–286). doi: <https://muse.jhu.edu/article/573>

⁹⁸ Terill, W. A., & Ferrisa, J. (2013). “Review of Nasser’s Gamble: How Intervention in Yemen Caused the Six-Day War and the Decline of Egyptian Power”. *Middle East Journal*, 67(3), 478–480. doi: <http://www.jstor.org/stable/90000733>

Σύμφωνα με τον Wertheimer, ο πόλεμος του 1967 οδήγησε «την οργανωμένη εβραϊκή κοινότητα...[να υποστεί] βαθιές αλλαγές. Ο Αμερικανικός Εβραίος ταυτίστηκε πλήρως με το Ισραήλ, μια ταύτιση που ενίσχυσε την κοινότητα σε πρωτοφανείς ποσότητες φιλανθρωπικής προσφοράς και εθελοντισμού»⁹⁹. Προς το τέλος του πολέμου του 1967, υπήρχε ακόμα και έκπληξη μεταξύ των μελών της Ενωμένης Εβραϊκής Έκκλησης από το χρηματικό ποσό που συγκέντρωσε η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα, στο Ισραήλ¹⁰⁰. Κατά συνέπεια, αυτό το συγκεκριμένο παράδειγμα υπογραμμίζει, όχι μόνο τα χρήματα, αλλά και την ικανότητα της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας εκείνη την εποχή να συγκεντρώσει χρήματα για το Ισραήλ. Επομένως, σε σχέση με τους Hojnacki και Kimball, σε αυτή την περίπτωση, αυτό το τεράστιο χρηματικό ποσό θεωρείται ως ο «πόρος» που θα παράσχει τελικά σε αυτήν την κοινότητα την «πρόσβαση»¹⁰¹. Μετά από αυτό το βήμα, το λόμπι γίνεται εμφανές¹⁰², και αυτό θα φανεί πιο καθαρά με τον πόλεμο του 1973.

2.7 Πόλεμος με Αίγυπτο, Γιομ Κιπούρ - 1973

Η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα ήταν επί του παρόντος σε θέση να συγκεντρώσει τεράστια «κονδύλια» καθώς και να έχει πολιτικούς μηχανισμούς για να ασκήσει πίεση για λογαριασμό του Ισραήλ¹⁰³. Το αίσθημα ανάγκης για λόμπι εμφανίστηκε «πρώτα... μετά τον πόλεμο του Γιομ Κιπούρ του 1973 ως αποτέλεσμα μιας εξέλιξης που αναμόρφωσε σημαντικά τις σχέσεις μεταξύ Ισραηλινών και Αμερικανών Εβραίων: η οικονομική βοήθεια της κυβέρνησης των ΗΠΑ προς το Ισραήλ αυξήθηκε αστρονομικά», σε περίπου 2 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως ως μέρος των συνθηκών αποδέσμευσης που κανόνισε ο Χένρι Κίσινγκερ στον απόηχο του Πολέμου του Γιομ Κιπούρ. Ως εκ τούτου, οι δωρεές των Αμερικανοεβραίων στο Ισραήλ, που αναφέρθηκαν πολύ συνοπτικά στο προηγούμενο κεφάλαιο, θεωρήθηκαν εξαιρετικά ελάχιστες σε αντίθεση με ό,τι πλήρωνε η αμερικανική κυβέρνηση. «Η μεγαλύτερη συνεισφορά που θα μπορούσε να κάνει ο Αμερικανός Εβραίος στο Ισραήλ ήταν να διασφαλίσει ότι θα συνεχιστούν τα υψηλά επίπεδα βοήθειας των ΗΠΑ» και αυτό συνέβη μέσω του λόμπι¹⁰⁴.

Υπήρχαν δύο οργανώσεις που ηγούνταν της διαδικασίας πίεσης για το Ισραήλ: η Διάσκεψη των Προέδρων των Μεγάλων Αμερικανικών Εβραϊκών Οργανώσεων καθώς και η AIPAC¹⁰⁵. Αυτές οι δύο οργανώσεις αποτελούν μέρος του Ισραηλινού Λόμπι¹⁰⁶ και είχαν πολύ περιορισμένο ρόλο στο παρελθόν. Η εστίαση της AIPAC επικεντρώθηκε στο

⁹⁹ Wertheimer, J. (1995). "Jewish Organizational Life in the United States Since 1945". *The American Jewish Year Book*, 95, 3–98. doi: <http://www.jstor.org/stable/23604570>

¹⁰⁰ Fowle, Farnsworth. (1967). "Funds for Israel Pouring in Here". *The New York*. June, 8. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.nytimes.com/1967/06/08/archives/funds-for-israel-pouring-in-here-15million-is-pledged-in-15-minutes.html?url=http%3A%2F%2Ftimesmachine.nytimes.com%2Ftimesmachine%2F1967%2F06%2F08%2F90356379.html>

¹⁰¹ Hojnacki, M, και Kimball, D. (1998) (σ.776)

¹⁰² Hall, Richard, and Wayman, Frank. (1990). Moneyed Interests and the Mobilization of Bias in Congressional Committees. *The American Political Science Review*, 84(3), (σ.797-820).doi; 10.2307/1962767

¹⁰³ Wertheimer, J. (1995) (σ.54)

¹⁰⁴ Ο.π. (σ. 54)

¹⁰⁵ Ο.π. (σ. 55)

¹⁰⁶ Weir, A. (2014)

Κογκρέσο. Επομένως, η αλλαγή είναι πλέον εμφανής καθώς αρχίζουμε να βλέπουμε ένα πολύ σαφές σημείο εκκίνησης όσον αφορά την οργάνωση, την κινητικότητα, τη συνεργασία και την εξουσία. Σε ένα έγγραφο που εκδόθηκε από την AIPAC το 2008, ο οργανισμός δηλώνει ανοιχτά τον ρόλο που έπαιξε για να βοηθήσει το Ισραήλ κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1973: Το Ισραηλινό Λόμπι, το οποίο αναφέρουν ως «Εβραϊκό Λόμπι» προφανώς είχε επιρροή στο Κογκρέσο. Έτσι, ο Kissinger το χρησιμοποιούσε επειδή ήθελε να πάρει ψήφους για αυτά τα «χρήματα» που του χορηγούσαν και διαπίστωσε ότι ο μόνος τρόπος για να το κάνει ήταν μέσω του λόμπι¹⁰⁷. Αυτό δείχνει ότι ο Kissinger τους χρειαζόταν πραγματικά για να πάνε στο Κογκρέσο, και αυτό υπογραμμίζει ότι το Ισραηλινό Λόμπι είχε και την ικανότητα να ενεργεί, καθώς και την «πρόσβαση»¹⁰⁸ στο Κογκρέσο. Αυτό το σημείο είναι επίσης σημαντικό, γιατί μπορεί να αντιπαραβληθεί άμεσα με το 1956 όπου οι Αμερικανοεβραίοι χρησιμοποιήθηκαν ως εργαλείο για να φτάσουν στο Ισραήλ, ενώ τώρα χρησιμοποιούνταν για να φτάσουν στο Κογκρέσο. Αυτό δείχνει μεγάλη εσωτερική επιρροή.

2.8 Η περίπτωση του Ιράκ - 2003

Το Ισραηλινό Λόμπι είχε δραστηριότητα, πολύ πριν από τον πόλεμο εναντίον του Ιράκ το 2003. Ωστόσο, παρέμενε μάλλον ήσυχο αμέσως πριν, καθώς και κατά τη διάρκεια του πολέμου, με την εξαίρεση ορισμένων ψηφισμάτων¹⁰⁹. Η ηρεμία του Ισραηλινού Λόμπι αυτή την περίοδο δεν ήταν η απουσία επιρροής. Δεδομένης της πρόσβασής του σε βασικούς ηγέτες και της επιρροής του, είχε ήδη θέσει τις βάσεις για δικομματική υποστήριξη της εισβολής των Ηνωμένων Πολιτειών. Αν και το Ισραηλινό Λόμπι δεν ήταν η αιτία του πολέμου, μπόρεσε να χτίσει μια ισχυρή υπόθεση εναντίον του Ιράκ και της απειλής που αντιπροσώπευε. Όπως θα δείξει αυτό το πόνημα.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου Ιράν-Ιράκ, ο Σαντάμ Χουσεΐν φαινόταν ότι έβλεπε τον εαυτό του «ως τον μελλοντικό ηγέτη του αραβικού κόσμου»¹¹⁰. Επομένως, η ύπαρξη του Ισραήλ για τον Σαντάμ αφορούσε όχι τόσο στην καθ' αυτού ύπαρξή του αλλά ήθελε να υφίσταται ως κράτος μόνο σύμφωνα με τους δικούς του όρους. Το μίσος κλιμακώθηκε όταν το Ισραήλ κατέστρεψε τον πυρηνικό αντιδραστήρα του Ιράκ το 1981. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, υπήρχαν προφανείς εντάσεις μεταξύ Ιράκ και Ισραήλ¹¹¹, και ο Σαντάμ Χουσεΐν ήταν ανοιχτά αρνητικός εναντίον του κράτους του Ισραήλ. Το 2002, ο Αμερικανός πρόεδρος Μπους χρησιμοποίησε τα τότε ταξινομημένα στοιχεία της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών ως θεμέλιο για το επιχείρημά του να εμπλακεί σε πόλεμο με το Ιράκ¹¹².

¹⁰⁷ Howland, N. & Diagle, G. (2011). "U.S. Department of State: Office of the Historian. Foreign Relations of the United States, 1969 – 1976", Volume XXV, στο *Arab-Israeli Crisis and War, 1973*. Washington, DC: U.S. Government Printing Office. Ανακτήθηκε στις 30/03/23 από: <https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1969-111176v25> (σ. 534)

¹⁰⁸ Hall, R. & Wayman, F. (1990). (σ. 803)

¹⁰⁹¹⁰⁹ Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008) (σ. 242)

¹¹⁰ Baram, A. (2012). "Saddam Hussein's Dreams of an End to the Zionist Nightmare". *Haaretz*, January 6. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <http://www.haaretz.com/israel-news/saddam-hussein-s-dreams-of-an-end-to-the-zionist-nightmare-1.405806> (παρ. 2)

¹¹¹ Baram, A. (2012)

¹¹² Rosen, A. (2015). "Here's The Full Version of the CIA's 2002 Intelligence Assessment on WMD in Iraq". *Business Insider*, March, 20. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <http://www.businessinsider.com/heres-the-full-version-of-the-cias-2002-intelligence-assessment-on-wmd-in-iraq-2015-3>

Σύμφωνα με ένα άρθρο ειδήσεων που δημοσιεύτηκε στις 17 Οκτωβρίου 2002, η Διάσκεψη των Προέδρων των Μεγάλων Εβραϊκών Οργανώσεων είχε συντάξει ένα ψήφισμα στο οποίο δήλωσαν ότι υποστήριζαν πλήρως την απόφαση του Μπους να αναλάβει δράση σχετικά με τα «όπλα μαζικής καταστροφής» του Ιράκ. Ως αποτέλεσμα, το ψήφισμα της Διάσκεψης των Προέδρων συντάχθηκε τέσσερις ημέρες¹¹³ προτού ο Μπους «υπογράψει» επίσημα αυτό το ψήφισμα για το Ιράκ του 2002. Η τελική μορφή του ψηφίσματος της Διάσκεψης διέφερε από το προσχέδιο, επειδή το προσχέδιο περιλάμβανε την ακόλουθη δήλωση: «*το προσχέδιο είχε προσφέρει υποστήριξη μόνο για απροσδιόριστες προεδρικές πρωτοβουλίες*», ενώ το ψήφισμα στην τελική του μορφή αντικατέστησε αυτήν την πρόταση με αυτή: «*Η χρήση βίας ως έσχατη λύση υποστηρίζει τις προσπάθειες του Λευκού Οίκου για την οικοδόμηση του ΟΗΕ και άλλης διεθνούς υποστήριξης*». Αυτό που παρουσιάζει αυτή η διαφορά είναι ότι η «χρήση βίας» ήταν στην πραγματικότητα μια επιλογή που εγκρίθηκε από αυτές τις οργανώσεις. Γενικά, οι Αμερικανοεβραϊκές οργανώσεις συμφώνησαν με αυτό το ψήφισμα όπως το Εβραϊκό Συμβούλιο για Δημόσιες Υποθέσεις, η Σιωνιστική Οργάνωση της Αμερικής, καθώς και η Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή¹¹⁴. Οι τέσσερις προαναφερθέντες οργανισμοί αποτελούν μέρος του Ισραηλινού Λόμπι¹¹⁵.

2.9 Επικριτές του Λόμπι

Ένας από τους πιο έντονους επικριτές του ισραηλινού λόμπι και των υποστηρικτών του Ισραήλ ήταν ο σεβαστός μακροχρόνιος Δημοκρατικός Πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας, William Fulbright. Καταδίκασε τους οργανωμένους Εβραίους υποστηρικτές του Ισραήλ επειδή εξαπάτησαν τους Αμερικανούς ώστε να επιτρέψουν στους εαυτούς τους να έλκονται στην ισραηλινή πλευρά από δεσμούς συμπάθειας και από τον αντίκτυπο του πιο ισχυρού και αποτελεσματικού λόμπι εξωτερικής πολιτικής στην αμερικανική πολιτική. Αυτοί οι συναισθηματικοί και πολιτιστικοί δεσμοί, ισχυρίστηκε ότι παρέσυραν τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να εξορθολογήσουν τη συμμετοχή των ΗΠΑ με όρους γεωπολιτικών μεταφορών. Περαιτέρω δήλωσε ότι το Ισραήλ ήλεγχε τη Γερουσία¹¹⁶.

Ένας άλλος σκληροτράχηλος επικριτής του ισραηλινού λόμπι είναι ο Ρεπουμπλικανός Paul Findley, ο οποίος υπηρέτησε ως μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων μεταξύ 1960 και 1982 και ήταν συνιδρυτής του αντι-Ισραηλινού Συμβουλίου για το Εθνικό Συμφέρον. Διέψευσε το επιχείρημα ότι το λόμπι του Ισραήλ ήταν ακριβώς όπως κάθε άλλο λόμπι, «*Δεν γνωρίζω κανένα λόμπι που να δημοσιεύει βιβλία-λίστες εχθρών-με σκοπό να εκφοβίσει δημοσιογράφους, καθηγητές, ανθρώπους των μέσων ενημέρωσης, ανθρώπους της δημόσιας ζωής και συνταξιούχους διπλωμάτες από το να μιλήσω ανοιχτά για τη Μέση Ανατολή*». Επιπλέον, το κατηγόρησε ότι υιοθέτησε μεθόδους για να

¹¹³ Berger, M. (2002). "Jewish Groups Back U.S. Stand on Iraq". *Jewish Journal*, October 17. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: http://www.jewishjournal.com/politics/article/jewish_groups_back_us_stand_on_iraq_20021018

¹¹⁴ US Congress (2002). *H.J.Res.114 - Authorization for Use of Military Force Against Iraq Resolution of 2002*. Διαθέσιμο στο: <https://www.congress.gov/bill/107th-congress/house-joint-resolution/114>

¹¹⁵ Weir, A. (2014).

¹¹⁶ Smith, M. (2013). *Woes of the Arkansas Internationalist: J. William Fulbright, the Middle East, and the Death of American Liberalism*. Graduate Theses and Dissertations Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://scholarworks.uark.edu/etd/773>

κρατήσει τους επικριτές του Ισραήλ εκτός πανεπιστημιούπολης και έδωσε οδηγίες στους φοιτητές πώς να παρενοχλούν τους ομιλητές που έρχονται στην πανεπιστημιούπολη. Δεν γνώριζε «κανένα άλλο λόμπι που να ήταν τόσο συντριπτικό, τόσο εκφοβιστικό ώστε να εξαλείφει σχεδόν όλο τον ανταγωνισμό». Κατηγόρησε το Ισραήλ ότι προκάλεσε το θάνατο σχεδόν 300 Αμερικανών πεζοναυτών στο Λίβανο το 1983, κάτι που «δεν θα είχε συμβεί αν δεν υπήρχε ο στρατιωτικός τυχοδιωκτισμός του Ισραήλ σε αυτή τη χώρα». Όπως και με τους άλλους επικριτές, επέκρινε την επιτυχία του λόμπι του Ισραήλ, αλλά δεν προσέφερε καμία απόδειξη ότι έρχεται σε αντίθεση με τους νόμους των Η.Π.Α.¹¹⁷

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3. ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΥ ΛΟΜΠΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

3.1 Μέλη

Υπάρχουν επί του παρόντος πολυάριθμοι άλλοι οργανισμοί που υπάγονται στην ομπρέλα του Ισραηλινού Λόμπι. Η Alison Weir, από το Συμβούλιο για το Εθνικό Συμφέρον, αναφέρθηκε σε πάνω από 55 οργανισμούς που θεωρούνται μέρος του Ισραηλινού Λόμπι, ενώ ισχυρίστηκε ότι πρόκειται μόνο για «μερική λίστα». Μεταξύ των πιο γνωστών οργανώσεων που αναφέρει η Weir είναι: (η πρώτη στη λίστα) η Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων του Αμερικανικού Ισραήλ (AIPAC) την οποία ο Weir χαρακτηρίζει ως την πιο εξέχουσα κυβερνητική οργάνωση λόμπι για λογαριασμό του Ισραήλ, η Διάσκεψη των Προέδρων των Μεγάλων Αμερικανικών Εβραίων Οργανώσεων (CoP), η Επιτροπή Έκτακτης Ανάγκης για το Ισραήλ (ECI) και ο Οργανισμός Εκπαίδευσης του Αμερικανικού Ισραήλ Foundation (AIEF). Επιπλέον, η Weir αναφέρει επίσης την Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή (AJC), τη Σιωνιστική Οργάνωση της Αμερικής (ZOA) και το Εβραϊκό Πρακτορείο, που είναι οι Αμερικανοεβραϊκές οργανώσεις που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη ενότητα και οι οποίες είχαν λειτουργήσει κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος. Έτσι, έχουν γίνει σαφώς και αυτές μέρος του Ισραηλινού Λόμπι¹¹⁸. Μία ακόμη οργάνωση η Brit Tzedek v' Shalom, γνωστή ως Εβραϊκή Συμμαχία για τη Δικαιοσύνη και την Ειρήνη, ανήκει επίσης στο Ισραηλινό Λόμπι. Ο αριθμός των μελών της AIPAC πλησιάζει γρήγορα τα 65.000 μέλη, το APN έχει περίπου 25.000 υποστηρικτές, το Brit Tzedek άλλους 17.000 και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι υπάρχει τεράστιο περιθώριο ανάπτυξης αναφορικά με τον αριθμό των μελών¹¹⁹.

Η φιλοϊσραηλινή κοινότητα μπορεί να χωριστεί, σε αδρές γραμμές, σε τρεις κατηγορίες: κεντρώα, αριστερή και δεξιά¹²⁰. Το κεντρώο λόμπι περιλαμβάνει τις

¹¹⁷ Findley, P. (1985β) "Congress and the Pro-Israel Lobby," *Journal of Palestine Studies* 15 (1), (σ.111) Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: https://www.palestine-studies.org/sites/default/files/attachments/jps-articles/paul_findley.pdf

¹¹⁸ Weir, A. (2014)

¹¹⁹ Kaplan, E. (2004) "The Jewish divide on Israel" *The Nation*, July, 12. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.thenation.com/issue/july-12-2004/>

¹²⁰ Waxman, D. (2010) "The Israel Lobbies: A Survey of the Pro-Israel Community in the United States." *Israel Studies Forum* 25 (1) (σ.5-28), (σ.10)

μεγαλύτερες, καθιερωμένες φιλοϊσραηλινές οργανώσεις, όπως η Αμερικανική Ισραηλινή Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων (AIPAC), η Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή (AJC), το Αμερικανικό Εβραϊκό Κογκρέσο, η Ένωση κατά της Δυσφήμισης (ADL) και η Διάσκεψη Προέδρων Μεγάλων Αμερικανικών Εβραίων Οργανώσεων. Το κεντρώο λόμπι χαρακτηρίζεται από τη συναινετική πολιτική του, που σημαίνει ότι στοχεύει να παρουσιάσει ένα ενιαίο εβραϊκό μέτωπο, αποφεύγει να λάβει ισχυρές θέσεις σε αμφιλεγόμενα ζητήματα και υποστηρίζει τις πολιτικές της ισραηλινής κυβέρνησης (αν και σε διάφορους βαθμούς). Το κεντρώο λόμπι ασχολείται πρωτίστως με τη διατήρηση της συμμαχίας μεταξύ των ΗΠΑ και του Ισραήλ ως κρίκο της ασφάλειας του Ισραήλ, και ως εκ τούτου είναι αντίθετη στην πίεση των ΗΠΑ στο Ισραήλ, η οποία θα μπορούσε να μετριάσει αυτή τη συμμαχία. Για τις κεντρώες ομάδες, η ειρήνη είναι μικρότερης σημασίας από την προστασία της ασφάλειας του Ισραήλ, ειδικά λόγω της αντίληψης ότι η διπλωματία μπορεί να απαιτήσει παραχωρήσεις που μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια του Ισραήλ¹²¹.

Αντίθετα, τα λόμπι της αριστερής και της δεξιάς πτέρυγας υποστηρίζουν προσεγγίσεις που συγκρούονται με την κεντρώα συναίνεση και τις ισραηλινές πολιτικές που απηχεί. Η αριστερή πτέρυγα είναι το μικρότερο τμήμα του φιλο-ισραηλινού λόμπι, συμπεριλαμβανομένων ομάδων όπως οι Ameinu, Brit Tzedek n' Shalom, το Ισραηλινό Φόρουμ Πολιτικής και οι Αμερικανοί για την Ειρήνη τώρα. Αυτές οι ομάδες ευνοούν τη διπλωματία, τη δέσμευση και το συμβιβασμό με τους αντιπάλους του Ισραήλ. Επίσης αντιτίθενται γενικά στην Κατοχή της Δυτικής Όχθης από το Ισραήλ και την υποστήριξη της λύσης δύο κρατών. Σε αντίθεση με τις κεντρώες ομάδες, οι αριστερές ομάδες θεωρούν την επίλυση της ισραηλινο-παλαιστινιακής σύγκρουσης ως πρωταρχικής σημασίας, και το ομόλογο ΗΠΑ-Ισραήλ ως δευτερεύον. Το δεξιό λόμπι παίρνει μια πολιτική αντίθετη στάση, την καχυποψία του για διπλωματία και εμπλοκή, και την αντίθεσή του σε οποιαδήποτε ισραηλινή παραχώρηση. Ομάδες όπως η Σιωνιστική Οργάνωση της Αμερικής, οι Αμερικανοί για ένα ασφαλές Ισραήλ, οι Αμερικανοί φίλοι του Λικούντ και το Εβραϊκό Ινστιτούτο για Υποθέσεις Εθνικής Ασφάλειας (JINSA) υποστηρίζουν την ισραηλινή κατοχή, αντιτίθενται στη λύση δύο κρατών και θεωρούν τους Παλαιστίνιους ως σκληρούς εχθρούς με τους οποίους δεν μπορεί να σφυρηλατηθεί η ειρήνη¹²².

Μεταξύ αυτών των κατηγοριών, το κεντρώο φιλοϊσραηλινό λόμπι ήταν εδώ και καιρό το πρώτο λόμπι υπέρ του Ισραήλ, με τους μεγαλύτερους πόρους, κοινοτική υποστήριξη και πολιτική επιρροή. Η κυριαρχία αντανακλά την ευρεία επιθυμία των Αμερικανοεβραίων για συνοχή και τη δυσφορία τους με την πρόκληση του Ισραήλ, γεγονός το οποίο θα μπορούσε ακούσια να λειτουργήσει προς όφελος των εχθρών του Ισραήλ. Στα πλαίσια του κεντρώου λόμπι, η AIPAC είναι μακράν η μεγαλύτερη και πιο σημαντική οργάνωση¹²³.

¹²¹ Ο.π., (σ. 11)

¹²² Ο.π., (σ.12)

¹²³ Ο.π., (σ.13)

3.2 Παρούσα κατάσταση

Ο πυρήνας του λόμπι αποτελείται από Αμερικανοεβραίους που καταβάλλουν σημαντική προσπάθεια, για να κάμψουν την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ έτσι ώστε να προωθήσουν τα συμφέροντα του Ισραήλ. Οι δραστηριότητές τους ξεπερνούν την ψήφιση απλώς υποψηφίων πολιτικών που είναι υπέρ του Ισραήλ και περιλαμβάνουν τη σύνταξη επιστολών, τη συνεισφορά χρημάτων και την υποστήριξη οργανώσεων υπέρ του Ισραήλ. Αλλά το λόμπι δεν είναι ακριβώς συνώνυμο με τους Αμερικανοεβραίους. Το Ισραήλ δεν αποτελεί σημαντικό ζήτημα για πολλούς από αυτούς και πολλοί δεν υποστηρίζουν τις θέσεις του λόμπι. Σε μια έρευνα του 2004, για παράδειγμα, περίπου το 36% των Αμερικανοεβραίων, ανέφεραν ότι είτε «δεν ήταν πολύ» ή «καθόλου» συναισθηματικά δεμένοι με το Ισραήλ. Επιπλέον, ορισμένες ομάδες που εργάζονται για λογαριασμό του Ισραήλ - όπως οι «Χριστιανοί Σιωνιστές» που συζητούνται παρακάτω- δεν είναι Εβραίοι¹²⁴.

Οι Αμερικανοεβραίοι αντιμετωπίζουν διαφορετικά επίσης συγκεκριμένες ισραηλινές πολιτικές. Πολλές από τις βασικές οργανώσεις στο λόμπι, όπως η AIPAC και η Διάσκεψη των Προέδρων των Μεγάλων Εβραϊκών Οργανώσεων, διοικούνται από σκληροπυρηνικούς που υποστήριζαν γενικά τις επεκτατικές πολιτικές του κόμματος Likud του Ισραήλ, συμπεριλαμβανομένης της εχθρότητάς τους ως προς την ειρηνευτική διαδικασία του Όσλο. Ο κύριος όγκος των Εβραίων των ΗΠΑ, από την άλλη πλευρά, είναι ευνοϊκότερος ως προς τις παραχωρήσεις στους Παλαιστίνιους και μερικές ομάδες - όπως το Jewish Voice for Peace - υποστηρίζουν σθεναρά τέτοια βήματα. Παρά αυτές τις διαφορές, η πλειονότητα των οργανωμένων ομάδων στην αμερικανική εβραϊκή κοινότητα τάσσεται υπέρ της σταθερής υποστήριξης των ΗΠΑ στο Ισραήλ¹²⁵.

Το Ισραηλινό Λόμπι «είναι ένας χαλαρός συνασπισμός ατόμων και οργανώσεων που εργάζεται ενεργά για να κινήσει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ σε μια φιλοϊσραηλινή κατεύθυνση». Επιπρόσθετα, αυτό που κάνει το Ισραηλινό Λόμπι είναι στην πραγματικότητα αυτό που στοχεύουν τα τυπικά λόμπι, και «δεν είναι μια κακία ή συνωμοσία που "ελέγχει" την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ. Είναι απλώς μια ισχυρή ομάδα συμφερόντων...». Ως εκ τούτου, το Ισραηλινό Λόμπι έχει έναν σκοπό: να υποστηρίξει το Ισραήλ, και αγωνίζεται διαρκώς για αυτόν το σκοπό, για να το υποστηρίξει δηλαδή στην αμερικανική πολιτική. Παρόλο που υπάρχουν διαφορετικές υποδιαιρέσεις και οργανώσεις στο λόμπι, «μοιράζονται την επιθυμία να προωθήσουν μια ειδική σχέση μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και Ισραήλ»¹²⁶.

Έτσι, όπως μπορεί τώρα να γίνει πλήρως κατανοητό, το Ισραηλινό Λόμπι υπάρχει για να προπαγανδίσει και να προωθήσει τα συμφέροντα του Ισραήλ. Σύμφωνα με τον Bard, το Ισραηλινό Λόμπι «αποτελείται από τουλάχιστον εβδομήντα πέντε διαφορετικές οργανώσεις, οι οποίες με τον ένα ή τον άλλο τρόπο υποστηρίζουν το Ισραήλ»¹²⁷. Το Ισραηλινό

¹²⁴ Jewish Agency for Israel (2005) "Survey on American Jewish Attitudes toward Israel, 7 March 2005 (excerpts).", *Journal of Palestine Studies*, 34 (3), 184-186, doi: [10.1525/jps.2005.34.3.184.2](https://doi.org/10.1525/jps.2005.34.3.184.2)

¹²⁵ Kaplan, E. (2004)

¹²⁶ Ο.π. (σ. 5)

¹²⁷ Bard, M. (2012). "Congress & the Middle East: The Pro-Israel & Pro-Arab Lobbies" Jewish Virtual Library, July. Έγινε πρόσβαση στις 29 Μαρτίου 2023 από: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/the-pro-israel-and-pro-arab-lobbies> (παρ.30)

Λόμπι, και συγκεκριμένα η AIPAC, θεωρείται ότι είναι πολύ αποτελεσματικό στην επίτευξη των στόχων του. Για παράδειγμα, ένας βουλευτής αναφέρθηκε στην AIPAC δηλώνοντας ότι ήταν «*αναμφίβολα το πιο αποτελεσματικό λόμπι στο Κογκρέσο*»¹²⁸.

Σε ένα άρθρο, το Ισραηλινό Λόμπι καταχωρήθηκε ως το νούμερο εννέα από τα «10 μεγαλύτερα λόμπι στην Ουάσιγκτον». Αυτό που είναι κρίσιμο σε αυτό το σημείο είναι ότι είναι το μόνο λόμπι στη λίστα που επιχειρεί να αλλάξει την αμερικανική «εξωτερική πολιτική»¹²⁹, γεγονός που υπογραμμίζει ότι το λόμπι του Ισραήλ είναι στην πραγματικότητα το ισχυρότερο λόμπι αυτής της κατηγορίας.

Τα χρήματα που ξοδεύουν αυτές οι ομάδες λόμπι στις ΗΠΑ συνέβαλαν στην εξασφάλιση διαρκούς υποστήριξης για το Ισραήλ μέχρι σήμερα. Σύμφωνα με το Open Secrets, μια ερευνητική ομάδα που παρακολουθεί τα οικονομικά στην πολιτική σκηνή των ΗΠΑ και τις επιπτώσεις τους στις εκλογές και τη δημόσια πολιτική, το συνολικό χρηματικό ποσό που δαπανήθηκε από τις κορυφαίες φιλο-ισραηλινές ομάδες λόμπι στις ΗΠΑ από το 2021 έως το 2022 ήταν περίπου \$ 35.280.906. Μόνο η AIPAC ξόδεψε 20.846.098 δολάρια κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, που αντιπροσωπεύει το 59% των συνολικών δαπανών από τις κορυφαίες ομάδες λόμπι υπέρ του Ισραήλ. Είναι ενδιαφέρον ότι από τα \$ 20.846.098, περίπου \$ 7.807.707 αποδόθηκαν στους Δημοκρατικούς, 8.500.000 \$ σε μη κομματικούς και 4.533.391 \$ στους Ρεπουμπλικάνους. Επιπλέον, η J Street ξόδεψε 5.879.332 \$ κατά την ίδια περίοδο, και από αυτά, η συνεισφορά της στους Δημοκρατικούς ήταν περίπου \$ 5.253.435¹³⁰. Ίσως αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους οι Εβραίοι στις ΗΠΑ προτιμούν να ψηφίζουν υπέρ των Δημοκρατικών. Αυτό που επίσης υποστηρίζει αυτό το επιχείρημα είναι ότι από το 1968, κατά μέσο όρο το 71% των Εβραίων ψήφισε υπέρ των Δημοκρατικών σε αντίθεση με τους Ρεπουμπλικάνους¹³¹.

Αυτός είναι πιθανώς ο λόγος για τον οποίο ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Netanyahu δεν έλαβε θέση εναντίον του Αμερικανού προέδρου Joe Biden κατά τη διάρκεια μιας τηλεφωνικής συνομιλίας με τον Donald Trump πριν από τις τελευταίες προεδρικές εκλογές¹³². Ο Netanyahu απέφυγε προσεκτικά να ασκήσει κριτική σε οποιαδήποτε πλευρά, προκειμένου να διατηρήσει την υποστήριξη των Αμερικανών στο φιλοϊσραηλινό λόμπι. Πρέπει να ελιχθεί γενικά προσεκτικά, λόγω των στρατηγικών σχέσεων που δεσμεύουν το Ισραήλ με αυτές τις ομάδες λόμπι. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτό το λόμπι είναι το κλειδί για τους Ισραηλινούς πολιτικούς να προωθήσουν τα συμφέροντα του έθνους τους στην Ουάσιγκτον. Ο Biden, για παράδειγμα, έχει καλές σχέσεις με την AIPAC, όπως αποδεικνύεται από τη συμμετοχή του στο ετήσιο συνέδριό τους κατά τη διάρκεια της θητείας του ως αντιπροέδρου

¹²⁸ Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008) (σ.117)

¹²⁹ Hastley, G. (2011). "10 of the Biggest Lobbies in Washington. April 26." *BP*. Έγινε πρόσβαση στις 29 Μαρτίου 2023 από: <https://www.businesspundit.com/10-of-the-biggest-lobbies-in-washington/>

¹³⁰ Opensecrets (2023). *Top Contributors, 2021-2022*. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.opensecrets.org/industries/indus.php?ind=q05#>

¹³¹ Jewish Virtual Library (2021). *U.S. Presidential Elections: Jewish Voting Record*. Έγινε πρόσβαση στις 26 Μαρτίου 2023 από: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/jewish-voting-record-in-u-s-presidential-elections>

¹³² Berger, M. (2020). "Trump Asked Israel's Leader if 'Sleepy Joe' Could Have Made Israel-Sudan Deal," *Washington Post*, October 23. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.washingtonpost.com/world/2020/10/23/trump-biden-netanyahu-call-sudan-israel/>

στην κυβέρνηση Ομπάμα το 2016¹³³, και την εκστρατεία του για τις προεδρικές εκλογές του 2020, όπου τόνισε πόσο σημασία έχει για τον ίδιο η φωνή της AIPAC¹³⁴.

Επιπλέον, το Μάιο του 2022, η κυβέρνηση Biden συμμετείχε στη Διάσκεψη των Προέδρων των Μεγάλων Αμερικανοεβραϊκών Οργανώσεων, η οποία δείχνει εμφανώς την αξία του λόμπι για τον Biden και την κυβέρνησή του στην πλοήγηση της κοινής γνώμης σε πολλές πτυχές, που μπορεί να επηρεάσουν το μέλλον της κυβέρνησης. Κατά τη διάρκεια της Διάσκεψης, η Πρέσβειρα Deborah Lipstadt, Ειδική Απεσταλμένη για την Παρακολούθηση και την Καταπολέμηση του Αντισημιτισμού, τόνισε τη σημασία της καταπολέμησης του αντισημιτισμού, του πυλώνα του έργου των φιλο-ισραηλινών ομάδων λόμπι¹³⁵. Προσθέτοντας σε αυτό, κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης στο Ισραήλ τον Ιούλιο του 2022, ο Biden - τον οποίο υποδέχθηκαν ο Πρόεδρος Isaac Herzog και ο πρώην πρωθυπουργός Yair Lapid - εξέφρασε την υποστήριξή του στον Σιωνισμό, λέγοντας: «Δεν χρειάζεται να είσαι Εβραίος για να είσαι Σιωνιστής»¹³⁶. Αυτή η θέση αντιπροσωπεύει ξεκάθαρα την προσέγγισή του στην αντιμετώπιση του Ισραήλ και του λόμπι, το οποίο κατά την άποψή του έχει ισχυρή επιρροή στις ΗΠΑ γενικά, και στο Κογκρέσο ειδικότερα. Έτσι, στοχεύει να κερδίσει τη μέγιστη υποστήριξη για να διατηρήσει τα επιτεύγματα του κόμματός του και να συγκεντρώσει ψήφους στις επόμενες εκλογές.

3.3 Μελλοντικές προοπτικές

Καθώς το κομματικό χάσμα για το Ισραήλ διευρύνεται, το Ισραηλινό Λόμπι αποδυναμώνεται. Σίγουρα, το Ισραηλινό Λόμπι γενικά παραμένει ως παράγοντας επιρροής, αλλά η επιρροή του μειώνεται από τις διαιρέσεις μεταξύ διαφορετικών οργανώσεων με ανταγωνιστικές πολιτικές ατζέντες. Αυτές οι διαιρέσεις ουσιαστικά άρχισαν να εμφανίζονται στη δεκαετία του 1990 και έχουν βαθύνει τα τελευταία χρόνια, καθιστώντας αδύνατο να ενεργήσουν από κοινού και να μιλήσουν στην κυβέρνηση των ΗΠΑ με μία φωνή όπως έκαναν σε προηγούμενες εποχές (συγκεκριμένα, κατά την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου). Τις περισσότερες φορές, οι φιλο-ισραηλινές ομάδες -είτε είναι κατά κύριο λόγο εβραϊκές είτε χριστιανικές- επιδιώκουν την πολιτική πρόσβαση και επιρροή, εναντιώνοντας συχνά η μια στις ατζέντες του άλλου λόμπι. Αυτό αναπόφευκτα υπονομεύει τη συλλογική τους ικανότητα να διαμορφώνουν την πολιτική των ΗΠΑ έναντι του Ισραήλ. Ακόμη και η AIPAC, η πιο εξέχουσα και ισχυρή ομάδα συμφερόντων υπέρ του Ισραήλ, δεν ασκεί πλέον το είδος της επιρροής που είχε κάποτε. Στο παρελθόν, αυτή η ασυναγώνιστη επιρροή οφειλόταν εν μέρει στην πεποίθηση ότι η AIPAC μιλούσε αποκλειστικά εκ μέρους της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας. Καθώς όμως οι Αμερικανοεβραίοι έχουν γίνει πιο διχασμένοι στις στάσεις τους απέναντι στο Ισραήλ, και ιδιαίτερα στις απόψεις τους για την

¹³³ AIPAC (2016), "PC 2016 – Vice President Joe Biden Remarks," *American Israel Public Affairs Committee* [YouTube Video], March 21. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.youtube.com/watch?v=uA-ZnIX9wak>

¹³⁴ AIPAC (2020), "47th VP and Democratic Presidential Candidate Joe Biden" *American Israel Public Affairs Committee* [YouTube Video], March 4. Ανακτήθηκε στις 30/03/23 από: <https://www.youtube.com/watch?v= SXbJ5LUmXM>

¹³⁵ US Department of State (2022). *Remarks at the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations – Antisemitism: The Interconnected Hatred*, May 26. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.state.gov/remarks-at-the-conference-of-presidents-of-major-american-jewish-organizations-antisemitism-the-interconnected-hatred/>

¹³⁶ The White House (2022). *Remarks by President Biden at Arrival Ceremony*, July 13. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2022/07/13/remarks-by-president-biden-at-arrival-ceremony/>

Ισραηλινο-Παλαιστινιακή σύγκρουση¹³⁷, η AIPAC δεν μπορεί πλέον να ισχυριστεί αξιόπιστα ότι εκπροσωπεί τη συντριπτική πλειοψηφία των Αμερικανοεβραίων.

Κατά συνέπεια, οι Αμερικανοί πολιτικοί και νομοθέτες είναι πλέον λιγότερο διατεθειμένοι να ακούσουν την AIPAC, πόσο μάλλον να ακολουθήσουν τις συμβουλές της. Όπως δήλωσε ο Joe Biden, υποψήφιος τότε αντιπρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος, ενόψει των εκλογών του 2008: «[Η AIPAC] δεν μιλά για ολόκληρη την εβραϊκή κοινότητα ή για το κράτος του Ισραήλ. [...] Κανείς στην AIPAC ή σε οποιαδήποτε άλλη οργάνωση δεν μπορεί να αμφισβητήσει την υποστήριξή μου προς το Ισραήλ»¹³⁸. Εάν ένα αποτέλεσμα του κατακερματισμού του φίλο-ισραηλινού λόμπι ήταν να υπονομεύσει την ιδέα ότι οποιαδήποτε μεμονωμένη ομάδα μιλάει εκ μέρους της αμερικανικής εβραϊκής κοινότητας στο σύνολό της, μια άλλη επίδραση ήταν να αμφισβητηθεί ουσιαστικά η ίδια η έννοια του όρου “φίλο-ισραηλινός”. Με τόσες πολλές διαφορετικές φίλο-ισραηλινές ομάδες να εκφράζουν διαφορετικές απόψεις και να υποστηρίζουν διαφορετικές πολιτικές, δεν είναι πλέον σαφές στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, ή σε οποιονδήποτε άλλο, εν προκειμένω, ποια θέση ή πολιτική είναι στην πραγματικότητα “φιλοϊσραηλινή”¹³⁹.

Ενώ η AIPAC απολάμβανε κάποτε σχεδόν το μονοπώλιο στη χρήση της ετικέτας «υπέρ του Ισραήλ», έχει πλέον χάσει τον έλεγχο του όρου. Αυτό δίνει τη δυνατότητα στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να διακηρύσσουν τους εαυτούς τους ως “φιλοϊσραηλίτες” ακόμη και όταν προωθούν πολιτικές οι οποίες αντιτίθεται στην AIPAC. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν επίσης να λάβουν πληροφορίες, αναλύσεις και υποστήριξη από όποιες φίλο-ισραηλινές ομάδες ταιριάζουν στην πολιτική τους και μπορούν να στραφούν σε διαφορετικές ομάδες ανάλογα με τις περιστάσεις και τις ιδιαίτερες ανάγκες τους σε μια δεδομένη στιγμή¹⁴⁰.

Η ισχύς του φίλο-ισραηλινού λόμπι μειώνεται επίσης επειδή οι φιλοϊσραηλινές ομάδες δεν μπορούν πλέον να νικήσουν τους πολιτικούς που θεωρούνται έντονα επικριτές του Ισραήλ. Στην προεκλογική περίοδο στις αμερικανικές εκλογές του 2022, κεντρώες και δεξιές φιλοϊσραηλινές ομάδες απέτυχαν να νικήσουν τους προοδευτικούς υποψηφίους του Κογκρέσου στις προκριματικές κούρσες των Δημοκρατικών στο Μίσιγκαν, και τη Μινεσότα. Η βουλευτής Rashida Tlaib, μια Παλαιστινιοαμερικανίδα που μπήκε στο Κογκρέσο το 2018 και είναι υποστηρικτής του κινήματος Boycott, Divestment, and Sanctions (BDS) υπό την ηγεσία των Παλαιστινίων, στο οποίο η ισραηλινή κυβέρνηση αντιτίθεται σθεναρά, κέρδισε εύκολα τις προκριματικές της εκλογές στο Μίσιγκαν¹⁴¹. Στη Μινεσότα, η βουλευτής Ilhan Omar, για την οποία οι φίλο-ισραηλινές ομάδες ξόδεψαν

¹³⁷ Waxman, D. (2016).

¹³⁸ Jewish Journal Newsroom (2008). “Joe Biden: AIPAC doesn’t speak for all Jews”. *Jewish Journal*, September 8. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://jewishjournal.com/news/united-states/elections/65667/>

¹³⁹ Aldhuhoori, M. (2023). “Pro-Israel lobby in the US and the far-right Israeli government”. *TRENDS*, March 24. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://trendsresearch.org/insight/pro-israel-lobby-in-the-us-and-the-far-right-israeli-government/>

¹⁴⁰ McGreal, C. (2022). “Pro-Israel lobbying group Aipac secretly pouring millions into defeating progressive Democrats”. *The Guardian*, May 17. Ανακτήθηκε στις 30/03/23 από: <https://www.theguardian.com/politics/2022/may/17/pro-israel-lobby-defeat-democrats-palestinians-2022>

¹⁴¹ Al Jazeera (2022). “Rashida Tlaib wins Michigan primary despite pro-Israel spending”. *Al Jazeera*. August 3. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.aljazeera.com/news/2022/8/3/us-elections-rashida-tlaib-wins-primary-despite-pro-israel-spending>

εκατομμύρια δολάρια προσπαθώντας να την ανατρέψουν - νίκησε σχετικά εύκολα τον αντίπαλό της Samuels που υποστηριζόταν σθεναρά από το Ισραηλινό Λόμπι¹⁴².

Κατά συνέπεια, αυτή η αλλαγή έχει τραυματίσει την αύρα του αήττητου του φιλο-ισραηλινού λόμπι, που υπήρξε βασικό συστατικό της δύναμής του. Και αυτά τα εκλογικά αποτελέσματα δεν είναι παρεκτροπές. Είναι το αποτέλεσμα καινοτομιών στον τρόπο με τον οποίο διεξάγονται οι προεκλογικές εκστρατείες, που έχουν βοηθήσει στην ισότητα των όρων ανταγωνισμού. Σήμερα, οι πολιτικοί μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης όπως το Twitter και το Facebook για να περάσουν τα μηνύματά τους σε πιθανούς ψηφοφόρους, αντί να πληρώσουν για ακριβές τηλεοπτικές διαφημίσεις και μπορούν να συγκεντρώσουν μεγάλα χρηματικά ποσά από πολλούς δωρητές μικρού ποσού δολαρίων, ώστε να εξαρτώνται λιγότερο από λόμπι. Αυτό αποδυναμώνει την πολιτική επιρροή όλων των λόμπι, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι “φιλοϊσραηλινά”.

3.4 Δραστηριοποίηση του Ισραηλινού Λόμπι σε θέματα που αφορούν στην Ελλάδα

α. Ισραηλινό λόμπι και Τουρκία

Δεδομένου ότι η Τουρκία έχει εμπλακεί πρόσφατα σε μια διαδικασία συμφιλίωσης τόσο με το Ισραήλ όσο και με την Αρμενία, η θέση του εβραϊκού και του αρμενικού λόμπι στις ΗΠΑ αμφισβητήθηκε. Οι εβραϊκές ομάδες λόμπι, οι οποίες υποστήριζαν τα τουρκικά συμφέροντα στις ΗΠΑ, ιδιαίτερα υιοθετώντας μια θέση υπέρ της Άγκυρας στο θέμα της τουρκικής-αρμενικής σύγκρουσης, παραδοσιακά αντιμετώπισαν την ελληνο-αρμενική συμμαχία¹⁴³.

Ωστόσο, αυτή η κατάσταση άρχισε να αλλάζει μετά την επιδείνωση των σχέσεων Τουρκίας-Ισραήλ μετά το 2009. Η υποστήριξη των ισραηλινών λόμπι μειώθηκε δραματικά ως αποτέλεσμα του επεισοδίου στο Mavi Marmara τον Μάιο του 2010, όταν Ισραηλινοί καταδρομείς επιτέθηκαν σε στολίσκο που μετέφερε ανθρωπιστική βοήθεια για τη Γάζα, σκοτώνοντας εννέα άτομα. Αυτό το περιστατικό και οι επακόλουθες εξελίξεις όχι μόνο τέντωσαν τις σχέσεις Άγκυρας-Τελ Αβίβ, αλλά υποκίνησαν επίσης το Ισραηλινό Λόμπι στις ΗΠΑ να ενεργήσει ενάντια στα συμφέροντα της Τουρκίας. Αυτή η κατάσταση άνοιξε αυτόματα το δρόμο για το ελληνικό και το αρμενικό λόμπι να έχουν το πάνω χέρι και να ασκήσουν περαιτέρω επιρροή στην πολιτική των ΗΠΑ. Ένα από τα πιο σημαντικά παραδείγματα αυτού ήταν το 2010, όταν οι εβραϊκές ομάδες αποχώρησαν από το ενεργό λόμπι ενάντια σε ένα ψήφισμα του Κογκρέσου που κήρυξε τα γεγονότα του 1915 ως γενοκτονία¹⁴⁴. Τα τραγικά γεγονότα που οδήγησαν στο θάνατο εκατοντάδων χιλιάδων

¹⁴² MEMO (2022). “Ilhan Omar defeats pro-Israel groups by winning Minnesota elections”. *Middle East Monitor*, August, 11. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.middleeastmonitor.com/20220811-ilhan-omar-defeats-pro-israel-groups-by-winning-minnesota-elections/>

¹⁴³ Argyri, L. (2020). “Greek lobby succeeds in US efforts”. *Kathimerini*, July 18. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.ekathimerini.com/news/1189218/greek-lobby-succeeds-in-us-efforts/>

¹⁴⁴ Efron, S. (2018). *The Future of Israeli-Turkish Relations*. Santa Monica: RAND. Διαθέσιμο στο: https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/RR2400/RR2445/RAND_RR2445.pdf

Αρμενίων είναι ένα πολύ αμφιλεγόμενο θέμα για την Άγκυρα και το Ερεβάν, καθώς οι Αρμένιοι περιγράφουν τα γεγονότα ως γενοκτονία, ενώ η Τουρκία απορρίπτει αυτήν την περιγραφή και επικαλείται ότι σκοτώθηκαν και Τούρκοι και Αρμένιοι.

Η Τουρκία έχει επανειλημμένα προτρέψει τους προέδρους των ΗΠΑ να μην χρησιμοποιούν τη λέξη «γενοκτονία» κατά τις ομιλίες τους την ημέρα μνήμης κάθε 24 Απριλίου. Τα εβραϊκά λόμπι ήταν αποτελεσματικά επηρεάζοντας τον Λευκό Οίκο και πίεζαν τους νομοθέτες να μην προωθήσουν ένα νομοσχέδιο που θα αναγνώριζε τα γεγονότα ως γενοκτονία. Ωστόσο, η χρήση του όρου από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ Joe Biden πέρυσι χαιρετίστηκε από ορισμένες εβραϊκές ομάδες που είχαν ασκήσει πίεση κατά της αναγνώρισης το 2007. Η Τουρκία καταδίκασε τη δήλωση Biden, λέγοντας ότι έγινε λόγω της πίεσης ορισμένων λόμπι¹⁴⁵.

Τώρα, τα πράγματα φαίνεται να έχουν αλλάξει ξανά. Η Τουρκία και η Αρμενία διόρισαν πρόσφατα ειδικούς απεσταλμένους για την αποκατάσταση των διπλωματικών τους σχέσεων, οι οποίες είχαν διακοπεί από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, και για το άνοιγμα συνοριακής διέλευσης¹⁴⁶. Εν τω μεταξύ, ο Ισαάκ Χέρτζογκ επισκέφθηκε την Άγκυρα τον Μάρτιο, και έγινε ο πρώτος Ισραηλινός πρόεδρος που επισκέπτεται την Τουρκία εδώ και 14 χρόνια. Υπάρχει ένας συνεχής διάλογος μεταξύ των δύο χωρών που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ¹⁴⁷.

Υπάρχει μια γενική αντίληψη στην Άγκυρα ότι οι προσεγγίσεις της Τουρκίας με το Ισραήλ και την Αρμενία μπορεί να έχουν ουσιαστικό αντίκτυπο στα αρμενικά και εβραϊκά λόμπι στην Ουάσιγκτον. Το πιο σημαντικό βέβαια είναι ότι, αυτή η προσέγγιση μπορεί να παίξει ακόμη και εποικοδομητικό ρόλο στις τουρκοαμερικανικές σχέσεις γενικότερα, παρά την ύπαρξη αρκετών δομικών προβλημάτων μεταξύ των δύο πλευρών.

β. Ως προς την πώληση F- 16 Viper στην Τουρκία

Η μείωση της συνεργασίας των ΗΠΑ με την Τουρκία για περιφερειακούς στρατηγικούς στόχους, η οποία ξεκίνησε το 2013 και επιταχύνθηκε κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης Trump, είχε ως αποτέλεσμα να τονώσει τη σημασία της Ελλάδας ως περιφερειακού συμμάχου των Ηνωμένων Πολιτειών¹⁴⁸. Κατά συνέπεια, οι Ηνωμένες Πολιτείες στράφηκαν προς την Ελλάδα για μακροπρόθεσμη περιφερειακή συνεργασία, ξεκινώντας με μια προσπάθεια «καλλιέργειας της Ελλάδας ως άγκυρας σταθερότητας στη Μεσόγειο και τα Δυτικά Βαλκάνια»¹⁴⁹.

¹⁴⁵ Gittleson, B. και Finnegan, C. (2021). "Biden makes history by declaring killings of Armenians a 'genocide'". ABC, April, 24. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://abcnews.go.com/Politics/biden-makes-history-declaring-killings-armenians-genocide/story?id=77245687>

¹⁴⁶ Ahval (2022). "Erdoğan seeking 'quick fix' with overtures to Israel, Armenia, analyst says". Ahval, February, 9. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://ahvalnews.com/turkish-foreign-policy/erdogan-seeking-quick-fix-overtures-israel-armenia-analyst-says>

¹⁴⁷ Kirişci, K. και Arbell, D. (2022). "President Herzog's visit to Ankara: A first step in normalizing Turkey-Israel relations?". Brookings, March 7. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.brookings.edu/blog/order-from-chaos/2022/03/07/president-herzogs-visit-to-ankara-a-first-step-in-normalizing-turkey-israel-relations/>

¹⁴⁸ Stamouli, N. (2022). "Greece, Turkey Vie for US Goods – at the Others Expense." Politico. June 15. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.politico.eu/article/greece-turkey-us-goods-nato-weapons/>

¹⁴⁹ Mitchell, W. (2018). Bureau of European and Eurasian Affairs Senate Foreign Relations Committee Subcommittee on Europe and Regional Security Cooperation Hearing: US Policy in Europe, June 26. Washington DC: United States Senate

Οι Ηνωμένες Πολιτείες περίμεναν ότι η Ελλάδα θα συμβάλλει στη σταθερότητα στα Βαλκάνια καθώς και στην Ανατολική Μεσόγειο. Ο ρόλος της Ελλάδας στην προώθηση της ειρήνης σχετιζόταν με δύο στόχους πολιτικής των ΗΠΑ στην περιοχή: τη διασφάλιση της ασφάλειας του Ισραήλ και τη διατήρηση της Τουρκίας υπό έλεγχο. Επειδή ένας περιφερειακός σύμμαχος θα έτεινε να αυξήσει την ασφάλεια του ίδιου του Τελ Αβίβ και να διευκολύνει τις Ηνωμένες Πολιτείες προκειμένου να εκπληρώσουν τη δέσμευσή τους στο Ισραήλ, η κυβέρνηση Trump υποστήριξε με ενθουσιασμό την αυξημένη ισραηλινο-ελληνική στρατηγική συνεργασία. Αυτό αποδεικνύεται από τη συμμετοχή υψηλού επιπέδου της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών στις τριμερείς συζητήσεις Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ, στις οποίες συμμετείχαν οι Μάικ Πομπέο και Ρικ Πέρι, αντίστοιχα οι Υπουργοί Εξωτερικών και Ενέργειας των ΗΠΑ¹⁵⁰. Το Κογκρέσο υποστήριξε σθεναρά τη συνεργασία. Η αμερικανική υποστήριξη δεν περιοριζόταν σε στρατηγικές ανησυχίες, αλλά περιείχε μια εγχώρια συνιστώσα, καθώς η συνεργασία μεταξύ Ελλάδας και Ισραήλ προωθήθηκε από δύο μεγάλα εθνικά λόμπι στο Κογκρέσο: την Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή (AJC) και το Ελληνοαμερικανικό Συμβούλιο Ηγεσίας (HALC)¹⁵¹.

Άλλοι αντίπαλοι της πώλησης περιλαμβάνουν μέλη της Βουλής και από τα δύο κόμματα και διάφορες ιδεολογικές τάσεις, καθώς και η Αμερικανική Εβραϊκή Επιτροπή (American Jewish Committee), η οποία προσχώρησε σε ελληνικές ομάδες λόμπι για να ζητήσει υποστήριξη πέρυσι (2022) για μια τροποποίηση που δημιουργεί οδοφράγματα στην πώληση. Η τροπολογία δεν συμπεριλήφθηκε τελικά στο νομοσχέδιο για την αμυντική πολιτική των ΗΠΑ του περασμένου έτους¹⁵².

γ. Επαναφορά του Eastmed στο προσκήνιο

Οι αντιφατικές πολιτικές των ΗΠΑ στην Ανατολική Μεσόγειο έχουν αυξήσει τον κίνδυνο περιφερειακών συγκρούσεων, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) έχει αποδειχθεί ανίκανη να αποκλιμακώσει τις εντάσεις. Λόγω των διμερών δυσκολιών με την Τουρκία (λεπτομέρειες παρακάτω), το Ισραήλ ανέπτυξε στενότερους δεσμούς με την Ελλάδα, ιδίως όσον αφορά την ενεργειακή συνεργασία, για να επωφεληθεί από την πρόσφατη ανακάλυψη φυσικού αερίου κάτω από τα ύδατα της Ανατολικής Μεσογείου. Αυτό επιδείνωσε τις εντάσεις με την Τουρκία, ιδιαίτερα καθώς το Ισραήλ και η Ελλάδα, μαζί με την Αίγυπτο, την Κύπρο, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ιορδανία και την Παλαιστίνη επισημοποίησαν το Φόρουμ Αερίου της Ανατολικής Μεσογείου (EMGS). Το 2019 επομένως, Έλληνες,

Committee on Foreign Relations. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/062618_Mitchell_Testimony.pdf

¹⁵⁰ Mitchell, G. (2020). "Israel, Energy and East Mediterranean: Shaping a New Regional Foreign Policy." *MITVIM. The Israeli Institute for Regional Foreign Policies Report. Ramat Gan*. January. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: https://mitvim.org.il/wp-content/uploads/Gabriel_Mitchell_-_Israel_Energy_and_the_Eastern_Mediterranean_-_Shaping_a_New_Regional_Foreign_Policy_-_December_2019.pdf (σ.4)

¹⁵¹ Pecquet, J. (2021). "Hellenic, Jewish Groups Push for Deeper US-Greek Military Ties." *Foreign Lobby Report*. June, 10. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.foreignlobby.com/2021/06/10/hellenic-jewish-groups-push-for-deeper-us-greek-military-ties-iran-opposition-presses-biden-for-continued-support-canadas-alberta-ends-340000-contract-after-keystone-defeat/>

¹⁵² Rod, M. (2023). "White House, Congress standoff over F-16 sale to Turkey returns to the fore". *Jewish Insider*, January 19. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://jewishinsider.com/2023/01/turkey-us-white-house-congress-f-16-sale-bob-menendez/>

Αιγύπτιοι, Παλαιστίνιοι και Ισραηλινοί συμφώνησαν να αναπτύξουν τον αγωγό φυσικού αερίου EastMed προς την Ευρώπη - ο οποίος θα παρακάμπτει την Τουρκία¹⁵³. Αυτός ο αγωγός θα διακινούσε φυσικό αέριο από κοιτάσματα που ανακαλύφθηκαν πρόσφατα στη Μεσόγειο, στην Ευρώπη. Με αυτό το θέμα ασχολήθηκε επιτυχώς το Ελληνικό Λόμπι στις Ηνωμένες Πολιτείες¹⁵⁴.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Άγκυρα συνέχισε να ισχυρίζεται ότι η οριοθέτηση των ΑΟΖ των παραθαλάσσιων χωρών της Ανατολικής Μεσογείου είναι θέμα εθνικής κυριαρχίας και, ως αντίποινα για τις δραστηριότητες των γειτόνων της, προχώρησε σε επίδειξη στρατιωτικής δύναμης, αναπτύσσοντας κανονιοφόρους και φρεγάτες για να συνοδεύσει τα πλοία γεώτρησής της, καθώς πραγματοποιούσαν αναζήτηση πόρων υδρογονανθράκων σε αμφισβητούμενα ύδατα (Ταβ 2020). Για να εμποδίσει το έργο του αγωγού EastMed, η Τουρκία αύξησε τη στρατιωτική της επέμβαση στη Λιβύη, εξασφαλίζοντας μια συμφωνία θαλάσσιας δικαιοδοσίας με την Κυβέρνηση Εθνικής Συμφωνίας. Οι ενέργειες της Τουρκίας τελικά επιδείνωσαν την κατάσταση και ενίσχυσαν περαιτέρω τον διχασμό και την ένταση στην περιοχή.

Υπό το πρίσμα της σύγκρουσης στην Ουκρανία και της νέας έμφασης της ΕΕ στις εναλλακτικές λύσεις στις εισαγωγές φυσικού αερίου από τη Ρωσία, οι εξελίξεις επαναφέραν στο προσκήνιο τον αγωγό EastMed, δίνοντας παράλληλα την ευκαιρία σε ισχυρά λόμπι στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως το εβραϊκό, να κινηθούν πιεστικά προς την κυβέρνηση Joe Biden από την οποία ζητούν να αναθεωρήσει την προηγούμενή της απόφαση. Μια απόφαση η οποία είχε προκύψει από το γνωστό άτυπο έγγραφο του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών σύμφωνα με το οποίο η Ουάσιγκτον αφαιρούσε τη στήριξή της προς το έργο. Μετά την εκδήλωση ενδιαφέροντος από την Chevron για στήριξη του έργου και την πρόθεση των ΗΠΑ να «ξαναδούν» το έργο, αυτήν τη φορά οι πιέσεις εκφράζονται από διάφορες αμερικανικές οργανώσεις μεταξύ των οποίων και το Εβραϊκό Ινστιτούτο Εθνικής Ασφάλειας της Αμερικής (JINSA), το οποίο ζητά από τον Πρόεδρο Biden αναθεώρηση της προηγούμενης απόφασης¹⁵⁵.

δ. Το Ισραηλινό Λόμπι και οι φιλικές διαθέσεις ως προς την Ελλάδα

Η Αλεξανδρούπολη ήρθε στο προσκήνιο αναφορικά με τη συνεργασία Ελλάδας-ΗΠΑ πριν από τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Ωστόσο, ο πόλεμος Ρωσίας-Ουκρανίας επιτάχυνε τις προσπάθειες ανάπτυξης του λιμανιού και παρείχε μια νόμιμη εξήγηση για τις πολιτικές που εφαρμόζονται στο λιμάνι¹⁵⁶. Οι πρωτοβουλίες της Ελλάδας στην Αλεξανδρούπολη υποστηρίζονται από τα ελληνικά, αρμενικά και εβραϊκά λόμπι στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έκθεση που δημοσιεύτηκε από το Εβραϊκό Ινστιτούτο Εθνικής

¹⁵³ Ταβ, Η. (2020). "The Formulation and Implementation of Populist Foreign Policy: Turkey in the Eastern Mediterranean." *Mediterranean Politics*, doi: <https://doi.org/10.1080/13629395.2020.1833160>

¹⁵⁴ Argyri, L. (2020).

¹⁵⁵ JINSA (2022α). "U.S. Must Support East Med Energy Security" *Jewish Institute for National Security of America*, March 16. Ανακτήθηκε στις 30/03/23 από: https://jinsa.org/jinsa_report/us-must-support-east-med-energy-security/

¹⁵⁶ AMNA (2021). "Upgrade of Alexandroupoli port underscores strategic relationship between Greece and US, officials say". Athens- Macedonian News Agency, December 3. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.amna.gr/en/article/606065/Upgrade-of-Alexandroupoli-port-underscores-strategic-relationship-between-Greece-and-US--officials-sayn>

Ασφάλειας της Αμερικής (JINSA) επικεντρώνεται στην Ελλάδα, ιδιαίτερα στην Αλεξανδρούπολη, και στις επτά λύσεις που προτείνει για την επίλυση της ενεργειακής κρίσης που δημιουργήθηκε από τον πόλεμο Ρωσίας-Ουκρανίας. Η έκθεση τονίζει τη σημασία της αλληλεγγύης μεταξύ της Κύπρου, του Ισραήλ, της Αιγύπτου και της Ελλάδας. Σε αυτό το πλαίσιο, η έκθεση καλεί τις ΗΠΑ να αναλάβουν την οικονομική και διπλωματική ηγεσία στον άξονα των Τριών Θαλασσιών Πρωτοβουλιών για την ανάπτυξη της σιδηροδρομικής και οδικής υποδομής της Αλεξανδρούπολης και την αύξηση της αμυντικής βοήθειας προς την Ελλάδα. Στην έκθεση, δεν γίνεται καμία αναφορά στην Τουρκία¹⁵⁷.

Επιπλέον, σε συνέντευξή του στην ελληνική εφημερίδα Καθημερινή, ο Jonathan Rue, διευθυντής εξωτερικής πολιτικής στο JINSA, εξήγησε την άποψή του με τη δήλωση ότι η Τουρκία έχει σκόπιμα εγκαταλείψει τον παραδοσιακό της ρόλο ως νοτιοανατολική άγκυρα του NATO κατά της Ρωσίας και άλλων απειλών και ότι η Αλεξανδρούπολη, παρακάμπτοντας τα Τουρκικά Στενά, έγινε μια σημαντική εναλλακτική της Τουρκίας για την εξασφάλιση θέσης για τις δυνάμεις του NATO στην περιοχή¹⁵⁸.

Εν τω μεταξύ, οι προσπάθειες ελληνικών λόμπι φαίνεται να απέδωσαν καρπούς, όπως μαρτυρούν οι δηλώσεις του Bob Menendez, Αμερικανού γερουσιαστή και προέδρου της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας, ο οποίος επισκέφθηκε πρόσφατα την Αλεξανδρούπολη και προέβη στην αναφορά ότι το λιμάνι έχει απεριόριστες δυνατότητες για την Ελλάδα και τους συμμάχους της. Υποστήριξε επίσης ότι η Τουρκία, μέλος του NATO, είναι η μεγαλύτερη απειλή στην Ανατολική Μεσόγειο¹⁵⁹.

Επιπλέον, η πρόσφατη επίσκεψη του Πρωθυπουργού της Ελλάδος στις Ηνωμένες Πολιτείες τον Μάιο του 2022 και η επίσημη αναφορά του στα μέσα ενημέρωσης της αναγνώρισης της χώρας μας ως «φίλη», αποτελεί ένα θέμα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Η JINSA εξέδωσε επίσημη έκθεση, στην οποία εκθειάζει την Ελλάδα ως σύμμαχο, όχι μόνο για την άμυνα της περιοχής αλλά και για την ενέργεια¹⁶⁰.

¹⁵⁷ JINSA (2022β). "Port in a Storm: Enhancing U.S.-Greece Cooperation at Alexandroupolis" *Jewish Institute for National Security of America*, August 24. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: https://jinsa.org/wp-content/uploads/2022/08/20220824_JINSA_Alexandroupolis_v1-2.pdf

¹⁵⁸ Κωστούλας, Β. (2022). «Τζόνναθαν Ρούε στην «Κ»: Με την Αλεξανδρούπολη το NATO παρακάμπτει την Τουρκία». Καθημερινή, 15 Σεπτεμβρίου. Ανακτήθηκε στις 30/03/23 από: <https://www.kathimerini.gr/politics/562044028/tzonathan-roye-stin-k-me-tin-alexandroupoli-to-nato-parakamptei-tin-toyrkia/>

¹⁵⁹ Chatzimichail, K. (2022). "Menendez makes private trip to Greece". *Kathimerini*, August 19. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: <https://www.ekathimerini.com/news/1191417/menendez-makes-private-trip-to-greece/>

¹⁶⁰ JINSA (2022γ). "Boosting Greece's Roles as Vital Defense and Energy Ally" *Jewish Institute for National Security of America*, May 17. Έγινε πρόσβαση στις 30 Μαρτίου 2023 από: https://jinsa.org/wp-content/uploads/2022/05/JINSA_20220517_Greece_v1-1.pdf

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εξετάζοντας το ιστορικό πλαίσιο του Αμερικανικού Εβραϊσμού κατά την εποχή του Ολοκαυτώματος, αυτό αποκαλύπτει την έντονη αντίθεση μεταξύ των ομάδων Εβραίων, τη διχόνοια, την έλλειψη οργάνωσης και της ανικανότητας, αν όχι και της απροθυμίας, να πιέσουν την κυβέρνηση των ΗΠΑ να βοηθήσει τους Ευρωπαίους Εβραίους που υποφέρουν από τους Ναζί και τη δύναμη του Άξονα¹⁶¹. Αυτή η σύντομη ιστορική ενότητα για την αμερικανική εβραϊκή κοινότητα ήταν απαραίτητη, γιατί παρέχει μια ισχυρή βάση που θα αποκαλύψει ξεκάθαρα την εξέλιξη και την προφανή άνοδο της εξουσίας του Ισραηλινού Λόμπι με την πάροδο του χρόνου, όπως φαίνεται στις διάφορες χρονικές περιόδους. Αυτό δεν είναι μόνο σημαντικό επειδή δείχνει την πρόοδο που έχει σημειώσει η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα, αλλά και γιατί σε όλους, από τη συγκεντρωμένη έρευνα, δεν έχει αντιμετωπιστεί από αυτή την οπτική στο παρελθόν.

Τα γεγονότα που οδήγησαν στην αναγνώριση του Ισραήλ είναι πολύ ενδεικτικά. Ακόμη και πριν ληφθεί η απόφαση, όπως έδειξαν οι πρωταρχικές πηγές, οι Αμερικανοί Σιωνιστές συνεργάζονταν για την υπόθεση του Ισραήλ και ήταν πολύ ενεργοί στην προπαγάνδα αλλά και στη μάχη για την υπόθεση του Ισραήλ. Ωστόσο, δεν το έκαναν ως το πλήρως λειτουργικό λόμπι που βλέπουμε σήμερα, αλλά ως ένα “πρωτό-λόμπι”, ένας προκάτοχος αυτού που υπάρχει σήμερα και αυτό εξηγεί γιατί ο ρόλος τους μειώθηκε τα επόμενα χρόνια, όπως φαίνεται, μέσα από το κεφάλαιο για τον πόλεμο του 1956. Αυτό σημαίνει ότι καθώς οι Αμερικανοσιωνιστές αγωνίζονταν για την υπόθεση του Ισραήλ, φαινόταν να είναι αναποτελεσματικοί επειδή εξακολουθούσαν να υπάρχουν αντισιωνιστικά αισθήματα μέσα στην αμερικανική κυβέρνηση¹⁶².

Μετά το 1956, παρατηρώντας τον πόλεμο του 1967, διαπιστώνεται ότι υπήρχε ακόμη ελάχιστη δραστηριότητα. Μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το 1948, προφανώς δεν υπήρχε επαρκής θεσμική βάση ή θεμέλιο, επειδή μετά την ίδρυση του Ισραήλ, ο ρόλος τους μειώθηκε, δεδομένου ότι στις επόμενες συγκρούσεις ήταν ελάχιστα ενεργοί. Ωστόσο, συγκεκριμένα μετά τη διεξαγωγή του πολέμου του 1967, ο Αμερικανικός Εβραίος είχε αρχίσει να κινητοποιείται και είχε αποκτήσει φωνή. Βλέπουμε τους Αμερικανούς Εβραίους να κερδίζουν σιγά σιγά τη φωνή τους στην αμερικανική πολιτική σκηνή και το Ισραηλινό Λόμπι να παίζει ρόλο σε αυτό¹⁶³.

Μέχρι τον πόλεμο του 1973, η στάση του Ισραηλινού Λόμπι διέφερε εντελώς από τις άλλες δύο προηγούμενες συγκρούσεις το 1956 και το 1967. Το λόμπι είχε γίνει πιο οργανωμένο και στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο ήταν πλέον ισχυρό αφού είχε επιρροή αναφορικά με την υποστήριξη του Ισραήλ¹⁶⁴. Ο πόλεμος στο Ιράκ του 2003 δείχνει το επιστέγασμα των προσπαθειών τους και τα χρόνια προσπάθειάς τους ώστε να αποκτήσουν επιρροή καθώς και να έχουν τη θέση τους στην αμερικανική πολιτική σκηνή¹⁶⁵. Απαντώντας επομένως στο 1^ο δευτερεύον ερευνητικό ερώτημα της εργασίας: «Αν το Ισραηλινό Λόμπι,

¹⁶¹ Sarna, J. (2004), Bolkosky, S. (2000).

¹⁶² Cohen, M. J. (1982)

¹⁶³ Wertheimer, J. (1995)

¹⁶⁴ Hojnacki, M, και Kimball, D. (1998) (σ.779)

¹⁶⁵ Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008)

δεν επηρέαζε πάντα την πολιτική των ΗΠΑ, πότε και πώς αυτή η αλλαγή έλαβε χώρα?», συμπεραίνεται ότι η μεγάλη αλλαγή ως προς την επιρροή του λόμπι, επήλθε κατά τον πόλεμο του 1973 όπου πλέον έγινε εμφανής η μεγάλη δυνατότητα συγκέντρωσης πόρων για την υποστήριξη του Ισραήλ¹⁶⁶. Από αυτό το σημείο και μετά το φιλοϊσραηλινό λόμπι, συνειδητοποίησε τη δύναμη του χρήματος καθώς και πώς μπορούσε να το χρησιμοποιήσει ως μέσο για να διευκολύνει την επίτευξη των στόχων του.

Αναφορικά με το 2^ο δευτερεύον ερευνητικό ερώτημα της εργασίας: «Ποια είναι η παρούσα κατάσταση επιρροής στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, του ισραηλινού λόμπι;» συμπεραίνεται ότι το λόμπι όπως είναι σήμερα αναπτύχθηκε αργά - με ευδιάκριτες διαφορές στην οργανωτική ικανότητα και επιρροή, εμφανείς το 1948, το 1956, το 1967 και, τέλος, με τον πόλεμο του 1973 - και πλέον είναι πρόδηλο ότι πρόκειται για ένα οργανωμένο σύστημα φιλοϊσραηλινών σήμερα. Η επιρροή που απολάμβαναν οι διάφορες συνιστώσες του ισραηλινού λόμπι το 2003¹⁶⁷, θα ήταν αδιανόητη 64 χρόνια νωρίτερα κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος, όταν η αμερικανική εβραϊκή κοινότητα ήταν ανοργάνωτη και απρόθυμη να ασκήσει πίεση στην κυβέρνηση. Χωρίς αμφιβολία, το ισραηλινό λόμπι και οι υποστηρικτές του Ισραήλ κατάφεραν να εξασφαλίσουν και να διατηρήσουν ουσιαστική βοήθεια των ΗΠΑ επειδή έχουν κυριαρχήσει το Σύνταγμα και έχουν αποδεχθεί και προσαρμοστεί στους επίσημους και άτυπους κανόνες του παιχνιδιού στην πολιτική των ΗΠΑ, και όχι, όπως ψευδώς ισχυρίζονται οι επικριτές τους, ότι τα παραβίασαν αχρείαστα ή παράνομα.

Το ισραηλινό λόμπι και οι υποστηρικτές του έχουν επίσης στοχοποιηθεί ως μέσο επίθεσης στις πολιτικές και τις ενέργειες του Ισραήλ. Πολλοί από τους επικριτές τους είναι ανειλικρινείς, ισχυριζόμενοι ότι στοχεύουν απλώς τον ασφυκτικό έλεγχο του ισραηλινού λόμπι στη χάραξη πολιτικής των ΗΠΑ. Ωστόσο, όπως συμβαίνει με πολλούς ακτιβιστές στην αντι-ισραηλινή εκστρατεία, το Ισραήλ δεν καταδικάζεται μόνο ως η ρίζα της αστάθειας και της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή, για τις αμφισβητούμενες πολιτικές του ή για την παρεμπόδιση της ειρηνευτικής διαδικασίας, αλλά επίσης αρνούνται τη δημιουργία και τη νομιμότητα του Ισραήλ, ακόμη και εντός των προ του 1967 συνόρων¹⁶⁸. Αγνοούν το γεγονός ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν πάντα στο επίκεντρο της ειρηνευτικής διαδικασίας και όταν παρουσιάστηκε μια βιώσιμη ευκαιρία για ειρήνη, πέτυχαν να πείσουν το Ισραήλ να κάνει ουσιαστικές παραχωρήσεις.

Ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες επωφελούνται ποικιλοτρόπως από τη συμμαχία τους με το Ισραήλ - για παράδειγμα, σε τομείς όπως οι πληροφορίες, η στρατιωτική εκπαίδευση, η στρατιωτική τεχνολογία, ο κυβερνοπόλεμος και η κυβερνοασφάλεια - κανένας άλλος σύμμαχος των ΗΠΑ δεν έχει λάβει σταθερά τόσο οικονομική και διπλωματική υποστήριξη από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η εξήγηση αυτής της ανωμαλίας βρίσκεται στην αμερικανική εσωτερική πολιτική. Με απλά λόγια, για δύο μεγάλους λόγους, η υποστήριξη του Ισραήλ είναι καλή πολιτική.

¹⁶⁶ Wertheimer, J. (1995) (σ.54)

¹⁶⁷ Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008)

¹⁶⁸ Smith, M. (2013).

Πρώτον, η υποστήριξη του Ισραήλ είναι πολιτικά δημοφιλής επειδή το αμερικανικό κοινό τρέφει μεγάλη συμπάθεια προς το Ισραήλ. Αυτή η συμπάθεια χρονολογείται από την ίδρυση του Ισραήλ το 1948, την οποία οι Αμερικανοί υποστήριξαν σε μεγάλο βαθμό επειδή το Ολοκαύτωμα τους είχε πείσει ότι οι Εβραίοι χρειάζονταν και άξιζαν ένα δικό τους κράτος. Έκτοτε, το αμερικανικό κοινό είχε μια διαρκή συγγένεια με το Ισραήλ για διάφορους λόγους, όπως μια δημοφιλής πεποίθηση στις «κοινές αξίες» τους, μια δημοφιλής εικόνα του Ισραήλ ως «η μόνη δημοκρατία στη Μέση Ανατολή» και μια -βέβαια- ξεπερασμένη πια άποψη για το Ισραήλ ως ένα ευάλωτο, μαχόμενο φυλάκιο της Δύσης που περιβάλλεται από εχθρούς που τείνουν να το καταστρέψουν. Ο ισχυρισμός των επικριτών του Ισραήλ ότι το ισραηλινό λόμπι υπαγόρευσε την πολιτική των ΗΠΑ είναι παράξενος δεδομένου του γεγονότος ότι οι διαδοχικές κυβερνήσεις των ΗΠΑ συμμορφώθηκαν με το αραβικό μποϊκοτάζ στο Ισραήλ. Εάν το λόμπι του Ισραήλ ήταν τόσο ισχυρό, πώς εξηγούν οι επικριτές του γιατί απέτυχε επανειλημμένα να αποτρέψει τις εξελιγμένες πωλήσεις όπλων των Ηνωμένων Πολιτειών σε αραβικές χώρες;¹⁶⁹ Ενώ το φιλοϊσραηλινό λόμπι, και ιδιαίτερα η Αμερικανική Ισραηλινή Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων (AIPAC), δεν ήταν ποτέ τόσο ισχυρό όσο ισχυρίζονται οι επικριτές του,¹⁷⁰ η αντιληπτή ικανότητά του να επιβραβεύει τους πολιτικούς που υποστηρίζουν την ατζέντα του και να τιμωρεί όσους θεωρούνται «αντι-ισραηλινούς». της επέτρεψε να ασκήσει σημαντική πολιτική επιρροή από τη δεκαετία του 1980, ειδικά στο Κογκρέσο.

Μαζί, ένα συμπαθές κοινό και ένα λόμπι με επιρροή, έχουν κάνει την υποστήριξη του Ισραήλ πολιτικά ελκυστική για τους Αμερικανούς πολιτικούς, Δημοκρατικούς και Ρεπουμπλικάνους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο υπάρχει εδώ και πολύ καιρό μια δικομματική συναίνεση σθεναρά υπέρ του να υποστηρίζει το Ισραήλ και γιατί το Ισραήλ λαμβάνει με συνέπεια τόσο υψηλό επίπεδο υποστήριξης από την κυβέρνηση των ΗΠΑ. Αλλά αυτοί οι δύο παράγοντες αλλάζουν τώρα, και αυτές οι αλλαγές, με τη σειρά τους, επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο οι Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι διαμορφωτές πολιτικής χειρίζονται ζητήματα που αφορούν το Ισραήλ, ειδικά την ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση. Αυτή η τελευταία πρόταση αποτελεί και την απάντηση στο 3^ο δευτερεύον ερευνητικό ερώτημα της εργασίας: «Ποιο μέλλον διαφαίνεται για το ισραηλινό λόμπι;». Το λόμπι του Ισραήλ δεν είναι μια ενιαία συγκεντρωτική οργάνωση και οι ομάδες που απαρτίζουν το λόμπι δεν συμφωνούν σε κάθε θέμα. Για παράδειγμα, ορισμένες οργανώσεις στο λόμπι υποστηρίζουν μια λύση δύο κρατών μεταξύ του Ισραήλ και των Παλαιστινίων, ενώ άλλες ομάδες αντιτίθενται σθεναρά. Η κοινή θέση που μοιράζονται όλες αυτές οι ομάδες, ωστόσο, είναι μια δέσμευση για τη διατήρηση αυτής της «ειδικής σχέσης». Έτσι, ακόμη και αριστερές ομάδες όπως το Americans for Peace Now δεν ζητούν από τις Ηνωμένες Πολιτείες να μειώσουν την υποστήριξή τους προς το Ισραήλ, ακόμη και όταν το Ισραήλ κάνει πράγματα που είναι εχθρικά προς την ειρήνη, όπως η οικοδόμηση οικισμών στη Δυτική Όχθη¹⁷¹. Συνεπώς διαφαίνονται ψήγματα στο φιλοϊσραηλινό λόμπι, διότι αφορούν σε διαφορετικές ομάδες οι οποίες πλέον επιδιώκουν διαφορετικά πολιτικά αποτελέσματα. Σαφώς και οι προστριβές μεταξύ διαφορετικών ομάδων είναι κάτι δεδομένο,

¹⁶⁹ Bard, M. (1988)

¹⁷⁰ Ο.π.

¹⁷¹ Waxman, D. (2010), Weir, A. (2014)

αλλά ο πυρήνας που τους δένει είναι ο ίδιος, από τη γέννησή τους: το συμφέρον του Ισραήλ. Αυτός και μόνο ο συνδετικός κρίκος, αποδεικνύει ότι το Ισραηλινό Λόμπι, θα συνεχίσει να υφίσταται στην πολιτική σκηνή των Ηνωμένων Πολιτειών και με δεδομένη ικανότητα επιρροής υπέρ του Ισραήλ.

Σε ό,τι αφορά στο 4^ο δευτερεύον ερευνητικό ερώτημα της εργασίας: “*Ποιες είναι οι συνέπειες για την Ελλάδα ως προς τα θέματα που αφορούν την εξωτερική της πολιτική;*” η απάντηση έγκειται στην ίδια την εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών. Η Ελλάδα αναμένεται να συμβάλει στη σταθερότητα στα Βαλκάνια καθώς και στην Ανατολική Μεσόγειο. Και ο ρόλος της σχετίζεται με τη διασφάλιση της ασφάλειας του Ισραήλ και τη διατήρηση της Τουρκίας υπό έλεγχο από πλευράς των ΗΠΑ¹⁷². Συνεπώς, δεδομένου ότι η Ελλάδα βρίσκεται στην πολιτική ατζέντα των ΗΠΑ ως παράγων ασφάλειας του Ισραήλ, αυτό και μόνο αποδεικνύει ότι το Ισραηλινό Λόμπι δεν θα διακινδυνεύσει αυτή τη σχέση με την Ελλάδα και κατά συνέπεια θα υποστηρίξει - στο μέτρο που το αφορούν - τυχόν πολιτικές αποφάσεις των ΗΠΑ που επηρεάζουν θετικά τη χώρα μας¹⁷³. Οι εξελίξεις στην Αλεξανδρούπολη συμπίπτουν με το ότι οι ΗΠΑ βλέπουν την Τουρκία ως αναξιόπιστο παράγοντα σε σχέση με τη Ρωσία - ακόμη και ως απειλή για την ασφάλεια. Αυτό συμπίπτει περαιτέρω με τη χρονική στιγμή που η Ελλάδα γίνεται εφεδρικό σχέδιο των ΗΠΑ για την αντικατάσταση της Τουρκίας. Ως απάντηση στην προσέγγιση μεταξύ Μόσχας και Άγκυρας, εδώ και αρκετό καιρό, η Ουάσιγκτον αντισταθμίζει την Τουρκία στηρίζοντας την Ελλάδα. Επιπλέον, ο πόλεμος Ρωσίας-Ουκρανίας έχει αποκαλύψει τη σημασία του περάσματος στη Μαύρη Θάλασσα. Σε αυτή την περίπτωση, η Αλεξανδρούπολη αποτελεί εναλλακτική για πρόσβαση στη Μαύρη Θάλασσα, παρακάμπτοντας τα Τουρκικά Στενά.

Αναφορικά επομένως και στο κύριο ερευνητικό ερώτημα της εργασίας “*Το Ισραηλινό Λόμπι έχει τη δυνατότητα να ασκεί ισχυρή επιρροή στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ;*” η απάντηση είναι ότι μέσα από τις οικονομικές παροχές και τις διασυνδέσεις εντός πολιτικής σκηνής των ΗΠΑ, σαφώς και έχει δυνατότητα επιρροής όπως και όλα τα άλλα ήδη υπάρχοντα λόμπι. Αλλά σε καμία περίπτωση το λόμπι δεν αποτελεί μία συνωμοτική ομάδα και δεν ελέγχει την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ. Αντίθετα, το λόμπι του Ισραήλ είναι απλώς μια ομάδα συμφερόντων -αν και μια ομάδα με μεγάλη επιρροή- και λειτουργεί με τον τρόπο που λειτουργούν άλλες ισχυρές ομάδες συμφερόντων. Είναι επίσης σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι το λόμπι δεν είναι συνώνυμο με τους Εβραίους Αμερικανούς. Επιπλέον, ορισμένες από τις ομάδες που εργάζονται για την προώθηση της ειδικής σχέσης, όπως οι λεγόμενοι Χριστιανοί Σιωνιστές, δεν είναι Εβραίοι¹⁷⁴. Το λόμπι ορίζεται από την πολιτική του ατζέντα, όχι από τη θρησκεία και όχι από την εθνικότητα.

Συμπερασματικά, αποδεικνύεται, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι το λόμπι του Ισραήλ και οι υποστηρικτές του Ισραήλ έχουν καταφέρει την εξασφάλιση και τη διατήρηση της σημαντικής βοήθειας των ΗΠΑ επειδή έχουν κατακτήσει ισχυρές θέσεις εντός της πολιτικής σκηνής και αποδέχτηκαν - προσαρμόστηκαν στους επίσημους και άτυπους κανόνες του “παιχνιδιού” στην πολιτική των ΗΠΑ.

¹⁷² Mitchell, G. (2020)

¹⁷³ JINSA (2022α), JINSA (2022β), JINSA (2022γ)

¹⁷⁴ Robins, W. (2018)

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η επιρροή του φιλο-ισραηλινού λόμπι στη χάραξη εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ και η επιρροή του στα θέματα της Μέσης Ανατολής, αποτέλεσε θέμα μεγάλου ενδιαφέροντος και έντονης διαμάχης τα τελευταία χρόνια. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι αποτελεί αντικείμενο τεράστιου κριτικού ελέγχου, το φιλο-ισραηλινό λόμπι παραμένει ελάχιστα κατανοητό. Συχνά απεικονίζεται ως ένας εξαιρετικά οργανωμένος, συνεκτικός πολιτικός παράγοντας που επιδιώκει μια ημερήσια διάταξη σύμφωνα με τις προσταγές της εκάστοτε πολιτικής κυβέρνησης του Ισραήλ. Μια τέτοια άποψη είναι κατάφωρα ανακριβής. Αναμφίβολα, το φιλοϊσραηλινό λόμπι έχει γίνει, καλώς ή κακώς, μία οργάνωση με μεγάλο ενδιαφέρον. Η φιλοϊσραηλινή κοινότητα δεν είναι ούτε μονολιθική ούτε ενιαίος παράγοντας. Χωρίζεται σε διάφορες ομάδες, πολλές από τις οποίες διαφωνούν έντονα αναφορικά με την κατανόησή τους για τα πραγματικά συμφέροντα του Ισραήλ, και άρα στην άσκηση πιέσεων στην κυβέρνηση των ΗΠΑ για αυτό που πιστεύουν ότι είναι προς τα συμφέροντα του Ισραήλ, επομένως, οι φιλοϊσραηλινοί σπάνια έχουν μία μόνο «φωνή».

Η Ελλάδα κατά τα τελευταία έτη έχει κατανοήσει τη δύναμη του Ισραηλινού Λόμπι στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η επίσκεψη του Έλληνα πρωθυπουργού Μητσοτάκη στις ΗΠΑ, οι συναντήσεις με το Ισραηλινό Λόμπι, η επαναδραστηριοποίηση του ελληνοαμερικανικού λόμπι μετά από πολλά χρόνια, οι συχνές επισκέψεις μελών του Κογκρέσου στην Αθήνα, ο πολύτιμος ρόλος του γερουσιαστή Μενέντεζ (ο οποίος είναι παράλληλα και πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας), όλα αυτά συνέβαλαν στην ενίσχυση της μόχλευσης υπέρ της Ελλάδας ως σταθεροποιητικού παράγοντα στην περιοχή των Βαλκανίων αλλά και ως ενεργειακού κόμβου. Στόχος πρέπει να είναι η εξεύρεση ισορροπίας σε μια κρίσιμη περίοδο κατά την οποία η Ελλάδα θα κάνει μεγάλα βήματα όσον αφορά την ενίσχυση των αμυντικών της δυνατοτήτων. Πλέον είναι εμφανές ότι μέσω των λόμπι (Ισραηλινό και Ελληνικό) στις Ηνωμένες Πολιτείες, υπάρχουν τεχνικοί και διπλωματικοί τρόποι για να διασφαλιστεί ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας θα διατηρήσουν ένα ποιοτικό πλεονέκτημα έναντι της Τουρκίας.

Αριθμός Λέξεων: 15.896

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

«Α» Πηγές-Βιβλιογραφία

«Β» Εικόνες

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α»: ΠΗΓΕΣ – ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΗΓΕΣ

Αρχεία

US National Archives (1948), *Press Release Announcing U.S. Recognition of Israel*, Ανακτήθηκε την 28/03/23 από: <https://cutt.us/AEsEx>

Ιστοσελίδες

AIPAC (2016), “PC 2016 – Vice President Joe Biden Remarks,” *American Israel Public Affairs Committee* [YouTube Video], March 21. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.youtube.com/watch?v=uA-ZnIX9wak>

AIPAC (2020), “47th VP and Democratic Presidential Candidate Joe Biden” *American Israel Public Affairs Committee* [YouTube Video], March 4. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.youtube.com/watch?v= SXbJ5LUmXM>

Jewish Virtual Library (2021). *U.S. Presidential Elections: Jewish Voting Record*. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/jewish-voting-record-in-u-s-presidential-elections>

Opensecrets (2022). Pro-Israel – Lobbying 2022. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.opensecrets.org/industries/lobbying.php?cycle=2022&ind=q05>

Opensecrets (2023). Top Contributors, 2021-2022. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.opensecrets.org/industries/indus.php?ind=q05#>

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ahval (2022). “*Erdogan seeking ‘quick fix’ with overtures to Israel, Armenia, analyst says*”. Ahval, February, 9. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://ahvalnews.com/turkish-foreign-policy/erdogan-seeking-quick-fix-overtures-israel-armenia-analyst-says>

Aldhuhoori, M. (2023). “Pro-Israel lobby in the US and the far-right Israeli government”. TRENDS, March 24. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://trendsresearch.org/insight/pro-israel-lobby-in-the-us-and-the-far-right-israeli-government/>

Al Jazeera (2022). “Rashida Tlaib wins Michigan primary despite pro-Israel spending”. *Al Jazeera*. August 3,. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.aljazeera.com/news/2022/8/3/us-elections-rashida-tlaib-wins-primary-despite-pro-israel-spending>

AMNA (2021). “Upgrade of Alexandroupoli port underscores strategic relationship between Greece and US, officials say”. Athens- Macedonian News Agency, December 3. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.amna.gr/en/article/606065/Upgrade-of-Alexandroupoli-port-underscores-strategic-relationship-between-Greece-and-US--officials-sayrn>

Argyri, L. (2020). “Greek lobby succeeds in US efforts”. Kathimerini, July 18. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.ekathimerini.com/news/1189218/greek-lobby-succeeds-in-us-efforts/>

Baigell, M. (2002). *Jewish Artists in New York: The Holocaust Years*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.

Baram, A. (2012). “Saddam Hussein's Dreams of an End to the Zionist Nightmare”. *Haaretz*, January 6. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <http://www.haaretz.com/israel-news/saddam-hussein-s-dreams-of-an-end-to-the-zionist-nightmare-1.405806>

Bard, M. (1988) “Interest Groups, the President, and Foreign Policy: How Reagan Snatched Victory from the Jaws of Defeat On AWACS,” *Presidential Studies Quarterly*, 18 (3), (σ. 583-600). Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/how-reagan-snatched-victory-from-the-jaws-of-defeat-on-awacs>

Barron, A. (1985). “Confronting the Pro-Israel Lobby: They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby, by Paul Findley”. *Journal of Palestine Studies*, 15(1), (σ.128-130), doi: [10.2307/2536585](https://doi.org/10.2307/2536585)

Ben-Ami, S. (2006). “The Complex Truth”. *Foreign Policy*, 155 (16), (σ. 62 – 63), doi: <http://www.jstor.org/stable/25462064>

Berger, M. (2002). “Jewish Groups Back U.S. Stand on Iraq”. *Jewish Journal*, October 17. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: http://www.jewishjournal.com/politics/article/jewish_groups_back_us_stand_on_iraq_20021018

Berger, M. (2020). “Trump Asked Israel’s Leader if ‘Sleepy Joe’ Could Have Made Israel-Sudan Deal,” *Washington Post*, October 23. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.washingtonpost.com/world/2020/10/23/trump-biden-netanyahu-call-sudan-israel/>

Bolkosky, S. (2000). “Detroit's Reactions to the Holocaust and the New Immigrants”. *Judaism: A Quarterly Journal of Jewish Life and Thought*, 49(3), (σ.309 – 321). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://go.gale.com/ps/i.do?id=GALE%7CA66353967&sid=googleScholar&v=2.1&it=r&linkaccess=abs&issn=00225762&p=LitRC&sw=w&userGroupName=anon%7E609e114b>

Burns, W.J. (1985). *Economic Aid and American Policy toward Egypt, 1955-1981*. Albany: State University of New York (σ. 21-22). Διαθέσιμο στην : <https://books.google.gr/books?id=ddsT1VVqTQkC&pg=PA21&lpg=PA21&dq=israel+lobby+election+eisenhower+1956&source=bl&ots=FMiUlqDA2A&sig=ACfU3U3hFcXy7lr7TAYN-5KbqHcPmNt4uA&hl=el&sa=X&ved=2ahUKEwi19OjFioL-AhWP-qQKHQR9Cfc4ChDoAXoECBYQAw#v=snippet&q=ELECTIONS&f=false>

Bustami, Z. (1990). The Kennedy/Johnson Administrations and the Palestinians. *Arab Studies Quarterly*, 12(1/2), (σ. 101–120). doi: <http://www.jstor.org/stable/41858940>

Chatzimichail, K. (2022). “Menendez makes private trip to Greece”. *Kathimerini*, August 19. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.ekathimerini.com/news/1191417/menendez-makes-private-trip-to-greece/>

Cleveland, W., and Bunton, M. (2009). *A History of the Modern Middle East*. Boulder, CO: Westview Press. Διαθέσιμο στην: [https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=O9JVDgAAQBAJ&oi=fnd&pg=PT8&dq=Cleveland,+W.,+and+Bunton,+M.+\(2009\).+A+History+of+the+Modern+Middle+East.+Boulder,+CO:+Westview+Press&ots=QkE3XnxXmg&sig=iXUQOWYCEvDUzvk77tkqP7Z8TQ&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=O9JVDgAAQBAJ&oi=fnd&pg=PT8&dq=Cleveland,+W.,+and+Bunton,+M.+(2009).+A+History+of+the+Modern+Middle+East.+Boulder,+CO:+Westview+Press&ots=QkE3XnxXmg&sig=iXUQOWYCEvDUzvk77tkqP7Z8TQ&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)

Cohen, M. J. (1982). “Truman and Palestine, 1945-1948: Revisionism, Politics and Diplomacy”. *Modern Judaism*, 2(1), (σ. 1–22). doi: <http://www.jstor.org/stable/1396127>

Collier, D. (2011). “Understanding Process Tracing”. *Political Science and Politics*. 44(4), (σ. 823-830). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://polisci.berkeley.edu/sites/default/files/people/u3827/Understanding%20Process%20Tracing.pdf>

Elton, G. R. (1979). “Parliament in the Sixteenth Century: Functions and Fortunes”. *The Historical Journal*, 22(2), (σ. 255–278). doi: <http://www.jstor.org/stable/2638864>

Efron, S. (2018). The Future of Israeli-Turkish Relations. Santa Monica” RAND. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα: https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/RR2400/RR2445/RAND_RR2445.pdf

Egan, C. (1947). “U.S. Zionists to Aid ‘Illegal’ Entrants”. *The New York Times*, January 22 (σ. 8). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.nytimes.com/1947/01/22/archives/us-zionists-to-aid-illegal-entrants-neumann-says-they-are-ready-to.html>

Erskine, K. C. (2018). “American Public Diplomacy with Chinese Characteristics: The Genesis of the China Lobby in the United States, and how Missionaries Shifted American Foreign Policy

between 1938 and 1941.” *The Journal of American-East Asian Relations*, 25(1), (σ. 33–59). doi: <https://www.jstor.org/stable/26549229>

Evensen, B.J. (2000) “Review of Decade of Transition: Eisenhower, Kennedy, and the Origins of the American- Israeli Alliance”. *American Jewish History*, 88 (1), *Project MUSE*, doi: <https://doi.org/10.1353/ajh.2000.0008>.

FBI (2008). *FBI files on the shift AIPAC founder Isaiah L. Kenen made from registered foreign agent to stealth lobbying*. Ανακτήθηκε την 29/03/23 από: <http://www.ccun.org/News/2008/December/6%20n/FBI%20files%20on%20the%20shift%20AIPAC%20founder%20Isaiah%20L.htm>

Findley, P. (1985α). *They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby*. Chicago, Ill: Lawrence Hill Books. Διαθέσιμο στην: https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=jCO7siJkxSEC&oi=fnd&pg=PP1&ots=yYuZNoSenP&sig=Q-aJLXWOIBICHXdCl7TCBoSZuvI&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Findley, P. (1985β) "Congress and the Pro-Israel Lobby," *Journal of Palestine Studies* 15 (1), (σ.111) Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: https://www.palestine-studies.org/sites/default/files/attachments/jps-articles/paul_findley.pdf

Fowle, Farnsworth. (1967). “Funds for Israel Pouring in Here”. *The New York*. June, 8. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.nytimes.com/1967/06/08/archives/funds-for-israel-pouring-in-here-15million-is-pledged-in-15-minutes.html?url=http%3A%2F%2Ftimesmachine.nytimes.com%2Ftimesmachine%2F1967%2F06%2F08%2F90356379.html>

Freedland, J. (2009). “Discard the Mythology of ‘the Israel Lobby’, the Reality is Bad Enough”. *The Guardian*. March 18, Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <http://www.theguardian.com/commentisfree/2009/mar/18/jonathan-freedland-israel-lobby>

Freilich, C. (2015). “AIPAC Had No Choice”. *The Jerusalem Post*. July 10. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από <http://www.jpost.com/Opinion/AIPAC-had-no-choice-421209>

Gittleston, B. και Finnegan, C. (2021). “Biden makes history by declaring killings of Armenians a 'genocide'”. *ABC*, April,24. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://abcnews.go.com/Politics/biden-makes-history-declaring-killings-armenians-genocide/story?id=77245687>

Gomberg, A. (2013) "The Roots of the U.S.-Israel Relationship: How the Cold War Tensions Played a Role in U.S. Foreign Policy in the Middle East". *Honors Theses*. 670. Doi: <https://digitalworks.union.edu/theses/670>

Grossman, G. και Helpman, E. (1994). *Electoral Competition and Special Interest Politics*. NBER Working Paper Series. Cambridge, MA: National Bureau of Economic Research. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: https://www.nber.org/system/files/working_papers/w4877/w4877.pdf

Hall, R.& Wayman, F. (1990). “Moneyed Interests and the Mobilization of Bias in Congressional Committees”. *The American Political Science Review*, 84(3), (σ. 797 – 820).doi; 10.2307/1962767

Hamilton, A., Jay, R., Madison, J. (2001) “Federalist Papers (1787)”, ed. Carey, G.W., McClellan, J. Indianapolis, (σ. lix). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://oll.libertyfund.org/title/jay-the-federalist-gideon-ed>

Hassan, S. (2016). “Politics of the Zionist Lobby in the United States of America”. *Proceedings of the Indian History Congress*, 77 (-), (σ. 846–854). doi: <https://www.jstor.org/stable/26552715>

Howland, N. και Diagle, G. (2011). “U.S. Department of State: Office of the Historian. Foreign Relations of the United States, 1969 – 1976”, Volume XXV, στο *Arab-Israeli Crisis and War, 1973*. Washington, DC: U.S. Government Printing Office. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1969-1111176v25>

ICEJ (2010). “The History of Christian Zionism”. International Christian Embassy of Israel. Ανακτήθηκε την 28/03/23 από: <https://icejusa.org/history-of-christian-zionism/>

Jewish Agency for Israel (2005) “Survey on American Jewish Attitudes toward Israel, 7 March 2005 (excerpts).”, *Journal of Palestine Studies*, 34 (3), 184-186, doi: [10.1525/jps.2005.34.3.184.2](https://doi.org/10.1525/jps.2005.34.3.184.2)

Jewish Journal Newsroom (2008). “Joe Biden: AIPAC doesn’t speak for all Jews”. *Jewish Journal*, September 8. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://jewishjournal.com/news/united-states/elections/65667/>

JINSA (2022α). “U.S. Must Support East Med Energy Security” *Jewish Institute for National Security of America*, March 16. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: https://jinsa.org/jinsa_report/us-must-support-east-med-energy-security/

JINSA (2022β). “Port in a Storm: Enhancing U.S.-Greece Cooperation at Alexandroupolis” *Jewish Institute for National Security of America*, August 24. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: https://jinsa.org/wp-content/uploads/2022/08/20220824_JINSA_Alexandroupolis_v1-2.pdf

JINSA (2022γ). “Boosting Greece’s Roles as Vital Defense and Energy Ally” *Jewish Institute for National Security of America*, May 17. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: https://jinsa.org/wp-content/uploads/2022/05/JINSA_20220517_Greece_v1-1.pdf

Hojnacki, M, και Kimball, D. (1998). “Organized Interests and the Decision of Whom to Lobby in Congress”. *The American Political Science Review*, 92(4), (σ. 775 – 790). doi: <https://www.jstor.org/stable/2586303>

Κωστούλας, Β. (2022). «Τζόναθαν Ρούε στην «Κ»: Με την Αλεξανδρούπολη το ΝΑΤΟ παρακάμπτει την Τουρκία». Καθημερινή, 15 Σεπτεμβρίου. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.kathimerini.gr/politics/562044028/tzonathan-roye-stin-k-me-tin-alexandropoli-to-nato-parakamptei-tin-toyrkia/>

Kaplan, E. (2004) “The Jewish divide on Israel” *The Nation*, July, 12. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.thenation.com/issue/july-12-2004/>

Lanchin, M. (2014). “SS St Louis: The ship of Jewish Refugees Nobody Wanted”. BBC News, May 13. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.bbc.com/news/magazine-27373131>

Lewis, S.W. (1999). “The United States and Israel: Evolution of an Unwritten Alliance”. *Middle East Journal*, 53(3), (σ.364–378) doi: <http://www.jstor.org/stable/4329351>

Lieberman, R. (2009). “The “Israel Lobby” and American Politics”. *Perspectives on Politics*, 7(2), (σ. 235 – 257). doi: <http://www.jstor.org/stable/40406928>

Lind, M. (2002). “Distorting U.S. Foreign Policy: The Israel Lobby and American Power”. *Washington Report on Middle East Affairs*, (σ.26 – 31). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.wrmea.org/2002-may/distorting-us-foreign-policy-the-israel-lobby-and-american-power.html>

Little, D. (1993) "The Making of a Special Relationship: The United States and Israel, 1957-68," *International Journal of Middle East Studies*, Nov. , 25 (4) (σ. 563- 585)

Loeffler, J. (2015) "Nationalism without a Nation?: On the Invisibility of American Jewish Politics." *Jewish Quarterly Review*, 105 (3) (σ. 367-398). Project MUSE, doi: <https://doi.org/10.1353/jqr.2015.0019>

MEMO (2022). “Ilhan Omar defeats pro-Israel groups by winning Minnesota elections”. *Middle East Monitor*, August, 11. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.middleeastmonitor.com/20220811-ilhan-omar-defeats-pro-israel-groups-by-winning-minnesota-elections/>

Mitchell, W. (2018). *Bureau of European and Eurasian Affairs Senate Foreign Relations Committee Subcommittee on Europe and Regional Security Cooperation Hearing: US Policy in Europe*, June 26. Washington DC: United States Senate Committee on Foreign Relations. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/062618_Mitchell_Testimony.pdf

- Mitchell, G. (2020). "Israel, Energy and East Mediterranean: Shaping a New Regional Foreign Policy." *MITVIM. The Israeli Institute for Regional Foreign Policies Report*. Ramat Gan. January. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://mitvim.org.il/wp-content/uploads/Gabriel Mitchell - Israel Energy and the Eastern Mediterranean - Shaping a New Regional Foreign Policy - December 2019.pdf>
- McDonald, K. (2006). "The Israel Lobby: A Case Study in Jewish Influence". *The Occidental Quarterly*, 7(3), (σ. 33 – 56). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <http://kevinmacdonald.net/M&WReview.pdf>
- McGreal, C. (2022). "Pro-Israel lobbying group Aipac secretly pouring millions into defeating progressive Democrats". *The Guardian*, May 17. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.theguardian.com/politics/2022/may/17/pro-israel-lobby-defeat-democrats-palestinians-2022>
- Mearsheimer, J. και Walt, S. (2008). *The Israel Lobby and U.S. Foreign Policy*. New York, NY: Farrar, Straus and Giroux.
- Moorhead, J. (2010) "The Father of Zionism: William E. Blackstone?" *Journal of the Evangelical Theological Society* 53(4) (σ.787), Ανακτήθηκε την 28/03/23 από: <http://bitly.ws/BsDF>
- Pecquet, J. (2021). "Hellenic, Jewish Groups Push for Deeper US–Greek Military Ties." *Foreign Lobby Report*. June, 10. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.foreignlobby.com/2021/06/10/hellenic-jewish-groups-push-for-deeper-us-greek-military-ties-iran-opposition-presses-biden-for-continued-support-canadas-alberta-ends-340000-contract-after-keystone-defeat/>
- Plitnick, M., & Toensing, C. (2007). "The Israel Lobby" in Perspective. *Middle East Report*, 243, (σ.42–47). doi: <http://www.jstor.org/stable/25164790>
- Robins, W. (2018) "Why Do American Evangelicals Love Israel?" *Schusterman Center for Israel Studies – Brandeis University*, April 2. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://cutt.us/d2C8i>
- Rod, M. (2023). "White House, Congress standoff over F-16 sale to Turkey returns to the fore". *Jewish Insider*, January 19. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://jewishinsider.com/2023/01/turkey-us-white-house-congress-f-16-sale-bob-menendez/>
- Rood, P. (2013) "The Forgotten Founder," *Biola Magazine*, November 4, Ανακτήθηκε την 28/03/23 από: <https://cutt.us/TIfgX>

Rosen, A. (2015). “Here's The Full Version of the CIA's 2002 Intelligence Assessment on WMD in Iraq”. *Business Insider*, March, 20. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <http://www.businessinsider.com/heres-the-full-version-of-the-cias-2002-intelligence-assessment-on-wmd-in-iraq-2015-3>

Ross, D. (2006). “The Mind-Set Matters”. *Foreign Policy*, July/August 155(16). doi: <http://www.jstor.org/stable/25462064>

Rubenberg, C. (1986). *Israel and the American National Interest*. Chicago, IL: University of Illinois. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: https://www.google.gr/books/edition/Israel_and_the_American_National_Interes/Zvo6KRkRTvUC?hl=el&gbpv=1&dq=Israel+and+the+American+National+Interest&printsec=frontcover

Sarna, J. (2004). *American Judaism: A History*. New Have, CT: Yale University Press

Schoolman, A. (1997). *Guide to the Papers of Isaiah Leo Kenen (1905- 1988), undated, 1919-1985*. Ανακτήθηκε την 29/03/23 από: <http://findingaids.cjh.org/?pID=364960>

Shain, Y. (1994). “Ethnic Diasporas and U.S. Foreign Policy”. *Political Science Quarterly*, 109(5), (σ. 811 – 841). doi: <http://www.jstor.org/stable/2152533>

Shapiro, E.S. (1984) “The Approach of War: Congressional Isolationism and Anti-Semitism, 1939–1941,” *American Jewish History*, 74(1), (σ.45–65). doi: <https://www.jstor.org/stable/23882497>

Shultz, G. (2009,). “The ‘Israel Lobby’ Myth”. *U.S. News*. September 9. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <http://www.usnews.com/opinion/articles/2007/09/09/the-israel-lobby-myth>

Smith, G. (2007). “Where Did AIPAC Come From?” στο *Foreign Agents: The American Israel Public Affairs Committee from the 1963 Fulbright Hearings to the 2005 Espionage Scandal*. New York: IRmep. Ανακτήθηκε την 29/03/23 από: https://ifamericansknew.org/us_ints/pg-fa.html

Smith, M. (2013). *Woes of the Arkansas Internationalist: J. William Fulbright, the Middle East, and the Death of American Liberalism*. Graduate Theses and Dissertations Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://scholarworks.uark.edu/etd/773>

Stamouli, N. (2022). “Greece, Turkey Vie for US Goods – at the Others Expense.” *Politico*. June 15. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.politico.eu/article/greece-turkey-us-goods-nato-weapons/>

Taş, H. (2020). “The Formulation and Implementation of Populist Foreign Policy: Turkey in the Eastern Mediterranean.” *Mediterranean Politics*, doi: <https://doi.org/10.1080/13629395.2020.1833160>

Terrill, W. A., & Ferrisa, J. (2013). “Review of *Nasser’s Gamble: How Intervention in Yemen Caused the Six-Day War and the Decline of Egyptian Power*”. *Middle East Journal*, 67(3), 478–480. doi: <http://www.jstor.org/stable/90000733>

The White House (2022). *Remarks by President Biden at Arrival Ceremony*. July 13. Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2022/07/13/remarks-by-president-biden-at-arrival-ceremony/>

Thies, C. G. (2002). “A Pragmatic Guide to Qualitative Historical Analysis in the Study of International Relations”. *International Studies Perspectives*, 3(4), (σ. 351–372). doi: <http://www.jstor.org/stable/44218229>

Tominaga, E. (2016). “The failure in the search for peace: America’s 1968 sale of F-4 Phantoms to Israel and its policy towards Israel and Jordan”. *International Relations of the Asia-Pacific*, 16(2), (σ. 303–327). doi: <https://www.jstor.org/stable/26156069>

US Congress (1938). *Foreign Affairs Registration Act*. 8 June. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.govinfo.gov/content/pkg/COMPS-1448/pdf/COMPS-1448.pdf>

US Department of Justice. (2009). *Exhibit A to registration and exemption statements*. Ανακτήθηκε την 29/03/23 από: <http://irmep.org/ILA/Kenen/IOI/KenenFA-1/default.asp>

US Department of State (2022). *Remarks at the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations – Antisemitism: The Interconnected Hatred*, May 26, Ανακτήθηκε την 30/03/23 από: <https://www.state.gov/remarks-at-the-conference-of-presidents-of-major-american-jewish-organizations-antisemitism-the-interconnected-hatred/>

US Government (1986) “Memorandum of conversation between John Foster Dulles and David Ben-Gurion, May 14, 1953”, στο *Foreign Relations of the United States: Dwight D. Eisenhower*, 9 (-), *The Near and Middle East*. Washington: Government Printing Office, (σ. 39). Ανακτήθηκε την 29/03/23 από: <https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1952-54v09p1>

US Supreme Court (1953). *United States v. Rumely*, 345 U.S. 41. No. 87. 9 March. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/345/41/>

US Zionists (1948). “‘Liberation Week’ Begun by Zionists”. *The New York Times*, May 10, (σ. 16). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.nytimes.com/1948/05/10/archives/liberation-week-begun-by-zionists-enrollment-of-members-sought-750.html>

Verbeeten, D. (2006). “How Important is the Israel Lobby?” *The Middle East Quarterly*, 13(4), (σ. 37 – 44). <http://www.meforum.org/1004/how-important-is-the-israel-lobby>

Viorst, M. (1987). “Tivnan: The Lobby: Jewish Political Power and American Foreign Policy (Book Review)”. *Middle East Journal*; Washington, 41(4), (σ. 644). Ανακτήθηκε την 26/03/23 από: <https://www.proquest.com/openview/1029b93c2d32c24851654efc6f579cc8/1?pq-origsite=gscholar&cbl=1821138>

Waxman, D. (2010) "The Israel Lobbies: A Survey of the Pro-Israel Community in the United States." *Israel Studies Forum* 25 (1) (σ. 5-28). doi: <https://www.jstor.org/stable/41805051>

Waxman, D. (2016) "5. THE FRACTURING OF THE PRO-ISRAEL LOBBY". *Trouble in the Tribe: The American Jewish Conflict over Israel*, Princeton: Princeton University (σ. 147-173). doi: <https://doi.org/10.1515/9781400880355-007>

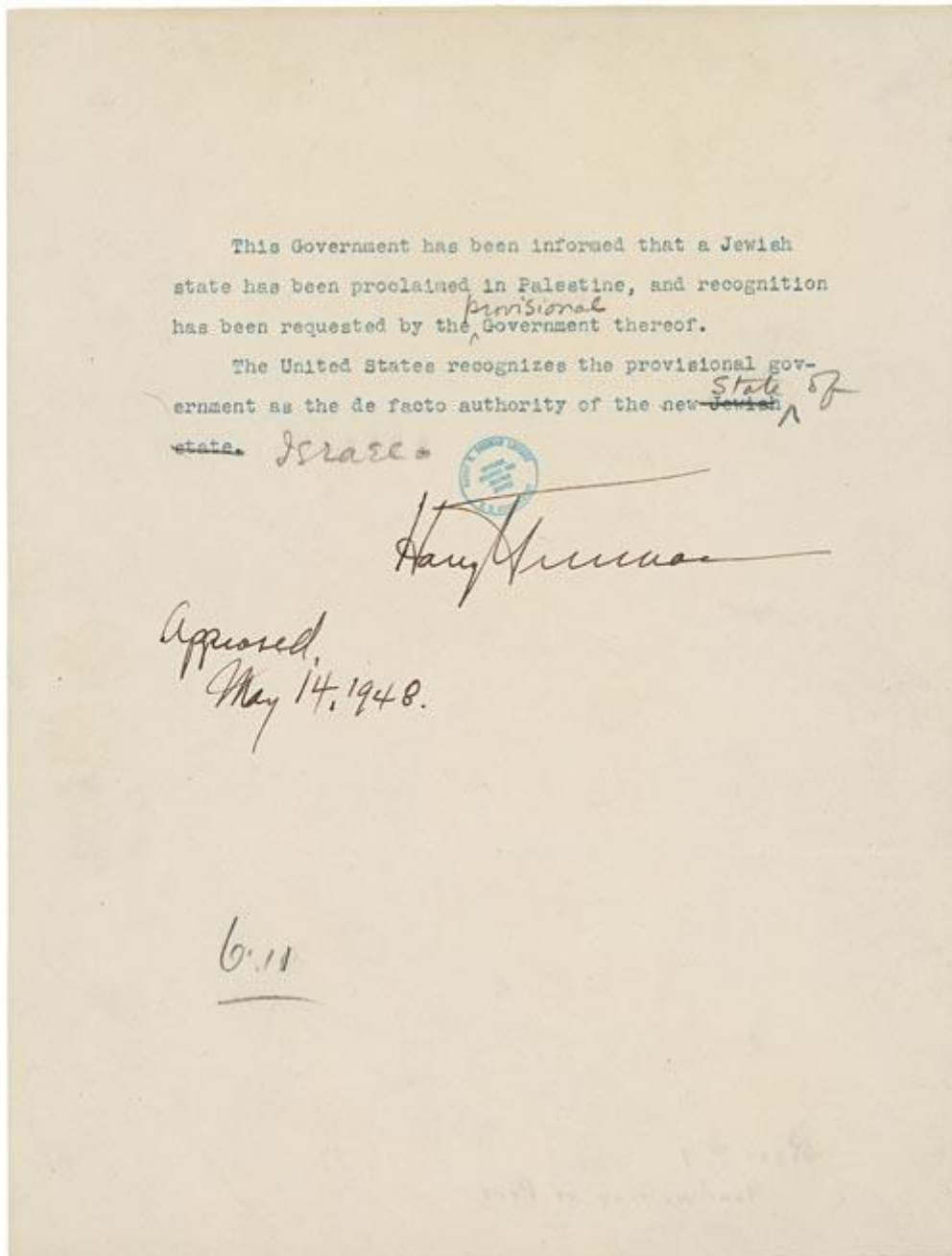
Wertheimer, J. (1995). “Jewish Organizational Life in the United States Since 1945”. *The American Jewish Year Book*, 95, 3–98. doi: <http://www.jstor.org/stable/23604570>

Weir, A. (2014). *Introduction to the Israel Lobby*. Vancouver, WA: If Americans Knew. August. Ανακτήθηκε την 26/03/23 από <https://yplus.ps/wp-content/uploads/2021/01/Weir-Alison-Against-Our-Better-Judgment-The-Hidden-History-of-How-the-U.S.-Was-Used-to-Create-Israel.pdf>

Zeitz, J. M. (2000). ““If I am not for myself ...”: The American Jewish Establishment in the Aftermath of the Six Day War,” *American Jewish History* 88(2), June 2000 (σ. 253–286). doi: <https://muse.jhu.edu/article/573>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Β»: ΕΙΚΟΝΕΣ

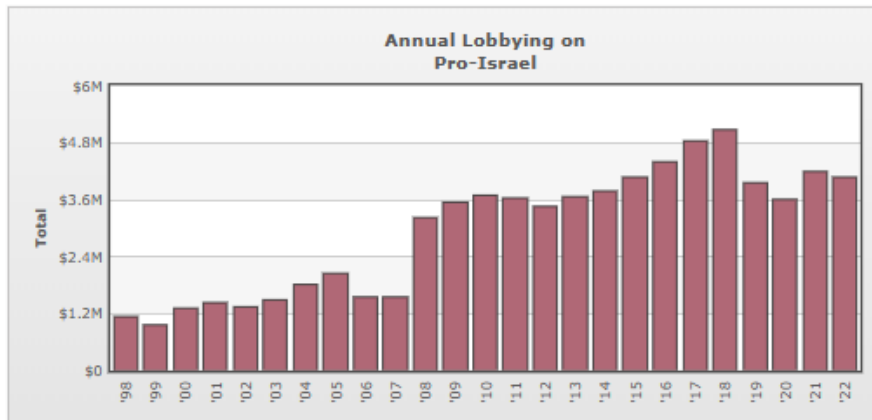
Εικόνα 1: Ανακοίνωση τύπου των ΗΠΑ για την αναγνώριση του Ισραήλ

Πηγή: US National Archives (1948)

Εικόνα 2:Χρηματοδότηση του Κογκρέσου από το Ισραηλινό Λόμπι το 2022

Pro-Israel: Lobbying, 2022

Only on OS

Total for Pro-Israel: \$4,083,081

Total Number of Clients Reported: 6

Total Number of Lobbyists Reported: 21

Total Number of Revolvers: 5 (23.8%)

Client/Parent	Total
American Israel Public Affairs Cmte	\$2,723,081
J Street	\$640,000
Republican Jewish Coalition	\$320,000
Christians United for Israel	\$240,000
Zionist Organization of America	\$160,000
Alliance for Israel Advocacy	\$0

View our complete Lobbying profile for Pro-Israel

Πηγή : <https://www.opensecrets.org/industries/lobbying.php?cycle=2022&ind=q05>